

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 89 / II Legislatura / Setè període

Dijous, 26 de març de 1987

Presidència del Molt Honorable
Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessió Plenària núm. 69

Tercera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts d'onze del matí i nou minuts.

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre la Proposició de Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya (Continuació.)

Article 7

Esmena del G. Socialista (núm. 24, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Esmena del G. p. Popular (núm. 25, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Fernández Díaz (P) (p. 4061).

Torn en contra : I. Sr. Pont (CiU) (p. 4061).

L'I. Sr. Fernández Díaz (P) n'anuncia la retirada (p. 4062).

Votació de l'esmena núm. 24 : rebutjada per 25 vots a favor, 65 en contra i 5 abstencions (p. 4062).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 74 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 4062).

Article 8

Esmena del G. Socialista (núm. 26, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Esmena del G. Socialista (núm. 27, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 28, de modificació)

El M. H. Sr. President n'anuncia el decàimement (p. 4062).

Esmena del G. Socialista (núm. 29, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Votació de les esmenes núms. 26 i 27 : *rebutjades per 29 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions* (p. 4062).

Votació de l'esmena núm. 29 : *rebutjada per 29 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions* (p. 4062).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 74 vots a favor, 26 en contra i 4 abstencions* (p. 4062).

Article 9

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 30, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Esmena del G. Socialista (núm. 31, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4063).

Votació de l'esmena núm. 30 : *rebutjada per 3 vots a favor, 70 en contra i 31 abstencions* (p. 4063).

Votació de l'esmena núm. 1, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu (CiU) : *aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions* (p. 4063).

Votació de l'esmena núm. 31 : *rebutjada per 30 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció* (p. 4063).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 75 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció* (p. 4063).

Article 10

Esmena del G. Socialista (núm. 32, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Votació : *rebutjada per 31 vots a favor, 69 en contra i 5 abstencions* (p. 4063).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 77 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció* (p. 4063).

Article 11

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 33, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Votació : *rebutjada per 3 vots a favor, 74 en contra i 28 abstencions* (p. 4063).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 77 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció* (p. 4063).

Article 12

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 34, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

L'I. Sr. Vives (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 4063).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 35, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vila i Comaposada (ER)* (p. 4063).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4063).

Votació : *rebutjada per 5 vots a favor, 65 en contra i 32 abstencions* (p. 4063).

Text del Dictamen

Votació de la primera part : *aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions* (p. 4063).

Votació de la segona part : *rebutjada per unanimitat* (p. 4064).

Article 13

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 74 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció* (p. 4064).

Article 14

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 36, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 42, 43 i 45* (p. 4064).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4065).

Esmena del G. Socialista (núm. 37, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S), juntament amb les esmenes núms. 39, 40, 41, 44, 46, 49 i 50* (p. 4065).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4066).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 38, de modificació i de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vila i Comaposada (ER), juntament amb l'esmena núm. 47* (p. 4067).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4067).

Esmena del G. Socialista (núm. 39, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 37).

Esmena del G. Socialista (núm. 40, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 37).

Votació de l'esmena núm. 36 : *rebutjada per 30 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció* (p. 4067).

Votació de l'esmena núm. 37 : *rebutjada per 31 vots a favor, 60 en contra i 5 abstencions* (p. 4067).

Votació de l'esmena núm. 38 : *aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions* (p. 4067).

Votació de l'esmena núm. 39, llevat d'un mot : *aprovada per unanimitat* (p. 4067).

Votació de l'esmena núm. 39 (un mot) : *rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i 5 abstencions* (p. 4067).

L'I. Sr. Pont (CiU) intervé per explicar el vot del seu Grup (p. 4067).

Votació de l'esmena núm. 40 : *rebutjada per 28 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció* (p. 4067).

Text del Dictamen

Votació (llevat de l'apartat 2) : *aprobat per 72 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció* (p. 4068).

Votació de l'apartat 2 : *aprobat per 68 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció* (p. 4068).

Article 15

Esmena del G. Socialista (núm. 41, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 37).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 42, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 36).

Votació de l'esmena núm. 41 (llevat de l'apartat i) : *rebutjada per 32 vots a favor, 60 en contra i 7 abstencions* (p. 4068).

Votació de l'esmena núm. 41 (apartat i) : *aprobat per unanimitat* (p. 4068).

Votació de l'esmena núm. 42 : *rebutjada per 31 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions* (p. 4068).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 67 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció* (p. 4068).

Article 16

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 43, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 36).

Esmena del G. Socialista (núm. 44, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 37).

Votació de les esmenes núms. 43 i 44 : *rebutjades per 32 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions* (p. 4068).

Text del Dictamen

Votació (llevat de la lletra b) de l'apartat 3) : *aprobat per 72 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció* (p. 4068).

Votació de la lletra b) : *aprobat per 71 vots a favor, 33 en contra i 3 abstencions* (p. 4068).

Article 17

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 78 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció* (p. 4068).

Article 18

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 45, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 36).

Esmena del G. Socialista (núm. 46, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 37).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 47, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 38).

Votació de les esmenes núms. 45 i 46 : *rebutjades per 33 vots a favor, 79 en contra i cap abstenció* (p. 4069).

Votació de l'esmena núm. 47 : *aprovada per 76 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions* (p. 4069).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 76 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció* (p. 4069).

Article 19

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 80 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció* (p. 4069).

Article 20

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 48, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 4069).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4069).

Esmena del G. Socialista (núm. 49, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 37).

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 37).

Votació de l'esmena núm. 48 : *rebutjada per 5 vots a favor, 66 en contra i 29 abstencions* (p. 4070).

Votació de l'esmena núm. 49 : *rebutjada per 29 vots a favor, 65 en contra i 5 abstencions* (p. 4070).

Votació de l'esmena núm. 50 : *rebutjada per 29 vots a favor, 66 en contra i 5 abstencions* (p. 4070).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 66 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció* (p. 4070).

Article 21

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 51, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 4070).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4071).

Esmena del G. Socialista (núm. 52, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)*, juntament amb les esmenes núms. 54, 58, 60, 63, 64, 65, 68, 69 i 70 (p. 4072).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4073).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 53, de modificació)

L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia la presentació d'una esmena transaccional del G. p. d'Esquerra Republicana i del G. p. de Convergència i Unió a les esmenes núms. 53, 57 i 59 (p. 4074) i la *I. Sra. Secretària Tercera* en llegeix el text (p. 4074).

L'I. Sr. Obiols (S) (p. 4074), *l'I. Sr. Ribó (p. 4075)* i *l'I. Sr. Subirà (CiU)* (p. 4075) intervenen per a una qüestió d'ordre.

La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i deu minuts i es reprèn a la una del migdia i nou minuts.

Torn en contra : *H. Sr. Armet (S)* (p. 4075).

Esmena del G. Socialista (núm. 54, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 52).

Vot particular de l'I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC (núm. 55, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 4077).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4077).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 56, d'addició)

El M. H. Sr. President n'anuncia el decaïment (p. 4078).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 57, de modificació)

Esmena transaccional presentada abans (esmena núm. 53).

Esmena del G. Socialista (núm. 58, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 52).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 59, de supressió i de modificació)

Esmena transaccional presentada abans (esmena núm. 53).

Votació de l'esmena núm. 51 : *rebutjada per 37 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions* (p. 4078).

Votació de l'esmena núm. 52 : *rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i 12 abstencions* (p. 4078).

Votació de l'esmena núm. 54 : *rebutjada per 33 vots a favor, 65 en contra i 10 abstencions* (p. 4078).

Votació del vot particular núm. 55 : *rebutjat per 40 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions* (p. 4078).

Votació de l'esmena núm. 58 : *rebutjada per 35 vots a favor, 65 en contra i 10 abstencions* (p. 4078).

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 53, 57 i 59 : *aprovada per 71 vots a favor, 42 en contra i cap abstenció* (p. 4078).

Explicació de vot : *I. Sr. Garriga (M)* (p. 4078), *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 4079), *I. Sr. Ribó (PSUC)* (p. 4079), *I. Sr. Fernández Díaz (P)* (p. 4080).

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Clotas (S) (p. 4081) i el *M. H. Sr. President* (p. 4081).

Explicació de vot (continuació) : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4081).

L'I. Sr. Clotas (S) (p. 4082), *l'I. Sr. Subirà (CiU)* (p. 4082), *l'I. Sr. Lucchetti (PSUC)* (p. 4082) i *l'I. Sr. Obiols (S)* (p. 4083) intervenen per a una qüestió d'ordre.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i deu minuts i es reprèn a les cinc de la tarda i tretze minuts.

Explicació de vot (continuació) : *H. Sr. Armet (S)* (p. 4083).

Article 22

Esmena del G. Socialista (núm. 60, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 52).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 61, de supressió)

El M. H. Sr. Barrera (ER) n'anuncia el decaïment (p. 4084).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 62, de supressió)

L'I. Sr. Vives (PSUC) intervé per retirar-la (p. 4084).

Votació de l'esmena núm. 60 : *rebutjada per 34 vots a favor, 69 en contra i 5 abstencions* (p. 4084).

Text del Dictamen

Votació (llevat de l'apartat 2) : *aprobat per 78 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció* (p. 4084).

Votació de l'apartat 2 : *aprobat per 74 vots a favor, 32 en contra i 4 abstencions* (p. 4084).

Article 23

Esmena del G. Socialista (núm. 63, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 52).

Esmena del G. Socialista (núm. 64, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 52).

Esmena del G. Socialista (núm. 65, d'addició i de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 52).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 66, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4084).

Torn en contra : I. Sr. Pont (CiU) (p. 4084).

Esmena del G. Socialista (núm. 67, d'addició)

El M. H. Sr. President fa avinent que s'ha de considerar defensada (p. 4084).

Votació de l'esmena núm. 63 : *rebutjada per 35 vots a favor, 70 en contra i 5 abstencions (p. 4084).*

Votació de l'esmena núm. 64 : *rebutjada per 31 vots a favor, 72 en contra i 9 abstencions (p. 4084).*

Votació de l'esmena núm. 65 (1.ª part) : *rebutjada per 31 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció (p. 4085).*

Votació de l'esmena núm. 65 (2.ª part) : *rebutjada per 44 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 4085).*

El M. H. Sr. President anuncia el decaïment de l'esmena núm. 66 (p. 4085).

Votació de l'esmena núm. 67 : *rebutjada per 31 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció (p. 4085).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 77 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció (p. 4085).*

Article 24

Esmena del G. Socialista (núm. 68, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 52).

Votació : *rebutjada per 32 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció (p. 4085).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 82 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció (p. 4085).*

Article 25

Esmena del G. Socialista (núm. 69, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 52).

Esmena del G. Socialista (núm. 70, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 52).

Votació de les esmenes núms. 69 i 70 : *rebutjades per 32 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció (p. 4085).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 82 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció (p. 4085).*

Article 26

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 71, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), *juntament amb les esmenes núms. 77, 78, 79, 81, 82, 85 i 86 (p. 4085).*

Torn en contra : I. Sr. Pont (CiU) (p. 4087).

Esmenes del G. Socialista (núms. 71 bis, de modificació, i 72, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 3 bis).

Votació de l'esmena núm. 71 : *rebutjada per 30 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 4088).*

Votació de l'esmena núm. 71 bis : *rebutjada per 70 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 4088).*

Votació de l'esmena núm. 72 : *rebutjada per 33 vots a favor, 60 en contra i 5 abstencions (p. 4088).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 68 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció (p. 4088).*

Article 27

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 73, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4088).

Torn en contra : I. Sr. Pont (CiU) (p. 4088).

Esmenes del G. Socialista (núms. 74, de supressió, 75 i 76, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Votació de l'esmena núm. 73 : *rebutjada per 31 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 4089).*

Votació de l'esmena núm. 74 : *rebutjada per 31 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció (p. 4089).*

Votació de l'esmena núm. 75 : *rebutjada per 31 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció (p. 4089).*

Votació de l'esmena núm. 76 : *aprovada per unanimitat (p. 4089).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 73 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció (p. 4089).*

Article 28

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 77, 78 i 79, de supressió)

Debatudes abans (esmena núm. 71).

Esmena del G. Socialista (núm. 80, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 81, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 71).

Votació de l'esmena núm. 77 : *rebutjada per 5 vots a favor, 73 en contra i 27 abstencions (p. 4089).*

Votació de les esmenes núm. 78 i 79 : *rebutjades per 32 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció (p. 4089).*

Votació de l'esmena núm. 80 : *aprovada per unanimitat (p. 4089).*

Votació de l'esmena núm. 81 : *rebutjada per 8 vots a favor, 70 en contra i 28 abstencions (p. 4089).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 73 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció (p. 4089).*

Article 29

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 82, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 71).

Esmenes del G. Socialista (núms. 83 i 84, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 3 bis).

Votació de l'esmena núm. 82 : *rebutjada per 33 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció (p. 4090).*

Votació de l'esmena núm. 83 : *rebutjada per 33 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció (p. 4090).*

Votació de l'esmena núm. 84 : *rebutjada per 33 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció (p. 4090).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 72 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció (p. 4090).*

Article 30

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 85, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 71).

Votació : *rebutjada per 5 vots a favor, 72 en contra i 28 abstencions (p. 4090).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 73 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció (p. 4090).*

Article 31

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 86, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 71).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 87, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 89, 90, 91, 92, 94, 95 i 96 (p. 4090).*

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU) (p. 4090).*

Esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, del G. p. de Convergència i Unió (núm. 2, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Pont (CiU) (p. 4091).*

Torn en contra : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4091).*

Esmena del G. Socialista (núm. 88, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis)

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 89, de supressió, i 90, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 87).

Esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, del G. p. de Convergència i Unió (núm. 3, de modificació)

Votació de l'esmena núm. 86 : *rebutjada per 31 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 4091).*

Votació de l'esmena núm. 87 : *rebutjada per 31 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Votació de l'esmena núm. 88 : *aprovada per unanimitat (p. 4092).*

Votació de l'esmena núm. 89 : *rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Votació de l'esmena núm. 90 : *rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Votació de l'esmena núm. 2, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu (CiU) : *aprovada per 62 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Votació de l'esmena núm. 3, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu (CiU) : *aprovada per 67 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 62 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Article 32

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 91, de supressió, i 92, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 87).

Esmena del G. Socialista (núm. 93, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 94 i 95, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 87).

Votació de l'esmena núm. 91 : *rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Votació de l'esmena núm. 92 : *rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Votació de l'esmena núm. 93 : *rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Votació de l'esmena núm. 94 : *rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Votació de l'esmena núm. 95 : *rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 62 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Article 33

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 96, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 87).

Esmena del G. Socialista (núm. 97, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Votació de l'esmena núm. 96 : *rebutjada per 32 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4092).*

Votació de l'esmena núm. 97 : *aprovada per unanimitat (p. 4093).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 62 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció (p. 4093).*

Article 34

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 98, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4093).*

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU) (p. 4093).*

Votació : *rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4094).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 62 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció (p. 4094).*

Article 35

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 99, de supressió)

L'I. Sr. Vives (PSUC) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 101 i 102 (p. 4094).

Esmena del G. Socialista (núm. 100, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 3 bis).

Votació : *rebutjada per 36 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 4094).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 59 vots a favor, 28 en contra i 8 abstencions (p. 4094).*

Article 36

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 101, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 99).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 62 vots a favor, 28 en contra i 5 abstencions (p. 4094).*

Article 37

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 102, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 99).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 103, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 4094).*

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU) (p. 4094).*

Votació : *rebutjada per 38 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 4094).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 57 vots a favor, 33 en contra i 5 abstencions (p. 4094).*

Article 38

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 104, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 105 (p. 4095).*

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU) (p. 4095).*

Votació : *rebutjada per 5 vots a favor, 72 en contra i 22 abstencions (p. 4096).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 73 vots a favor, 22 en contra i 5 abstencions (p. 4096).*

Article 39

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 105, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 104).

Votació : *rebutjada per 5 vots a favor, 74 en contra i 22 abstencions (p. 4096).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 74 vots a favor, 22 en contra i 4 abstencions (p. 4096).*

Addició de nous títols

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 106, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vila i Comaposada (ER) (p. 4096).*

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU) (p. 4096).*

Esmenes del G. Socialista (núms. 107, 108, 109, 110 i 111, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Ganyet (S)* (p. 4097).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4097).

Votació de l'esmena núm. 106 : *rebutjada per 30 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions* (p. 4098).

Votació de l'esmena núm. 108 (primer paràgraf) : *aprobat per unanimitat* (p. 4098).

Votació de les esmenes núms. 107, 109, 110, 111, i del segon paràgraf de l'esmena núm. 108 : *rebutjats per 31 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions* (p. 4098).

Article 40

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 112, de modificació, i 113, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 4098).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4099).

Votació : *rebutjades per 5 vots a favor, 66 en contra i 19 abstencions* (p. 4099).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 66 vots a favor, 19 en contra i 5 abstencions* (p. 4099).

Articles 41 i 42

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 71 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció* (p. 4099).

Article 43

Esmena del G. Socialista (núm. 114, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S), juntament amb les esmenes núms. 116, 117, 118, 120 i 121* (p. 4099).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4100).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 115, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 119 i 122. Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 115* (p. 4101).

Torn en contra : *I. Sr. Pont (CiU)* (p. 4102).

Esmenes del G. Socialista (núm. 116, de modificació, i 117, de supressió)

Debatudes abans (esmena núm. 114).

Votació de l'esmena núm. 114 : *rebutjada per 20 vots a favor, 60 en contra i 8 abstencions* (p. 4102).

Votació de l'esmena núm. 116 : *rebutjada per 24 vots a favor, 60 en contra i 4 abstencions* (p. 4102).

Votació de l'esmena núm. 117 : *rebutjada per 20 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions* (p. 4102).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 60 vots a favor, 20 en contra i 8 abstencions* (p. 4102).

Article 44

Esmena del G. Socialista (núm. 118, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 114).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 119, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 115).

Votació de l'esmena núm. 118 : *aprova per unanimitat* (p. 4102).

Votació de l'esmena núm. 119 : *aprova per unanimitat* (p. 4102).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 68 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció* (p. 4102).

Addició d'un nou article

Esmena del G. Socialista (núm. 120, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 114).

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció* (p. 4102).

Article 45

Esmena del G. Socialista (núm. 121, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 114).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 122, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 115).

Votació de l'esmena núm. 121 : *rebutjada per 28 vots a favor, 57 en contra i 2 abstencions* (p. 4102).

Votació de l'esmena núm. 122 : *aprova per 24 vots a favor, 62 en contra i 2 abstencions* (p. 4102).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció* (p. 4102).

Articles 46 i 47

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 65 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció* (p. 4102).

Addició d'un nou Títol

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 123, 124 i 125, d'addició)

L'I. Sr. Vives (PSUC) n'anuncia el decàimement (p. 4102).

Disposicions Addicionals**Primera****Segona***Text del Dictamen*

Votació : aprovades per 71 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció (p. 4102).

Addició d'una nova Disposició Addicional

Esmena del G. Socialista (núm. 126, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Tomàs (S) (p. 4102).

Torn en contra : I. Sr. Pont (CiU) (p. 4102).

Votació : rebutjada per 34 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4102).

La sessió se suspèn a les vuit del vespre i cinc minuts.

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts d'onze del matí i nou minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-presidents Primer i Segon i de l'I. Sr. Secretari Segon, de la I. Sra. Secretària Tercera i de l'I. Sr. Secretari Quart. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major, la lletrada Sra. Andreu i el lletrat Sr. Ferret.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Haviem deixat el nostre debat amb l'article 7 en portes. S'havia defensat l'esmena 24 d'aquest article, i ens tocava ara la defensa de l'esmena 25, que és del Grup Popular. Per fer-ho, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Fernández.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, l'esmena número 25, que afecta l'article 7 del text del Dictamen, intenta completar aquesta redacció en el sentit de, on diu que «un cop establerta la divisió comarcal de Catalunya, qualsevol modificació de les demarcacions comarcals s'ha de fer per llei», afegim que «sigui per llei del Parlament de Catalunya, aprovada per majoria absoluta». És evident que aquesta esmena no és una esmena que té un sentit d'inspiració partidista, sinó que intenta, des de la nostra perspectiva, millorar, des d'un punt de vista jurídic, el contingut formal de la Llei. I, per què? Vostès ja saben que al llarg del text del Dictamen de la futura llei es preveuen dos quòrums diferents a l'hora de tirar endavant tot aquest procés de comarcalització de Catalunya, de tal manera que, si inicialment hi ha una oposició dels municipis afectats per la creació de la comarca, de tal manera que representin les dues cinquenes parts dels municipis interessats en el cas o en el tema, i que alhora representin la meitat del cens electoral, com a mínim, en aquest cas, d'acord amb les previsions de la Llei de Bases de Règim Local, la Generalitat de Catalunya, el Parlament de Catalunya té competència, per majoria absoluta d'aquest Parlament, per imposar aquesta divisió comarcal.

També en l'article 9, i en concordança amb això, que afecta

la creació de comarques, es diu que «no es pot crear una comarca nova si s'hi oposen les dues cinquenes parts dels municipis interessats», etcètera, però després diu : «Excepcionalment, el Parlament de Catalunya pot aprovar per majoria absoluta», tal. I, per tant, hi ha dos supòsits molt clars i molt diferents : que no hi ha oposició dels municipis, llei ordinària del Parlament de Catalunya, majoria simple; que hi ha oposició dels municipis, dues cinquenes parts, meitat, com a mínim, del cens electoral, majoria absoluta.

I, és clar, en aquest article 7, diem que qualsevol modificació —«qualsevol», per tant, no distingeix, i ja sabem que, on no distingeix el legislador, no tenim per què distingir nosaltres— de les demarcacions comarcals s'ha de fer per llei, i no fa la distinció que al llarg de tota la Llei s'ha fet, de tal manera que ens podríem trobar que, un cop feta la divisió comarcal, un cop establertes les demarcacions comarcals, trobéssim comarques que, originàriament, per haver-hi hagut una oposició originària als municipis, s'hagués exigit un quòrum qualificat per majoria absoluta d'aquest Parlament i que, després, posteriorment, en una fase temporal posterior, una llei amb majoria simple al Parlament pogués modificar el que va ser necessari, per crear-ho, aprovar-ho per majoria absoluta. (*Remor de veus.*)

Creiem que...

El Sr. PRESIDENT : Prego la Cambra que es mantingui en silenci. Perdoni, senyor Diputat.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ : Gràcies, senyor President. Ja acabo. I creiem, en definitiva, que per evitar aquesta situació en la qual ens podríem trobar, i el legislador ho ha de preveure, seria millor afegir en el contingut de l'article 7 el que en qualsevol cas, tal com ho diu, la modificació de les demarcacions comarcals, un cop establertes, s'hagin de fer, aquestes modificacions, per lleis del Parlament de Catalunya aprovades per majoria absoluta.

Res més, moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, aquesta esmena del Grup Popular planteja la qüestió de quin

quòrum ha de tenir el Parlament per aprovar en el futur les modificacions de demarcacions comarcals.

En primer lloc, he de dir al senyor Fernández que ahir ja vaig explicar que aquest article 9 que preveia inicialment que, en el futur, les comarques poguessin ésser modificades encara que comptessin amb l'oposició dels municipis, seria suprimit en la redacció definitiva d'aquesta Proposició de Llei. Per tant, jo entenc l'esmena que planteja el Grup Popular, si es mantingués l'article 9. Tota vegada que l'article 9, la segona part de l'article 9 serà suprimida i, per tant, no hi haurà la possibilitat —un cop restablerta la divisió comarcal de Catalunya— de modificar-la en contra de la voluntat dels municipis, entenc que aquesta esmena no té objecte. Podia ser-ho abans; no ho és ara.

En el futur, evidentment, la modificació de comarques que pugui acordar aquest Parlament s'ha de poder fer per una majoria normal i no creiem que s'hagi d'especificar majoria absoluta. Sí, en aquest cas de la primera reimplantació de la divisió del 1936; som conscients, d'alguna manera, que, en fer el redactat que té la Proposició de Llei, podem forçar alguns municipis a haver d'acceptar aquestes comarques que es reimplanten, i en aquest sentit volem una major garantia per part del Parlament, que sigui per majoria absoluta, però això, únicament i exclusivament la primera vegada, per posar en marxa de debò el procés de comarcalització de Catalunya.

No cal aquesta major garantia en el futur, sinó que, un cop restablerta la divisió comarcal a Catalunya, les modificacions que es puguin fer hauran de seguir, com totes les altres lleis de Catalunya, un procés normal de majoria simple d'aquest Parlament.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a sotmetre a votació...
(Pausa.)

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ : Sí, senyor President, només que a la vista de l'explicació que ha fet el Diputat senyor Ferran Pont i assegurant que retirará el segon paràgraf de l'article novè, efectivament, nosaltres retirariem en aquests moments aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Retirada. Passem ara a la votació de l'esmena 24, que ja ha estat discutida.

Doncs, els diputats que siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 65 en contra i 5 abstencions.

Ara, per tant, acabades les esmenes d'aquest article, anem a la votació del text del Dictamen per a l'article 7.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 74 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'article 8. Té dues esmenes que ja han estat defensades, del Grup Socialista, i l'esmena número 28, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que està decaiguda. Estem d'acord que està decaiguda? (Pausa.)

Bé, anem, doncs, a la votació de les esmenes 26, 27 i 29.

(Pausa.) Podem fer la votació conjuntament de les tres esmenes. No. Separadament. (El M. H. Sr. Barrera s'aixeca per parlar.)

El Sr. BARRERA : Les dues primeres sí, la tercera no.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, anem a la votació, doncs, de les esmenes 26 i 27.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 29 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Ara anem a la votació de l'esmena 29.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 29 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 8.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 74 vots a favor, 26 en contra i 4 abstencions.

Entrem ara a l'article 9. Té una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que ja ha estat defensada, i una altra esmena, la número 31, que també ha estat defensada, del Grup Socialista. Però hi ha una esmena de supressió subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, que és presentada per Convergència i Unió.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, aquesta esmena, la número 1, que ha presentat el Grup de Convergència i Unió en aquest article 9, respon a una preocupació que ja teníem en el nostre Grup sobre aquest tema de la modificació en el futur de les comarques, de com s'havia de fer.

Aquesta preocupació que el nostre Grup ja tenia sobre aquest tema es va veure confirmada amb el Dictamen del Consell Consultiu. El Dictamen del Consell Consultiu establia que en el futur no seria adequat a l'Estatut de voler aconseguir la modificació de l'estructura comarcal de Catalunya en contra de la voluntat dels municipis expressada per la majoria que s'ha establert.

És per aquests motius que nosaltres, evidentment, donarem suport a la nostra esmena i també aquesta esmena, cal reconèixer, i també ho deia, que comprenia una bona part de l'esmena que havia presentat el Partit Socialista Unificat de Catalunya en la seva esmena 43. Com que, presumiblement, si es vota primer la nostra, donarem suport a la nostra, però entenem, senyores i senyors diputats, que d'alguna manera es recull substancialment l'esmena 43 del PSU.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació d'aquestes esmenes, corresponents a l'article 9.

Posem a votació ara l'esmena 30, del Partit Socialista Unifi-

cat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 70 en contra i 31 abstencions.

Ara posem a votació l'esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, que és l'esmena 1, segons aquesta nova numeració.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions.

I ara l'esmena número 31, del Grup Socialista, és la que posem a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció.

I ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 9.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 75 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'única esmena de l'article 10, que ja ha estat discutida i, per tant, podem passar a la seva votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena 32, del Grup Socialista, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 31 vots a favor, 69 en contra i 5 abstencions.

I ara passem a la votació del text del Dictamen de l'article 10.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 77 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Ara som a l'article 11, que té una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que ja ha estat discutida. Per tant, podem passar a la seva votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena 33, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 3 vots a favor, 74 en contra i 28 abstencions.

Ara votarem el text del Dictamen de l'article 11.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat

de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 77 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'article 12, que té una esmena, la 34, que ja ha estat defensada, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. N'hi ha una altra, la 35, que és d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula...

(*Ll. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES : Senyor President, per anunciar la retirada d'aquesta esmena en funció de la votació de l'article anterior.

El Sr. PRESIDENT : Així, l'esmena 34 ha estat retirada, eh? L'esmena 35, d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha de ser defensada ara. El senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I COMAPOSADA (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Creu el nostre Grup que, si ja existeix en la mateixa Llei un procediment idoni, com és l'assenyalat en els apartats 1 i 2 de l'article 10, no s'ha de complicar el procediment administratiu aplicant l'article 8, que es refereix al cas de dues o més comarques. La nostra esmena parteix del fet que el canvi de capitalitat d'una comarca és assumpte intern de la comarca.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pont.

El Sr. PONT : Sí, senyor President. Nosaltres entenem, diferentment del Grup d'Esquerra Republicana, que el canvi de capitalitat de la comarca s'ha de fer per llei, i seguint, doncs, el procediment que ja hi ha establert. Pensem que el tema de les capitals de comarca, si es deixa només a la decisió del consell comarcal, podria portar molta conflictivitat. Pensem que és bo que la iniciativa sigui des de baix, però que la decisió final sigui del Parlament de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació, doncs, d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena 35, d'Esquerra Republicana de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 5 vots a favor, 65 en contra i 32 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a...

(*Ll. Sr. Pont s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PONT : Senyor President, demanariem que l'article 12, que té dos apartats, o hi ha un punt i seguit que els separa, fos votat diferentment; que, a partir del punt i seguit, fossin dues votacions.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : O sigui que anem ara a la votació del text del Dictamen de l'article 12, però en dues parts. La primera, formada per la primera frase : «El canvi de la capitalitat de la comarca s'estableix per llei», i la segona votació que farem serà per a la frase següent : «La iniciativa per a procedir a aquest canvi es regeix pel que disposa l'article 8.»

Els qui siguin favorables a la primera part del Dictamen d'aquest article 12, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta primera part del Dictamen ha estat aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

(*L'I. Sr. Pont s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PONT : Senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Mani.

El Sr. PONT : Senyor President, abans de sotmetre a votació aquest segon paràgraf, voldria recordar a la Mesa l'observació que vam fer el dia d'ahir, que és que, en la hipòtesi que aquest segon paràgraf no fos aprovat, l'article 11 i l'article 12 podrien formar una sola unitat —sense modificar res, estrictament per ordenació—, un sol article, 11 i 12. Per tant, demanaria si, en aquesta mateixa votació d'aquest segon paràgraf, es pogués incloure aquesta esmena tècnica : que, en el cas que no prosperés aquest segon paràgraf, fos un sol article.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aquesta esmena tècnica és coneguda per tots els membres de la Cambra i cal dir que no ha estat en cap manera protestada.

Bé, anem, doncs, amb aquesta observació que ara s'ha fet, a la votació del text del Dictamen per a l'article 12 —la segona part : la primera ja l'hem votada, eh?

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta segona part de l'article 12, quant al text del Dictamen, ha estat rebutjada per unanimitat de la Cambra.

Passem ara a l'article 13, que no té cap esmena. Per tant, podem votar ja directament el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 13, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 13 ha estat aprovat per 74 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 14, que té tres esmenes per defensar, encara : la 36, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, és la que posem ara a debat. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Defensaríem, conjuntament amb aquesta esmena, les esmenes 42, 43 i 45, que fan referència totes elles a la figura del gerent dins l'organigrama comarcal que estableix la Proposició de Llei, per tal de demanar la supressió d'aquesta figura i, paral·lelament, el pas de les competències que la Llei li atribueix a competències de la presidència del consell comarcal.

Ahir ens preguntàvem si la comarca la configuràvem o no com un ens de poder polític, és a dir, amb poder polític. I, si realment és així, i no és un simple ens que supervisa una gestió d'algun tècnic, naturalment, el poder ha d'estar en mans dels electes, d'aquells qui, en definitiva s'han sotmès a la consideració dels ciutadans per tal que els votin o els deixin de votar.

I entenem nosaltres que el que fa la Llei és establir un ple de consell comarcal, amb unes funcions, una presidència amb unes altres, però les competències realment importants que es dibuixen en el marc dels òrgans unipersonals d'aquesta Llei queden a mans del gerent, i això implica, des del nostre punt de vista, o pot arribar a representar, una excusa important per a

una certa via de tecnocratització de la mateixa activitat política.

Nosaltres no estem en contra que una comarca o un ajuntament, o qualsevol ens, si vol, pugui nomenar un gerent, i reconeixem que, en molts casos, això és útil. Hi ha ajuntaments governats amb majoria del PSUC que tenen gerent a l'interior del seu consistori, però perquè ho han decidit ells voluntàriament, per a la seva gestió, i, per tant, aquesta figura del gerent neix de la capacitat d'autoorganització d'un ens sobirà, amb poder polític —en aquest cas, un ajuntament; en el cas que ens ocupa, la comarca.

Per tant, el que no volem és fer-ho obligatori. I no volem fer-ho obligatori ni, molt menys, donar-hi el caràcter d'òrgan de la comarca. I és cert que a instàncies del nostre Grup parlamentari, en Ponència, es va rectificar i es va dir que eren òrgans el ple, el president i la comissió de comptes, i després es diu : «Forma part també de l'organització comarcal el gerent». És a dir, se li va arrencar un galó, a aquell gerent, però continua manant tropa; és a dir, continua dirigint bastant. Dirigeix tant que, si m'ho permeten, jo els faré l'exercici de llegir què diu l'article 15, que són les atribucions del president.

Imaginín-se qualsevol de vostès, i crec que ho dèiem en comissió —pel que apareix en els mitjans de comunicació, molts dels il·lustres diputats del Grup majoritari d'aquesta Cambra tenen aspiracions a ocupar alcaldies, entre elles fins i tot algun il·lustre ponent d'aquestes lleis—, imaginín-se vostès que, com a conseqüència del gran triomf electoral en aquestes eleccions municipals, aquests senyors candidats a alcaldes o regidors els fan presidents d'un consell comarcal. S'installen en el consell comarcal, agafen la Llei, i diuen : «A veure, què faig, jo què faig, en aquest consell comarcal?» Doncs, mirin, vostès, el qui sigui president podrà representar el consell comarcal —ai las!—; podrà convocar i presidir les sessions del ple —això és realment important, és a dir, mirant la situació, dir que es reuneix el ple el dia que vostè decideixi o que el gerent els ensenyi—; tercer, supervisarà —i només supervisarà— les obres comarcals i els serveis de l'Administració de la comarca; exercirà aquesta mena de cosa que ens hem inventat, que és la direcció superior del personal —és a dir, no la direcció del personal, que la fa un altre, que és la real, sinó la «superior» direcció del personal—, i exercirà accions judicials i administratives —en cas d'urgència, només. I, finalment —una gran tasca—, ordenarà la publicació dels acords. I això és tot el que podran fer vostès; no podran fer res més.

I, llavors, els nomenaran un gerent, que què podrà fer, aquest gerent? Mirin, aquest gerent dirigirà l'Administració comarcal; executarà els acords del ple —no el president : el gerent—; dirigirà, inspeccionarà i impulsarà les obres i els serveis comarcals; autoritzarà i disposarà les despeses —és a dir, no el president : el gerent—; reconeixerà obligacions en els límits de la delegació que li atorgui el ple —no caldria sinó—, i ordenarà pagaments i retrà comptes —el gerent, no el president—; dirigirà el personal de la corporació; contractarà les obres i els serveis de la pròpia comarca —el gerent, no el president—, i exercirà, a més a més, les altres funcions que expressament li delegui el ple.

Estic convençut que molts dels il·lustres diputats del Grup parlamentari de Convergència i Unió, candidats a regidors, si ho arriben a saber abans, el que voldrien ser és candidats a gerents en aquests moments (*rialles*), i no ho excloc, que estigui

entre les seves previsions, això —sobretot, dels qui siguin caps comarcals de Convergència i Unió.

Doncs, bé, nosaltres entenem que això ve a ser una certa presa de pèl als presidents dels consells comarcals. Entenem que no ha d'anar per aquí, entre altres coses perquè creiem que és també una certa presa de pèl al mateix sistema democràtic, que pugui elegir, amb menor o major grau de proporcionalitat, menor o major grau d'«un home, un vot», els consells comarcals. Vostès deixen un president absolutament despulat, i un gerent, que és el qui té tot el seguit de competències, totes les atribucions, tots els recursos, que és qui contracta, qui ret comptes, qui paga, qui reconeix obligacions, qui, en definitiva, gestiona.

Això ho deia l'altre dia un alcalde d'un poblet molt petit de Catalunya, en un acte d'aquests que hem fet tots plegats, d'explicació d'aquestes lleis. Em deia: «Home, ja sé per què és, això del gerent, si realment és així», diu, «és clar, mentre jo sigui al tros, aquest vindrà a l'ajuntament i em remenarà tots els papers de casa meva». Això no ho diu, la Llei, això no ho diu, la Llei, i segurament dependrà de la capacitat d'encaix institucional de cadascun dels gerents, però és una hipòtesi que queda oberta, en la mesura que en la comarca hi haurà un senyor pagat per tots nosaltres, que estarà dintre l'Administració, i que s'hi podrà dedicar *full time*, mentre que molts alcaldes i molts regidors d'ajuntaments petits de Catalunya estiguin treballant al tros.

Per tant, nosaltres entenem que Convergència i Unió, si haguera pogut nomenar directament des del Consell Executiu els gerents, ho hagués posat en la Llei; com que no podia fer-ho, el que fa és establir aquest sistema que deixa, el president, ho repeteixo, sense cap altra competència, cap altra atribució, com no siguin les d'estricta representació, les d'estricta protocol, i passa totes les competències al gerent.

Doncs, bé, nosaltres plantejem, d'una banda, la supressió de la figura del gerent i, d'altra banda, el pas de totes les seves competències sota l'àrea de la presidència del consell comarcal, per les raons que he explicat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pont.

El Sr. PONT: Senyor President, senyores i senyors diputats, aquest tema del gerent és, certament, un tema important, dins de tot el conjunt de l'estructura comarcal, i és un tema nou: és la introducció en el sistema de l'Administració d'una separació de funcions, entre funcions primordialment representatives i funcions primordialment executives. Es tracta de voler implantar al nostre país un sistema, que funciona, doncs, a molts països europeus —sobretot Alemanya n'és un exemple molt clar en la seva entitat local paral·lela a les comarques, com són els *Kreise*— i d'una efectivitat molt i molt important.

És cert que és una figura que ens pot permetre una llicència —com ha fet el senyor Maties Vives— de dir, doncs, que mentre el president del consell comarcal estarà treballant i ocupant-se de la seva feina, el gerent li remenarà els calaixos. Certament, d'alguna manera es tracta d'aquesta qüestió precisament (*riallès*), que quan el president del consell comarcal tindrà la seva feina, i no es podrà destinar, moltes vegades, absolutament a les comarques, sobretot a tenir cura d'aquelles comarques més petites i de menys població de Catalunya, que

més ho necessitaran, hi ha d'haver algú al front d'aquesta administració, a dedicació completa, amb capacitat de preparació per poder-ho fer. I és en aquest sentit, que aquestes comarques que més ho necessitaran tindran un gerent al front de la seva estructura, si aquest Parlament així ho aprova.

És cert que, al començament d'aquesta institució del gerent, s'havia previst encara que tingués més possibilitats, el gerent, i que del treball de la Ponència...

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. PONT: ...la Ponència s'ha estat reunint al llarg d'un any, i ha treballat amb efectivitat, amb participació de tots els grups de la Cambra, mirant de llimar aquells aspectes en els quals hi podia haver més diferència, després d'un any de Ponència i d'un treball de Comissió, s'han modificat una sèrie de coses, i encara avui, en aquest Ple, nosaltres en modificarem algunes més, en aquest aspecte del gerent, per atendre els suggeriments i opinions d'altres grups que els han expressat. Sobretot, és important de tenir en compte ja el que diu, en aquest moment, el text de la Proposició de Llei quant de quina forma actuarà el gerent. És l'article 18, el punt primer, que diu exactament: «Correspon al gerent, d'acord amb les directrius del Ple i les instruccions del president, exercir totes aquelles funcions...» que abans els ha llegit el senyor Maties Vives. Com ho ha de fer el gerent? : segons les directrius del Ple i segons les instruccions del president.

Un altre punt que serà també modificat avui, atenent esmenes presentades pel Grup d'Esquerra Republicana, és la possibilitat d'obrir la delegació de funcions al president del consell comarcal per un acord de ple. Certament, nosaltres hem reconegut que valia la pena d'oferir aquesta possibilitat: que el ple pogués acordar que el president tingués delegació de rebuda del ple. Abans només quedava oberta aquesta possibilitat de delegar, per part del consell comarcal, al gerent. Entenem que aquesta serà una millora que introduirà la Llei.

És cert, senyores i senyors diputats, que la introducció d'un tema de novetat en l'Administració local de Catalunya pot portar determinats conflictes, és cert; però val la pena, perquè les comarques puguin realment fer un treball efectiu al servei de tots els municipis de la seva demarcació, que s'asseguri un bon funcionament dels serveis administratius, dels serveis de contractació, de tot un conjunt d'activitats. Aleshores, nosaltres creiem que, en aquest sentit, l'experiència d'altres països que aquesta direcció, dia a dia, constant, hora darrere hora, de les activitats del consell comarcal, sigui exercida per la figura del gerent. Estem convençuts de la seva efectivitat, i per això, el nostre Grup i altres grups de la Ponència hem considerat que valia la pena de mantenir aquesta figura.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a l'esmena 37, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS: Senyor President, per defensar conjuntament les esmenes 37, 39, 40, 41, 44, 46, 49 i 50. Totes elles, senyores i senyors diputats, referents al Títol Tercer, que és el de l'organització comarcal.

Una part de les nostres esmenes —ja en parlaré més tard— també fa referència a la qüestió del gerent, que acabem de tractar, i l'altra part fa referència a la mateixa naturalesa d'ens local que té la comarca.

És evident que en el desplegament del text anem comprovant una cosa que ja sabíem tots, que és el poc fervor que té la majoria pels ens locals i que, lògicament, no en té cap cap a un ens local de nova creació com és la comarca.

Nosaltres veiem que es crea un ens local, a través del model d'organització que s'estableix en la Proposició de Llei, que no gaudeix de l'autonomia de què els ens locals han de gaudir d'acord amb les lleis del nostre país, amb les lleis democràtiques del nostre país.

Així, veiem que generen uns consells comarcals, tutelats, sense capacitat, als quals se'ls sostreu, per exemple, la capacitat d'organitzar-se com un ajuntament la comissió de govern; no existeix la comissió de govern, és a dir, allò, òrgan representatiu del conjunt del consell que agilita els tràmits de decisió, que resol els problemes immediats, és a dir, les funcions que té una comissió de govern en qualsevol ens local.

Però, a més a més, se li nega la capacitat —com a qualsevol altre ens local— que estableixi el seu propi funcionament a través del reglament orgànic comarcal; la Llei no estableix que la comarca es pugui establir a si mateixa les seves activitats, el seu funcionament, a través d'un propi reglament orgànic comarcal; reglaments orgànics que podrien estar dirigits per la Llei, però que també han de respondre en cada una de les idiosincràsies de la naturalesa dels respectius consells comarcals que es crearan en el conjunt de Catalunya.

Però, l'altra part greu d'aquesta organització comarcal, és la figura del gerent, perquè, a més a més, s'estableix com un òrgan del consell comarcal, no com una persona amb una activitat funcional, sinó com un òrgan del consell comarcal. Què vol dir això? Que anem a crear un òrgan, un ens local, presidit per un president que no té cap tipus de competències. Anem a posar un home de palla, anem a considerar el president del consell comarcal, pràcticament, com un inútil, que no gaudeix de la confiança del Govern de la Generalitat, i per això se l'obliga a posar un gerent que actui com a real i únic element de decisió de govern en el consell comarcal.

Jo, si fos candidat per Convergència i Unió, és que no acceptaria aquest paper. És a dir, anar de president a un consell comarcal perquè se'm consideri inútil, perquè se'm col·loqui al costat una persona que realment em dirà què és el que haig de fer, amb una persona que és la que realment manarà, quin serà el paper d'aquest president comarcal? És, en certa mesura, senyores i senyors diputats, una burla a la presidència d'un ens local; és una desconsideració al mateix sistema democràtic, de no creure que les persones o ciutadans electes tenen capacitat, tenen idees, tenen darrere seu uns projectes que han d'aplicar a través d'un òrgan per al qual han estat escollits pel vot popular.

Nosaltres som clarament contraris a la figura d'aquest gerent. Perquè, a més a més, ens recorda molt quan, els anys 40 —els anys 40—, malgrat que els alcaldes fossin de confiança del sistema polític, se li posava, amb un altre nom, una persona que és la que realment fiscalitzava i vetllava que les funcions d'aquell ens local estiguessin d'acord amb el sistema polític restablert el 1939. Però ara ens recorda un procés d'involució democràtica que nosaltres no volem que es contempli en cap llei d'aquest Parlament, un Parlament que ha nascut de la voluntat democràtica i de la lluita de tants i tants anys de tots els ciutadans d'aquest país.

Per tant, nosaltres som contraris, en primer lloc, a la manca d'autonomia dels ens locals comarcals que es creen, i som contraris a la figura d'aquesta gent, perquè creiem que lesiona, i lesiona moltíssim, els principis bàsics de la democràcia. Per aquest sentit, recomanariem que votessin les nostres esmenes, perquè almenys, d'aquesta manera, recuperariem dignitat democràtica en el text de comarques que estem a punt d'aprovar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, escoltada l'argumentació del senyor Esteve Tomàs, he de dir que em veig obligat a repetir bastants dels arguments que abans he dit al senyor Maties Vives, però insistiré una mica més en els que ell ha assenyalat, diferentment.

Evidentment, aquesta valoració que ha fet el senyor Esteve Tomàs de la figura del gerent no és, de cap manera, la que diu el text de la Proposició de Llei que arriba avui a aquest Parlament. No és cert, de cap manera, que sigui el gerent qui té totes les funcions importants en el consell comarcal; és claríssim que el poder polític està en el ple del consell comarcal; claríssim que de poder polític només en té exclusivament el consell comarcal, i el primer poder que té —ni en la hipòtesi que el senyor Esteve Tomàs pogués tenir alguna raó— és que nomena i treu el gerent quan vulgui el consell comarcal; el consell comarcal té tot el poder polític, i el president del consell comarcal recull les decisions, les instruccions, les directrius per fer funcionar el gerent, exclusivament en un nivell d'execució. Està escrit —abans ho he llegit—, i, evidentment, poden no creure's el que digui la Proposició de Llei, d'això, en són lliures; però del text, de l'explicació del text i de l'anunci de les modificacions que hem dit que faríem, no queda altra conclusió que concloure que el poder polític segueix en el consell comarcal, i l'execució en el gerent.

Sobre el tema que, l'autonomia de l'ens local, la vulguem nosaltres reconèixer o no; nosaltres creiem que hi ha un respecte ple en aquesta decisió que hem pres per l'autonomia local, i així ho ha reconegut el Consell Consultiu en el seu Dictamen. Ni una ombra, en aquest cas, de perjudici per a l'autonomia local. Sí, a més a més, la qüestió del reglament orgànic, és evident que el consell comarcal podrà dotar-se del seu reglament orgànic de funcionament, el que sí que haurà és de contemplar la figura del gerent, que nosaltres, per llei del Parlament de Catalunya, l'hi establim. Podria ser opinable —i jo entenc que així ho facin d'altres grups— que creguéssim que és millor continuar amb l'estructura de sempre de les entitats locals, i que innovar en matèria d'Administració local i introduir una figura executiva d'un gerent no és bo; és qüestió opinable. Nosaltres, des del nostre Grup,ensem que val la pena, per fer un servei a les comarques de Catalunya i, sobretot, a aquelles de menys població i a aquelles de menys recursos, assegurar-los un funcionament executiu eficaç, i, en aquest sentit, creiem que la figura del gerent és bàsica, i, per tant, no acceptem l'esmena del Grup Socialista i continuem sostenint aquesta figura del gerent, a benefici de les comarques de Catalunya.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Pertoca ara la discussió de l'esmena 38, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc

el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Gràcies, senyor President. Il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, seré no solament breu, sinó que miraré de dir les coses d'una manera precisa.

I, de primer, assenyalaré que unim, en aquesta defensa, tant l'esmena 38 com l'esmena 47, perquè estan estretament relacionades.

El nostre Grup parlamentari no considera adient que el ple comarcal pugui delegar atribucions al gerent. Altra cosa seria si es parlés de delegar gestions. Segons els diccionaris, el verb «atribuir» vol dir : «Considerar alguna cosa com a pertanyent a algú o a alguna altra cosa». El gerent no pot posseir; posseir és conseqüència de pertànyer. No pot posseir atribucions, i sí que el gerent ha d'actuar d'acord amb les funcions que la Llei escaridament li assenyala. S'ha de suprimir allò que diu : «i amb les que li delegui el ple», car la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 18 d'aquesta mateixa Llei ja fa referència a les funcions delegables pel ple al gerent.

Amb aquesta modificació, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, voldríem dir que se situa el gerent en el lloc que ha d'ocupar en la marxa del govern de la comarca, evitant, en tot moment, que es pugui convertir en el pivot del consell comarcal.

Gràcies, President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pont.

El Sr. PONT (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President, però jo ja havia anunciat abans que en aquestes esmenes d'Esquerra Republicana no hi hauria torn en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, tenim ja substanciades totes les esmenes corresponents a l'article 14. Per tant, podem passar a la seva votació.

Els qui siguin favorables... Podem fer un agrupament d'aquestes votacions? Per exemple, per iniciativa dels grups corresponents?

Una per una? Bé. Els qui siguin favorables a l'esmena 36, a l'article 14, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 37, del Partit Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 60 en contra i 5 abstencions.

Tenim ara a la vista l'esmena número 38, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Aquesta esmena ha estat acceptada per 65 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions.

Som ara a l'esmena 39, del Grup...

El Sr. PONT (*de l'escó estant*) : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Digueu, digueu.

El Sr. PONT : Anàveu a anunciar la votació d'aquesta esmena 39. Demanaria, senyor President, que aquesta esmena pogués ser votada en dues votacions. En una primera, tot el contingut de l'esmena, excepte l'adjectiu «mateixos» de la segona línia, i, en una segona votació, l'adjectiu «mateixos» d'aquesta segona línia.

El Sr. PRESIDENT : O sigui, a veure...

El Sr. PONT : Tota l'esmena, menys el «mateixos» de la segona línia, i després la paraula «mateixos».

El Sr. PRESIDENT : Només la paraula «mateixos».

El Sr. PONT : Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Els que siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. (*Pausa.*)

Tota l'esmena, menys la paraula «mateixos», queda entès, eh?

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents, amb l'excepció de la paraula «mateixos», ben entès.

Ara anem a la votació de la paraula «mateixos»

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La paraula «mateixos» ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i 5 abstencions.

El Sr. PONT (*de l'escó estant*) : Senyor President, us demanaria una brevíssima explicació del nostre vot en aquesta esmena per fer-la comprensible i explicar el vot. Atès que les esmenes han estat defensades conjuntament, no m'ha permès o potser no he estat prou al cas de fer l'explicació d'aquest «mateixos» en el seu moment; me n'excuso, però en fer defensa d'esmenes en bloc, de vegades és una mica difícil d'atendre totes les petites incidències.

El Sr. PRESIDENT : Bé, comprenc el desig del senyor Diputat d'aclarir una situació una mica difícil d'entendre, però això hauria estat millor fer-ho al moment de la votació final. (*Pausa.*) Feu.

El Sr. PONT : El motiu de no haver votat aquest «mateixos» és que, acceptant tot l'esperit d'aquesta esmena que presenta el Grup Socialista, l'acceptem íntegrament, en fer referència als mateixos termes previstos en la legislació de règim local, resulta que no hi ha els mateixos termes exactament en la legislació local de Catalunya, sinó que hauria de ser en el marc de la legislació de Catalunya; però el fet de citar explícitament «mateixos», jo demano als senyors del Grup Socialista que busquin a la Llei de Règim Local de Catalunya Municipal on són aquests «mateixos» i veuran que no hi és; està millor —acceptant tot l'esperit de l'esmena socialista— suprimir aquests «mateixos».

Gràcies, senyor President, per la vostra amabilitat.

El Sr. PRESIDENT : Ara som a l'esmena 40, els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

(*L'I. Sr. Tomàs demana per parlar.*)

Aquesta observació que ha de fer el senyor Tomàs afecta la votació o no?

El Sr. TOMÀS : Senyor President, és simplement una observació que havent-se votat l'esmena 39, en els termes en què està escrita, ens sembla que el punt 4 del text decau, perquè el punt 3 i 4, en certa mesura, queden condensats, subsumits per aquesta esmena que ha quedat aprovada anteriorment. (*Pausa llarga.*)

(*L'I. Sr. Pont s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PONT : Senyor President, segons el nostre criteri, no decau aquest apartat quart.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, la votació que afecta aquest apartat ha donat com a resultat 28 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Anem ara, havent debatut i votat totes les esmenes de l'article 14, anem a la votació del text del Dictamen per l'article 14.

(*L'I. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Senyor President, per demanar votació separada de l'apartat segon.

El Sr. PRESIDENT : Només l'apartat segon, bé. Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 14, amb l'excepció de l'apartat segon, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part del text del Dictamen, o sigui, tot menys l'apartat 2, ha estat aprovat per 72 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

I ara anem a la votació de l'apartat 2. Els qui siguin favorables a aquest text, segons el Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest apartat segon de l'article 14, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 68 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 15, les esmenes del qual han estat ja debatudes, anem a votar-les.

Els qui siguin favorables a l'esmena 48...

(*L'I. Sr. Pont s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PONT (*de l'escó estant*) : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Maneu-me, digueu, digueu.

El Sr. PONT (*de l'escó estant*) : Voldríem demanar que a l'esmena número 41, la lletra i), fos objecte de votació separada. Té un redactat gairebé idèntic que el de la lletra i) de l'esmena 42 del PSU, però com que correspon votar primer la del Partit Socialista, demanem votació per aquesta i) de l'esmena 41, del Grup Socialista. Votació separada, gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Anem, doncs, a la votació de l'esmena 41, del Grup Socialista, amb l'excepció de l'apartat i), que votarem després.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 32 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció, amb l'observació que hem fet respecte a l'apartat i).

Els qui siguin favorables a l'apartat i) d'aquesta esmena...

Bé, sembla que no s'ha entès si jo deia «7» o «cap», en realitat, volia dir, si no ho he dit, volia dir «7 abstencions», que quedi clar, això, eh?

Bé, anem ara a la votació de l'apartat i) d'aquesta esmena. Els qui siguin favorables a l'apartat i) d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest apartat i) d'aquesta esmena ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Anem ara a l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que és la 42. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text ha estat refusat per 31 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions. (*Pausa.*)

Hem de fer ara la votació del text del Dictamen per a l'article 15. Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 15, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per a aquest article, ha estat aprovat per 67 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 16, que té dues esmenes que també ja han estat debatudes. Els que siguin favorables... Suposo que no hi ha cap inconvenient que es votin conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 32 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions.

Anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 16. (*L'I. Sr. Vives demana per parlar.*) Digueu, digueu.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Senyor President, per demanar votació separada de la lletra b) de l'apartat 3.

El Sr. PRESIDENT : Lletres d) i b), d'acord. Anem a la votació, doncs, del text del Dictamen, amb l'excepció de l'apartat b) de l'article 3.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, amb aquesta excepció de l'apartat b) del punt 3, ha estat aprovat per 72 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció.

I, ara, anem a la votació d'aquest text exclòs, o sigui, del punt b) de l'apartat 3.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest text descrit, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text ha estat aprovat per 71 vots a favor, 33 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a l'article 16. L'article 16 té també dues esmenes..., aquest és el que acabem de fer.

L'article 17 no té esmenes, per tant, podem votar ja directa-

ment el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 17, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 17, ha estat aprovat per 78 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 18, que té dues esmenes ja debatudes; l'esmena 45, del Partit Socialista Unificat de Catalunya és la que ara sotmetem a votació.

Els qui hi siguin favorables... *(Pausa.)* Ah, sí, té raó, perdó, sí, sí. Té tres esmenes, totes tres defensades: la 45, del Partit Socialista Unificat, la 46, del Partit Socialista, i la 47, d'Esquerra Republicana.

Els qui siguin favorables a la primera d'aquestes tres esmenes, o sigui, la 45, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret... *(Pausa.)* 45 i 46, que són de supressió, se sotmeten a votació.

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes, 45 i 46, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat refusades per 33 vots a favor, 79 en contra i cap abstenció.

Ara, hem de passar a la votació de l'esmena 47, d'Esquerra Republicana.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat acceptada per 76 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

Ara, anem a la votació del text del Dictamen per a l'article 18.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 76 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Ara, tenim l'article 19, que no té esmenes, i, per tant, podem votar directament el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 19 ha estat aprovat per 80 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Anem ara a l'article 20. A aquest article hi ha diverses esmenes, tres esmenes, de les quals dues ja han estat debatudes, i en queda una per debatre, que és del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Moltes gràcies, senyor President. Bé, el que diu l'article 20 és que el consell comarcal, a l'apartat primer: «d'acord amb el que s'estableixi en el seu reglament orgànic», i en l'apartat segon: «per obligatorietat, haurà de convocar», apartat segon, «haurà de convocar els alcaldes dels municipis els quals afecti una determinada decisió del consell comarcal».

Al nostre Grup parlamentari ens sembla bo, ens sembla prudent, ens sembla assenyat, ens sembla políticament correcte que el consell comarcal, si una decisió afecta un municipi, pugui convocar, convoqui l'alcalde d'aquell municipi per escoltar quina és la seva opinió en relació amb tal o tal obra, amb tal o tal servei. El que no ens sembla bé és que aquesta obligatorietat l'establím per llei, i d'aquí el motiu de la nostra esmena. I això afecta una concepció de fons, de què són els ens comarcals; és a dir: són ens dotats de suficient autonomia?, són ens dotats de suficients competències?, són ens que tenen poder, o que no en tenen? I, si en tenen, el que han de fer és exercir-lo, i si tenen unes competències, no podem posar per llei traves a l'exercici d'aquestes competències. Perquè, és clar, amb aquesta esmena el que estem fent, o, més ben dit, amb el text de la Proposició el que s'està fent és allò que s'anomena un principi de reconeixement de responsabilitat per part del grup majoritari, de reconèixer que, a la millor, el Grup Socialista, quan proposa que hi vagin tots els alcaldes al consell comarcal, i al marge de la major o menor representativitat democràtica d'aquests alcaldes, que ja hem criticat en un altre indret d'aquest debat, a la millor s'està obrint la porta al fet que aquesta fos la millor solució; perquè, és clar, si en el moment que s'hagi de prendre una decisió que afecti un ajuntament, establím per llei l'obligatorietat de convocar el seu alcalde, algú pot pensar legítimament que el millor fóra que tots els alcaldes ja estiguessin en el consell comarcal, i, d'aquesta manera, entràrem en la via d'una certa federació de municipis.

Naturalment, el nostre Grup parlamentari no va per aquí; nosaltres entenem que la comarca, si convoca l'alcalde farà bé, però que no és bo que li establím aquesta obligatorietat per llei. Que la comarca, si mana, ha de manar; si dirigeix, ha de dirigir; si té autonomia, ha d'exercir aquesta autonomia. Llavors, aquí s'intenta, en el text de la Proposició, per una via vergonyant, per una via vergonyant!, convocar els alcaldes amb veu, i, naturalment, sense vot, perquè hi digui la seva sobre quelcom que afecta el seu municipi. Em sembla que és la negació mateixa de l'autonomia de la comarca com a ens local, i ho reitero un cop més: si la comarca ho fa, ens semblarà bé i políticament correcte, però el que ens sembla malament és que, per llei, un ens que hem dotat d'autonomia i que volem amb un fort contingut competencial, segons ens omplim tots la boca en aquest debat, i especialment el Grup de la majoria, quan exerceixi aquestes competències, que seran pròpies, que seran d'aquest ens autònom i amb poder, hagi de convocar l'alcalde d'una localitat per tal d'escoltar-lo prèviament, introduint un criteri federalista que en cap cas és el que es desprèn ni de la Proposició de Llei, ni de les esmenes del Grup parlamentari del PSUC.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pont.

El Sr. PONT: Senyor President, senyores i senyors diputats, absolutament d'acord amb el fons de la intervenció del senyor Maties Vives, però és que en la forma, en absolut. I anem a llegir, o anem a veure què diu exactament l'article 20. Primer punt: «D'acord amb el que estableixi el reglament orgànic de la comarca, el ple del consell comarcal pot convocar...». On és la vulneració de l'autonomia?, on és la vulneració de l'autonomia del consell comarcal? «D'acord amb el que estableixi el reglament orgànic de la comarca, el ple del consell comarcal pot

convocar...» Cap vulneració!, cap vulneració de l'autonomia de l'ens local. Ple respecte des del Grup de Convergència i Unió, des dels altres grups que han ajudat..., bé, tots han ajudat a impulsar aquesta Proposició de Llei, els uns més que els altres, però tots han ajudat a impulsar-la.

Segon punt, on potser sí que hi ha una vulneració..., diu el senyor Maties Vives. Anem-lo a llegir; article 20, punt 2 : «Si un acord del consell comarcal, a criteri del seu President, afecta ...»; «a criteri del seu President»! És absolutament el President del consell comarcal qui decidirà si aquell acord pot afectar especialment un municipi i vol cridar-lo. On és la vulneració de l'autonomia d'aquest ens comarcal, si és a criteri del seu President?

Senyor Maties Vives, em sap molt de greu que vostè surti en aquesta tribuna i parli d'una via vergonyant, d'una negació de les comarques, dels ens locals, quan és claríssima la redacció d'aquest article 20, on tant en el seu punt primer, com en el seu punt segon, hi ha un ple respecte a l'autonomia que correspon a aquestes entitats locals.

Evidentment, per aquests motius, no donarem suport a aquesta esmena que ha presentat el Grup del PSU.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, debatudes ja les esmenes corresponents a aquest article 20, que són les 48, 49 i 50, anem a sotmetre-les a votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 48, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 5 vots a favor, 66 en contra i 29 abstencions.

Anem ara a la votació de l'esmena 49.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 29 vots a favor, 65 en contra i 5 abstencions.

Finalment, ara posem a votació l'esmena 50.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 29 vots a favor, 66 en contra i 5 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 20.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 66 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció.

I ara passem a l'article següent, l'article 21.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : L'article 21 té una primera esmena, que és l'esmena 51, que presenta el Grup parla-

mentari del Partit Socialista Unificat. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Bé, l'article 21 té una esmena de modificació, a la totalitat, del nostre Grup parlamentari, que els estalviaré de llegir, per economia de temps, tot i que, a partir d'ara, quan faci referència a un text de la Proposició el llegiré sencer, perquè, després, en la rèplica, no es faci això tan habitual de llegir només la meitat del text i, d'aquesta manera, diguem-ne, tens una bona investida per a la teva argumentació. No. La poden llegir. És el que estableix un sistema electoral diferent per als consells comarcals. Es va dir ahir, des d'aquesta tribuna, s'ha reconegut en els mitjans de comunicació... Sí, un sistema electoral, dels tres que hi ha sobre la taula, respecta l'estricta proporcionalitat del vot i respecta un valor idèntic dels vots de tots els ciutadans de cadascuna de les comarques, és la proposta del PSU. I això, jo crec que queda palès, no ho hem dit només nosaltres; ho han dit tècnics que han analitzat els tres sistemes electorals, i jo crec que està reconegut a bastament.

Per què proposem aquesta modificació? Doncs, la proposem perquè hem fet una anàlisi del que representaria la proposta que hi ha continguda en la Proposició de Llei, i l'hem comparat amb les altres propostes que havia fet el Grup parlamentari de Convergència i Unió. Jo tinc aquí el llistat de totes les comarques, però perquè ningú vegi cap mena de manipulació —que «agafes aquelles que més t'afavoreixen per explicar al debat, i que les argumentacions...», i aquestes coses—, he agafat simplement les dues primeres per ordre alfabètic : l'Alt Camp i l'Alt Empordà. I hem fet un exercici mecànic, de veure quin tant per cent de vots té cada força política en cadascuna d'aquestes comarques en les darreres eleccions municipals, i quin tant per cent de consellers se'ls atorga amb el sistema que proposa la Proposició de Llei.

Doncs, bé, a la comarca de l'Alt Camp, la diferencial percentatge de vots/percentatge de consellers, en la primera proposta, l'original, de Convergència i Unió, a Aliança Popular li dona un -5; és a dir, perd representació en el consell en relació amb els seus vots; a Esquerra Republicana, un -1; al Partit dels Socialistes, un -22, i al PSU un -4. A Convergència i Unió, +25. És a dir, s'afavoreix d'un 25% el nombre de consellers sobre el nombre de vots.

A l'Alt Empordà la relació és : -6, -3, -4, -1, +22 per a Convergència i Unió. Convergència i Unió va dir que, efectivament, aquesta proposta era una proposta que anava massa enllà, potser sí que s'havien passat, valia la pena modificar-la, i ens va portar una segona proposta. A la comarca de l'Alt Camp, en aquesta segona proposta, Aliança Popular continua perdent -5; Esquerra Republicana continua perdent -1; el PSU continua perdent -4; els socialistes passen, de -22 a -7 —ja han millorat—, i Convergència i Unió fa una reducció importantíssima : passa de +25 a +20.

A l'Alt Empordà passa exactament el mateix. Finalment, jo crec que es van adonar que encara es passaven i, a partir d'un cert acord en Ponència, amb el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, ens proposen una nova fórmula que consisteix a dir : Aliança Popular continuarà perdent -5, a l'Alt Camp; Esquerra Republicana passa de -1 a 0 —és a dir, és l'equilibri total—. Val a dir, en qualsevol cas, que ni en un cas ni en l'altre tenen representants al consell comarcal, però, en qualsevol cas millo-

ren substancialment. El PSU fa un avenç considerable : passa de -4 a -3, i el Grup Socialista de nou és reciclat, i passa de -7 a -13, que no és el -22 que tenia abans, però Déu n'hi do. Convergència i Unió fa un exercici d'humilitat, i passa de +20, que estava a la segona proposta, a +15. Per tant, continua havent-hi un diferencial importantíssim de vot entre el que fa referència als vots obtinguts per cada formació política en aquella comarca en les eleccions municipals i el tant per cent de consellers que tenen.

Davant d'això, la nostra proposta —val a dir que a l'Empordà, l'equilibri és el mateix, amb petites diferències que ara no vénen al cas. Per exemple, a l'Alt Empordà, en la primera proposta de Convergència, el PSUC perdia -1 i en la proposta que han pactat Convergència i Esquerra Republicana, que és la que hi ha en la Proposició, el PSUC en perd -4, però, bé, aquesta, segurament, és una qüestió menor per a vostès. En qualsevol cas, davant d'això, nosaltres plantejem una fórmula estrictament proporcional, i, és clar, aquí hi haurà l'argumentació —estricte proporcional dintre dels límits que permet el nombre de consellers comarcals que hi ha fixat; naturalment, sempre té correccions, el sistema proporcional; si no, aquí no hi cabríem. Algú podria pensar : «Bé, això ho fa el PSUC per millorar la seva quota de vot». Doncs, bé, no és així. No és així. És a dir, en aquestes dues comarques —perquè vegin que no hi ha cap mena de manipulació de xifres—, segons la Proposició de Llei, Convergència i Unió tindrà a l'Alt Camp 9 consellers comarcals, a l'Alt Empordà, 9 consellers comarcals. Segons la proposta del PSU —i són dues comarques amb una component de vot important de Convergència i Unió—, el Grup de Convergència i Unió passaria de 9 a 11, en el cas de l'Alt Camp, i de 9 a 11, també, en el cas de l'Alt Empordà. I amb idèntic diferencial em surt retratat el Grup Socialista; és a dir, millora substancialment les seves posicions amb aquest sistema proporcional.

Què succeeix, però? Que en el conjunt de Catalunya, naturalment, el nostre sistema garanteix molt millor la representació de vots a l'interior del consell comarcal. Nosaltres no acceptem que un regidor de Prades o de l'Albiol pugui valer com 20 regidors de Reus, per exemple. No hi estem d'acord, en això, perquè no respecta aquest principi estricte que un home ha de ser un vot, visqui a Prades, visqui a l'Albiol o visqui a Reus.

En conseqüència, senyores i senyors diputats, hem de rebutjar la proposta del Grup parlamentari de Convergència i Unió, perquè en totes i cadascuna de les comarques de Catalunya —i dic «en totes i cadascuna de les comarques de Catalunya»—, el diferencial entre el tant per cent de vots obtinguts a la comarca i el tant per cent de consellers comarcals que té, supera xifres més enllà dels +10 punts de diferència en un cas i en l'altre. En cap cas li és contrària aquesta representativitat.

En conseqüència, aquesta és una proposta feta estrictament per afavorir els interessos del Grup de la majoria, és una proposta que va a distorsionar la legítima representativitat municipal en unes eleccions de segon grau que tenen la seva base, precisament, en aquelles eleccions municipals i, per tant, és una proposta que, si bé formalment neix d'un Parlament escollit democràticament —i algú podria interpretar que és democràtica—; per tant, des del punt de vista de l'estricta formalitat, en la mesura que no respecta el que és la decisió sobirana del conjunt dels nostres ciutadans, naturalment, no és «de

rebut» per al nostre Grup parlamentari.

En conseqüència, proposem una fórmula que representi només l'elecció de consellers comarcals a partir dels vots i una distribució posterior d'aquests consellers comarcals en funció del tant per cent poblacional dels diferents municipis de cada comarca, per tal de garantir en la mesura que un sistema, òbviament limitat a un nombre de places en cada consell comarcal, pugui garantir la presència en aquests consells comarcals de poblacions de diferent nivell d'habitants de cadascuna de les comarques de Catalunya.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT : Sí, senyor President, un segon. (*Pausa. Remor de veus.*)

Senyor President, senyores i senyors diputats. Hem escoltat atentament aquesta explicació del senyor Maties Vives sobre el tema de la composició dels consells comarcals. Ahir el vam discutir —em sembla que ja vam començar abans-d'ahir, en discutir les esmenes a la totalitat, vam tractar ja aquest tema dels consells comarcals, ahir també el vam discutir, en tractar les esmenes a la totalitat a la Llei de comarques— i ara el tornem a discutir. Han estat fent una sèrie de números del senyor Maties Vives, que suposo, doncs, que deuen ser exactes, tot i que m'imagino que, per un efecte dels independents, no deu sumar el que guanyen uns i perden els altres, perquè, per les xifres que ens ha donat, no quadren. M'imagino que deu ser per efecte d'independents, però, bé, el sentit de la seva intervenció ha estat comprès. Em sembla que hem d'anar, per això, al principi d'aquesta qüestió. El principi d'aquesta qüestió de la composició del consell comarcal arrenca d'un dels documents de treball que ve en la Ponència conjunta, i que dona estricte compliment al que diu la Llei de Bases de Règim Local en el seu article 42.3. Aquesta Llei de Bases, encara que en molts temes, i en aquest també, va tenir el nostre suport, no va ser feta a iniciativa del Grup homònim de Minoria Catalana a Madrid, i exactament, l'article 42.3 —el llegiré tot—, diu el següent : «Las leyes de las comunidades autónomas determinarán el ámbito territorial de las comarcas, la composición y el funcionamiento de sus órganos de gobierno, que serán representativos de los ayuntamientos que agrupen, así como las competencias y recursos económicos que, en todo caso, se les asigna» —vull fer un especial èmfasi en l'expressió que els òrgans de govern seran representatius dels ajuntaments que agrupin. I, aquí, si hagués volgut una referència directa a una elecció de primer grau en els vots, en la Llei aquesta s'hauria pogut fer. Parla de representació dels ajuntaments. En aquest sentit, a la Ponència, en el seu primer treball, recollint, evidentment, una opinió majoritària del Grup de Convergència i Unió, va incorporar aquesta representació, en funció dels regidors, per decidir quina havia de ser la composició dels consells comarcals. En els debats de la Ponència, fruit d'intervencions d'altres grups en què demanaven, doncs, una participació, també, a l'hora d'elegir aquests consellers d'elecció dels vots, va ser considerada una fórmula mixta, a proposta del Grup d'Esquerra Republicana, en el sentit que influïssin d'una manera els vots, en sentit d'un terç, i dos terços en funció, exclusivament, dels regidors.

Si aquestes fórmules donen els resultats que ha dit el senyor

Maties Vives,estic segur que ha fet els números bé, i això deu ser cert, però hem d'anar a l'origen de la qüestió. Perquè aquesta fórmula de consell comarcal que nosaltres proposem en funció que les comarques han de ser representatives, sobre tot dels ajuntaments que agrupin; com sigui que hi ha més esmenes sobre aquest tema, m'imagino que podrem continuar parlant d'aquest tema.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara defensar l'esmena del Grup Socialista número 52 a l'Il·lustre Diputat senyor Esteve Tomàs. Té la paraula.

El Sr. TOMÀS : Senyor President, per agrupar les esmenes 52, 54, 58, 60, 63, 64, 65, 68, 69, 70.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. TOMÀS : Gràcies, senyor President. Són un conjunt d'esmenes, totes elles, que fan referència a la composició del consell comarcal i com nosaltres volem reflectir, a través d'aquestes esmenes, com aquests consells comarcals haurien d'estar constituïts.

Aquest va ser un dels temes que va merèixer una atenció primordial per part del Grup Socialista, de com s'havien d'organitzar aquests consells comarcals, si sobre la base del nombre, sobre la base de la presència de tots els ajuntaments en el si del consell comarcal o d'acord amb el que estableixen les lleis bàsiques en representació del vot directe, proporcional dels seus habitants.

En l'esmena a la totalitat i, per tant, en el text alternatiu que nosaltres presentàvem als consells comarcals ja vam defensar ahir que nosaltres vam optar, entre les dues fórmules, per la representació de tots els ajuntaments, entenent que el consell comarcal, que és un ens local que neix, que és acabat de néixer, que cal que tingui força, que cal que tingui suport, que és bo que tots els ajuntaments hi siguin presents, almenys en aquests anys de fase constitutiva dels consells comarcals. I més tenint en compte que la delegació de competències que vinguin dels ajuntaments hauran de ser voluntàries i que, per tant, és bo que tots els ajuntaments, en el moment que deleguin la competència, la funció de la competència a l'ens comarcal siguin presents en aquest consell comarcal. O bé, com també vam veure ahir, que si la delegació de competències li ve dels altres ens locals o de la mateixa administració de la Generalitat, per garantir que no se li lesionen els seus interessos també és bo que estigui en aquest consell comarcal.

Per això nosaltres, defensant aquest estil de consell comarcal, en aquest sentit hem presentat també a aquesta Llei un conjunt d'esmenes en què demanem que el consell comarcal estigui compost almenys per tots els alcaldes, amb un vot ponderat. Però, si el Grup de Convergència i Unió i altres grups tinguessin l'experiència municipal que tenen els nostres representants en els ajuntaments sabrien que, per exemple, en les mancomunitats de municipis —les mancomunitats creixen de forma voluntària— existeix un vot ponderat, no es vota mai, perquè si hi ha la voluntat d'associar-se, si hi ha voluntat de fer camí en comú, normalment, el que és lògic, el que és normal és que mai es posi a votació el tràmit, el desplegament de la competència que es lliura al consell, a la mancomunitat de municipis. Què vol dir això? Com que el naixement de l'agrupament

és voluntari, la votació, ni el percentatge l'ha proporcionat amb el vot de cada un dels municipis, no es fa servir pràcticament mai, per la raó que és un associacionisme de caràcter voluntari. Nosaltres demanem que aquesta fórmula, a més a més, perquè no es vegi que és que els alcaldes representen exclusivament, sinó que els alcaldes puguin delegar en el conseller del seu ajuntament més pertinent, el responsable de cada una de les àrees, la seva representació en el consell comarcal en funció de l'especificitat que s'ha de discutir en cadascun dels ordres del dia corresponents. Tots poden delegar en els regidors, indistintament de qualsevol color polític menys, lògicament, el president del consell comarcal, que no pot, pel fet de ser president, no pot delegar a ningú més la seva representativitat. Per tant, tindriem uns consells comarcals representatius dels ajuntaments, representats pels seus alcaldes, que poden delegar i que com que la unió és voluntària, al nostre entendre, la concepció de la votació queda pràcticament, simplement en el text.

Però si aquest concepte quedava entronitzat en uns consells comarcals no polititzats, en uns consells comarcals només amb el desig que nasquessin, creixessin, es desenvolupessin, no és acceptat per aquesta Cambra, lògicament nosaltres també hem fet la lectura de la representació proporcional. Però no ho hem fet com ha fet Convergència i Unió, que, a través de la competència que tenim de legislar en la constitució dels consells comarcals, no hem agafat la via restrictiva de la democràcia, no hem partit de la base de com limitar el vot proporcional, de com sostreure la igualtat en el vot proporcional. Els senyors de Convergència i Unió, el que han utilitzat és les tècniques més retrògrades de la representació política, amb esquemes que ens representen o que hi tendeixen quan els conservadors del segle passat van establir que tothom podia votar però només si pagava impostos o tenia carreres universitàries, per tant, establint el vot censal que limitava simplement la representació en un 10 o un 12 per cent de la població. Això sí, en el primer article tothom podia votar però havia de tenir aquelles circumstàncies. O bé aquesta composició de terços ens recorda —només falta el terç sindical, senyores i senyors diputats—, és a dir, el terç de regidors, el terç de vots, la família, el municipi i només faltava que hi hagués el terç dels sindicats. Per tant, amb una també restrictivitat en el vot conforme amb el pensament històric de la dreta més retrògrada d'aquest país.

En canvi nosaltres diem, si es vol anar a consells comarcals polititzats, que representin realment la voluntat dels ciutadans expressada a través de les eleccions municipals, d'acord que la comarca és un ens de segon nivell, el que hem d'anar a fer és a respectar, i des d'aquest Parlament donant exemple arreu, el principi bàsic de la democràcia : un home, un vot; una dona, un vot. Jo diria que aquesta fórmula, si és que hem de discutir fórmules de representativitat democràtica en funció de consells polititzats és la més democràtica, l'única democràtica que es presenta en aquesta Cambra i, per tant, dissentim de les expressions que s'han emès anteriorment per un altre Diputat.

Nosaltres, si hem d'anar als consells polititzats, els volem d'acord amb la voluntat expressada pels ciutadans, que en la representació comarcal es correspongui amb els vots que ha rebut de tots els ciutadans cada una de les forces polítiques o de les coalicions que es presentin en el si de les eleccions municipals de cada una de les comarques de Catalunya. Si no ho fem

així, si anem per la via restrictiva dels terços, segurament el que s'aprovarà aquí serà la fórmula més retrògrada, més conservadora, més antidemocràtica de totes les representacions polítiques que hi ha en el conjunt de l'Estat espanyol. I ens recorda molt quan la dreta d'aquest país, en l'establiment dels primers ajuntaments democràtics, va haver de pensar com establien les diputacions provincials també —ens de segon nivell—; aleshores, el Ministre Martín Villa, bon representant de la dreta, va decidir, pràcticament, el mateix que ha decidit Convergència i Unió en aquest moment : que la representació no estigui feta a través dels vots, sinó que estigui feta a través dels regidors. Per què, senyores i senyors diputats? Si agafem, per exemple, les comarques de Barcelona i agafem els dos municipis més diferenciats —perquè s'entengui—, resulta que en el municipi de Barcelona un regidor costa 40.000 vots, 40.000 vots configura un regidor, en el municipi més petit de la província de Barcelona només 4 vots significa un regidor. Per tant, significa que els ciutadans de Barcelona valen 10.000 vegades menys que els ciutadans d'aquest municipi petit, sense que els del municipi petit en tinguin cap responsabilitat, perquè ells tampoc ho volen. I això significa, si anem comparant comarca per comarca, com entre el municipi més gran i el municipi més petit hi ha una diferència de mil vegades, de tres-centes, de tres mil vegades, etcètera, etcètera. I això no és democràtic. Si això s'aprova en aquesta Cambra serà una vergonya democràtica. En aquesta Cambra no podem aprovar sistemes de representació política que limitin la igualtat del vot. Aquesta Cambra no pot fer el primer pas en el sistema democràtic espanyol d'aprovar uns sistemes de representativitat política que vagin cap a la involució de la representativitat democràtica, i si això es fa, senyores i senyors diputats, penso que haurem fet el pitjor pas, haurem fet l'exemple més negatiu del procés democràtic constituent del nostre país.

En aquest sentit, nosaltres demanem que si no es vol acceptar la fórmula de la representació municipal, que no s'accepti, però, almenys, si es volen representacions polítiques, que s'accepti sense lesionar la columna bàsica de la democràcia, la representació proporcional d'una persona, que un home, una dona valen un vot arreu de Catalunya, visquin on visquin.

Jo sé que sortirà el senyor Ferran Pont i sortirà a la defensiva com ha sortit amb el gerent, amb el tema del gerent abans, perquè sap que també lesionava el tema, i sortirà i dirà : és que això és una fórmula per no lesionar els municipis petits respecte als municipis grans. I això és fals. Això, al que condueix, és a la marginació del 60% dels municipis, i especialment els petits, que són els que vostès defensen. Ja tenim la trama, un gerent que controla el consell comarcal, un consell comarcal que no és democràtic, que només representa minories i, segurament, unes minories que estan més d'acord amb la representació política en aquests municipis petits. De tal manera que, com ha dit molt bé abans el Diputat Maties Vives, el que fan vostès és, a través de la usurpació del vot democràtic, aconseguir més consells comarcals que no podien aconseguir pel vot proporcional, pel vot directe dels ciutadans i lesionar el conjunt de forces polítiques que no estan amb vostès, perquè, d'aquesta fórmula, no tan sols queden reduïdes les majories on el PSC pugui tenir una majoria relativa absoluta, sinó que disminueix, de forma molt important, la representació política de tota la resta de grups parlamentaris d'aquesta Cambra o dels grups parlamen-

taris o dels grups comarcals que puguin sorgir a través de les eleccions municipals.

Aprovar uns consells comarcals a base de regidors, amb la correcció de vots, que no afecten la majoria de les comarques, significa, senyores i senyors diputats, la involució democràtica més important que s'hagi aprovat en un Parlament del nostre Estat i, evidentment, amb tot el sentiment que un pugui sentir, aprovat pel Parlament de la nostra nació.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, he de començar lamentant les afirmacions fetes pel senyor Esteve Tomàs sobre l'expressió que ha fet servir que «no és democràtic», «la fórmula més antidemocràtica» que s'ha fet referència en aquesta fórmula que es proposa aquí que ve procedent d'una Ponència conjunta i d'una comissió d'aquest Parlament. Tots els altres temes poden ser opinables —i així ho accepto al senyor Esteve Tomàs—, podem discutir del que vulgui; sobre la qualitat democràtica d'un acord que prengui aquest Parlament, amb degudes condicions després d'un any de Ponència conjunta, després d'una Ponència es podrà opinar si interessa o no interessa políticament, li ho accepto completament, però que no sigui democràtic, realment, me n'he de doldre de bon principi.

Vull començar per dir que si aquesta igualtat d'un home, un vot, pretesa que es vol donar a tot el sistema democràtic he de començar fent avinent al senyor Esteve Tomàs que les senyores i els senyors diputats que seuen en aquests escons no estan en funció d'una igualtat d'un home, un vot, en aquest Parlament. El que costa un diputat d'aquest Parlament a la província de Barcelona no és el mateix que un diputat a la província de Lleida, i me'n guardaria prou de dir que això no és democràtic (*remor de veus*), i saben vostès en el cas extrem del Senat a Madrid el que costa un senador de la província de Sòria, saben quants pocs mils habitants, uns pocs mils habitants permeten un senador, a la província de Sòria, a la província de Barcelona més d'un milió. I això és perfectament democràtic, senyores i senyors diputats. He d'acceptar que em dol profundament aquesta expressió, aquí (*remor de veus*), i estava content quan ahir les intervencions...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Prego silenci, si us plau.

El Sr. PONT : ... quan en intervencions que s'havien fet aquí s'havia reconegut que podien estar-hi d'acord o no, però que aquesta fórmula que es proposava era una fórmula democràtica, com ho era, evidentment, la que proposa el PSUC i com ho és la que proposa el Partit Socialista, són fórmules democràtiques diferents, però fórmules democràtiques si fossin aprovades per aquest Parlament. Voler sostreure la igualtat —se'ns ha acusat—, aplicar tècniques retrògrades, la dreta més restringida : és políticament opinable, tot això, és l'opinió del senyor Esteve Tomàs; nosaltres, evidentment, creiem que no va per aquí. Abans, en fer el torn en contra a l'esmena del senyor Maties Vives, ja he explicat d'on procedia l'inici de composició d'aquest consell comarcal, de representació dels municipis; representació dels municipis al si dels consells comarcals, si s'optés per una fórmula que tendís a un home, un vot, o la que proposa el PSU, que realment és una fórmula d'un

home, un vot, no la fórmula que proposa el Grup Socialista, que d'alguna manera és una fórmula corporativista, agrupant la representació en una sola persona i de la qual procedència també podríem parlar, però m'abstindré de fer-ho, perquè si ells la volen proposar ells sabran per què, i, de conjunt, si aquest Parlament l'aproves l'hauríem d'acceptar i fóra democràtica. Però en aquesta línia d'anar a donar més valor als vots, que fóra una línia possible, evidentment, què ens passaria a les comarques de Catalunya? Ahir ho vaig explicar i ho torno a explicar : a onze comarques de Catalunya, el consell comarcal dependria exclusivament del vot de la capital de comarca. A onze comarques de Catalunya, els ajuntaments de tota la comarca no tindrien res a dir-hi, sinó que dependrien absolutament de la capital. A deu comarques més de Catalunya, entre la capital i el segon municipi, tampoc. És evident que això no serien comarques, seria realment una estructura municipal de nivell superior, però en el qual la capital de la comarca decidiria absolutament les decisions que s'haguessin de prendre. Tot i així, aquestes fórmules que es prendrien serien democràtiques —me'n guardaria molt de dir que no ho són—, ara, donarien valor a la població sobretot de les capitals de comarca.

Nosaltres creiem que les comarques no són per a això, que les comarques han de servir bàsicament a la totalitat dels municipis que comprèn la comarca, que les capitals són importants, però que no han de tenir la decisió política completa en aquest tema.

És per això que nosaltres, partint de la fórmula inicial dels regidors, hem acceptat una correcció en funció dels vots, arribant a una transacció que representin aquests vots el 33%, i que nosaltres defensem, evidentment, la nostra fórmula. Ens oposarem a la fórmula que ens ha presentat el Grup Socialista, i he de lamentar profundament aquestes expressions d'antidemocràcia que es fan en les fórmules nostres, pel senzill fet que no representen la igualtat d'un home, un vot, quan em sembla que he explicat a bastament que hi ha moltes i moltes fórmules, arreu de tot el món, en els països democràtics, que no se ceneixen estrictament a un home, un vot, sinó que tenen en compte altres criteris. I, sobretot, en ens de segon grau, com correspon a les comarques, em sembla que la fórmula proposada és una bona fórmula, i per això els demano el vot en contra d'aquesta esmena del Grup Socialista.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara l'esmena 53, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Aquesta Presidència té a mans una esmena transaccional, que correspon a les esmenes 53, 57 i 59, d'Esquerra Republicana de Catalunya, conjuntament amb el Grup de Convergència i Unió.

Demano a la Il·lustre senyora Secretària que tingui l'amabilitat de llegir-la.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : «Article 21. 1. El nombre de membres del consell comarcal es determina en funció dels residents de la comarca, d'acord amb l'escala següent : fins a 50.000 residents, 19; de 50.001 a 100.000, 25; de 100.001 a 500.000, 33; de 500.001 en endavant, 39.

»2. Un cop constituïts tots els ajuntaments de la comarca, la junta electoral competent ha de procedir d'immediat a sumar separatament el nombre de regidors i de vots obtinguts en la comarca en les eleccions municipals per cada partit, coalició,

federació i agrupació d'electors, d'acord amb les llistes respectives, sempre que hagin obtingut el 3% o més de vots de la comarca.

»3. Pel que fa al còmput de vots previst en l'apartat anterior, en els municipis de menys de 250 habitants el nombre de vots a tenir en compte per a cada candidatura s'obté dividint la suma dels vots obtinguts per cadascun dels seus components entre el nombre de candidats que formaven la llista corresponent, fins a un màxim de 4. Es corregeixen per defecte les fraccions resultants.

»4. A l'efecte d'assignar els llocs del consell comarcal respectiu, les agrupacions d'electors que es presenten a les eleccions municipals només es poden associar quan ho han comunicat per escrit a la junta electoral corresponent prèviament a la celebració de les eleccions municipals.

»5. La junta ha d'assignar a cada un dels partits de les coalicions, de les federacions i de les agrupacions el nombre de llocs que els corresponen d'acord amb les regles següents :

»a) Es calcula el percentatge de regidors que correspon a cada partit, coalició, federació o agrupació sobre el total de regidors de tots els ajuntaments de la comarca.

»b) Es calcula el percentatge de vots que correspon a cada partit, coalició, federació o agrupació sobre el total de vots emesos en la comarca.

»c) Es multipliquen els percentatges de la lletra a) per la fracció dos terços i els de la lletra b) per un terç, i se sumen els resultats.

»d) S'ordenen en columna els partits, les coalicions, les federacions i les agrupacions de més gran a més petit, d'acord amb el percentatge compost definit per la lletra c).

»e) Es divideix el percentatge compost de cada partit, coalició, federació i agrupació per un, dos, tres o més, fins al nombre igual al de llocs corresponents al consell comarcal, i es forma un quadre anàleg al de l'article 163.1 de la Llei Electoral General. Els llocs s'atribueixen a les llistes a les quals, segons el quadre, corresponen els quocients majors, i es procedeix a l'atribució per ordre decreixent d'aquests.

»f) Si en la relació de quocients en coincideixen dos de llistes diferents, la vacant s'atribueix a la llista que tingui el percentatge compost més alt. Si hi ha dues llistes amb el mateix percentatge, el primer empat es resol adjudicant el lloc a la llista que ha obtingut més vots a la comarca, i en successius, alternativament.»

(*Ll. Sr. Obiols demana per parlar.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Bé, un moment. El senyor Obiols té la paraula.

El Sr. OBIOLS : És una qüestió d'ordre, senyor President. Com vostè comprendrà perfectament, per raons òbvies, no podem votar ni a favor ni en contra ni abstenció d'una esmena transaccional d'aquesta naturalesa, per la seva ostensible complexitat, per la qual cosa demanàriem una paralització momentània del Ple, per poder procedir a l'estudi amb detall d'aquesta prolixa esmena transaccional.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Tenint en compte que l'article 101 diu que per a la tramitació es requereix el vist-i-plau dels grups parlamentaris, aquesta Presidència sí que aconsella i entén que, per exemple, al punt quart, en què hi ha modificacions importants, sí que sembla oportú suspendre el

Ple per cinc minuts perquè els grups puguin llegir i comprovar el contingut del que aquí s'ha llegit de la transaccional. *(Ll. Sr. Ribó demana per parlar.)* Un momentet, abans. El senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, ens sembla que no pot ser que en un tema que, tal com s'ha llegit i hem copsat només en la lectura, afecta el cor d'aquesta Llei, com és el sistema electoral, es proposi una suspensió de cinc minuts. Aquesta és una temàtica que, tal com la portem en aquest debat, i amb les intervencions darreres que hi ha hagut per part dels grups...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Il·lustre...

El Sr. RIBÓ : Si em permet, senyor President, dels dos grups que han proposat formes alternatives, ve sospesada de mesos i mesos per respectar uns criteris que Convergència i Unió ha dit de respectar; en cinc minuts no podem analitzar una proposta com aquesta. Per tant, demanem una suspensió bastant més extensa, per tenir temps suficient polític, no pas tècnic, per veure els efectes d'aquesta proposta.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. *(Ll. Sr. Subirà demana per parlar.)* Un moment, perdoni un moment. El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ : Gràcies, senyor President, per clarificar la possible dificultat de comprensió de l'esmena transaccional. Es tracta d'una refosa del text existent, i tot el mecanisme que ha llegit la senyora Secretària, que té una certa complexitat, coincideix totalment amb el text del Dictamen, però la transacció es produeix...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : En el punt 4.

El Sr. SUBIRÀ : ...els ho remarcaré, simplement, en el tema que... És a dir, les modificacions respecte al text del Dictamen són : passar de 17 a 19 el nombre mínim de membres d'un consell comarcal; rebaixar a 3 ...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : El percentatge.

El Sr. SUBIRÀ : el percentatge de 5... *(Remor de veus.)*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdó, perdonin un moment. Perdonin un moment. Un moment. Em sembla que és un tema molt important... Un moment. Aquesta Presidència... *(Forta remor de veus.)* Un segon, si us plau! Aquesta Presidència ha escoltat un representant d'un grup, n'ha escoltat un altre, n'escolta un altre, i prendrà la decisió que cregui més oportuna, que per això el Reglament la faculta. *(Remor de veus.)* Un moment! Li prego que sigui molt breu, perquè... sobre la qüestió. El senyor Subirà estava intentant aclarir quines eren les modificacions, per contrarestar... Un segon!

El Sr. SUBIRÀ : Per explicar, senyor President,...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per explicar.

El Sr. SUBIRÀ : ...la transacció. I en darrer terme, i final, el punt 4 representa una incorporació d'una de les esmenes d'Esquerra Republicana, pràcticament en el seu sentit literal.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Bé.

El Sr. SUBIRÀ : Perdó, senyor President. Ja acabo. Jo prego que en procedir-se a l'estudi, per part dels grups, d'aquesta esmena, es tingui present que les tres úniques modificacions són aquestes tres, i no cap altra cosa.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perfecte. Aleshores, tal com ha dit aquesta Presidència, bé, si un grup demana que no siguin cinc minuts, aquesta Presidència no xifrarà la bondat de la decisió en cinc minuts. Amb un temps prudencial, no abans, reprendriem el Ple a la una, d'aquí a vint minuts, perquè els grups puguin realment estudiar-se en profunditat

aquesta esmena transaccional, perquè després es pugui reprendre el Ple.

Se suspèn la sessió fins a la una.

(Són dos quarts d'una del migdia i deu minuts. La sessió es reprèn a la una del migdia i nou minuts.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Es reprèn la sessió.

Aquesta Presidència vol conèixer si algun grup s'oposa a la tramitació d'aquesta esmena transaccional que ha estat llegida. *(Pausa.)*

Bé, aleshores, correspon ara fer un torn a favor i un torn en contra. I, si algun grup, després de les votacions corresponents i de l'article, desitges fer explicació de vot, crec que, donada la naturalesa i la importància del tema, aquesta Presidència li donarà opció a fer-ho amb un temps breu.

Per tant, en primer lloc, ara, correspon a un dels grups presentants de la transaccional, si desitgen fer un torn a favor. *(Pausa.)* No hi ha torn a favor. Torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Armet té la paraula. *(Remor de veus.)*

El Sr. ARMET : Senyor President, per a un torn en contra de l'esmena transaccional presentada en aquesta Cambra.

En primer lloc, quan hi ha una esmena transaccional, hi ha una qüestió elemental de procediment, que és ensenyar-la als altres grups parlamentaris d'aquesta Cambra; però no és un tema de cortesia parlamentària, és un tema del més elemental sentit comú polític, perquè, jo, des de l'escó, com a representant del meu Grup, o qualsevol altre grup, es podia oposar a aquesta esmena transaccional, cosa que no hem volgut fer. I no ho hem volgut fer, perquè aquesta esmena posa damunt la taula l'estil, el sistema de treball, com s'ha anat elaborant el consens sobre els temes nuclears d'aquesta Llei, i com, d'una manera o d'una altra, s'ha anat vertebrant un dels disbarats més importants que contenen aquests textos legislatius.

També voldria dir a la Mesa del Parlament que ella ha de judicar si el tema del 3 o del 5% correspon o no a una esmena transaccional. No vull entrar en temes del Reglament; crec que correspon a la Mesa fer el judici encertat d'aquesta qüestió.

Per què ens oposem nosaltres a aquesta esmena transaccional? Aquesta esmena transaccional no és res més que un petit *puzzle* entre el que era el text de la Proposició, més dos petits afegitons d'un altre grup parlamentari; no introdueix elements importants. Aquesta esmena transaccional, per tant, vulnera absolutament el principi democràtic d'un home, una dona, un vot *(Remor de veus.)* I ho torno a repetir : el principi democràtic : un home, una dona, un vot *(Remor de veus.)*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per favor, silenci!

El Sr. ARMET : Voldria recordar a aquesta Cambra que, quan es va fer l'Estatut, hi havia un esperit de consens, hi havia una majoria determinada que cedia, i cedia corregint allò que calia corregir per arribar a un consens col·lectiu, i les desproporcions en la Llei d'Eleccions per al nostre Parlament eren una desproporció de 50.000 habitants, 40.000 habitants, depenent de si era la província de Barcelona o les altres províncies, a instàncies, evidentment, del Grup de Convergència i Unió en aquell moment, i que el Grup Socialista va cedir, perquè li semblava que era una cessió que podria trencar lleugerament la proporcionalitat, però que, en bé del consens, era necessari arribar a aquest punt d'equilibri. Per tant, tenim un sistema democràtic, nosaltres, a Catalunya, força proporcional, i això convé dir-ho; i això és el que inspira l'orientació de les lleis

electorals en el nostre país, i va ser una cessió del Grup Socialista a pressions convergents que intentaven, d'una manera o d'una altra, espigolar vots per aquí, per allà, perquè aquí potser tindrem més incidència; això que quedi clar.

En segon lloc, pensin vostès que estem parlant d'un microcosmos electoral. Estem parlant de trenta-vuit comarques a Catalunya; estem parlant de realitats geogràfiques amb una superfície minsa; estem parlant de realitats geogràfiques amb una població minsa, i amb poblacions de 5.000, de 10.000, de 15.000, de 20.000, de 40, de 50, de 100.000 habitants, ¿es pot entendre que hi hagi una desproporció de cent a u en el pes democràtic dels vots d'aquesta comarca? Té algun sentit comú anar a aquesta perspectiva política? Té algun parallelisme a qualsevol lloc del món democràtic una desproporció d'aquestes característiques? Trobaríem nosaltres un esquema electoral situat en aquest microcosmos, que és el microcosmos comarcal, amb aquesta desproporció tan aberrant i absurda, només dirigida per un procés estrictament partidista i sectari? Si vostès, senyores i senyors diputats, me'n diuen algun exemple, no solament em trauré el barret, sinó que els felicitaré; no en trobaran cap.

Amb aquesta esmena alambinada, que expressa les posicions de la Proposició de Llei, el que es fa és el pitjor que es podia fer en el nostre territori; en lloc d'impulsar les energies del territori, en lloc d'impulsar amb força els representants legítims del poble de Catalunya a través dels seus ajuntaments, el que fem és un sistema de control territorial polític, situant al marge les eleccions que ha fet el poble de Catalunya a través de les eleccions municipals. I això és un plantejament que nosaltres no podem admetre de cap de les maneres, i no trobarem cap referent en la nostra tradició política que s'hagi atrevit a un plantejament d'aquestes característiques.

Amb la seva esmena, vostès situen les capitals de comarca, les ciutats intermèdies de Catalunya en un segon rengle, quan havien de ser els veritables motors del comarcalisme a Catalunya, quan havien de ser, sens dubte, el cap i casal de la comarca, que, amb entrega de mitjans, de persones, d'idees en col·laboració amb el conjunt de municipis, endegué el procés comarcal. I vostès, on calia l'acord i la concòrdia, han fet un plantejament profund, polític, «sesgat», i que, d'una manera o d'una altra, no ens portarà a res bo perquè només seran espais de confrontació.

Algú en aquest Parlament ha comentat que es farien trenta-vuit parlaments comarcals. No és pas veritat, és molt pitjor, és molt pitjor! Si els parlaments fossin parlaments democràtics seria un dels esquemes, i pensin vostès que nosaltres hem defensat dues opcions: una, l'opció que ens semblava més positiva: tots els alcaldes presents en els consells comarcals, o delegant —encara que fos en el cap de l'oposició, en un altre—, per intentar que la comarca no fos un camp de confrontació, sinó un camp de concòrdia. No es vol aquest esquema —que era l'esquema més prudent per reforçar el comarcalisme en primera instància: el vot proporcional a nivell de la comarca. Amb el seu esquema, vostès el que fan és la reproducció estricta de l'esquema del senyor Martín Villa amb les diputacions situat a les comarques, i com que això són realitats molt més petites, el resultat és molt més agosarat. Si la desproporció de l'esquema del senyor Martín Villa era una desproporció de dos a un, vostès fan desproporcions de quatre a un, com a mínim, i

si parlem en percentatges, vol dir del 400%.

Nosaltres creiem que, amb aquesta esmena, s'estarà propiciant un govern a les comarques que no representarà el vot expressat pels municipis. S'estarà potenciant un comandament a les comarques que res tindrà a veure amb les eleccions primàries. S'estaran potenciant unes presidències a les comarques, que, en molts casos, seran els candidats perdedors de les ciutats intermèdies de Convergència Democràtica de Catalunya. Estaran, per tant, creant un nou àmbit de confrontació a Catalunya, quan a Catalunya els àmbits de confrontació cal limitar-los als que són estrictament necessaris, i estrictament lògics en qualsevol país normal.

Vostès, amb aquesta esmena, no es situen a favor de les comarques, sinó que hi ha aquell vell plantejament del jacobinisme de dretes de Catalunya, que vol parlar de les comarques des del punt de vista paternalista i sentimental... (*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Silenci, si us plau.

El Sr. ARMET: ... però no crear mai les bases per als redreçaments comarcal i territorial de Catalunya.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Senyor Armet, li recordo que estem fent un torn en contra en relació amb una esmena transaccional. Aquesta Presidència ha estat generosa, crec, en la interpretació, durant tot aquest debat, del Reglament, però li prega que se ceneixi al màxim, si pot ser, a aquesta esmena transaccional (*remor de veus*), i li prego que ... Silenci, si us plau!, prego silenci, si us plau...

El Sr. ARMET: Jo tinc la sensació que estic tocant allò que en diuen el moll de l'os, estic tocant el moll de l'os de la qüestió, i, per tant... (*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Perdonin, il·lustres senyors diputats; perdonin, il·lustres senyors diputats. Continui, senyor Armet.

El Sr. ARMET: Han fet tot el possible per tallar l'allioli però l'allioli continua; no hi ha cap mena de problema.

Senyores i senyors diputats, amb aquest plantejament que avui es fa, estem, i vostès concretament han creat les bases per al desgavell, per al desconcert i per no ser capaços de capitalitzar les il·lusions col·lectives que hi havia en el desenvolupament del nostre territori. A nosaltres, al Partit Socialista, no ens fa por la desconcentració i la descentralització, perquè creiem sincerament que des d'una perspectiva nacional de Catalunya tot el que sigui emfasitzar energies positives i comandaments democràtics en el territori és positiu per al conjunt del país. Ara, si es té una interpretació de Catalunya que passa únicament i exclusivament per interpretar els desitjos de Catalunya en els interessos, idees brillants o mesquineses del cap d'una persona, ni Catalunya anirà endavant, ni això significa un servei a les nostres comarques.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara... (*remor de veus*) Silenci, si us plau. Correspon ara passar a l'esmena número 55, que és el vot particular que presenta l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Vull fer una observació, senyor Maties Vives: si no vaig errat, en relació amb

aquest vot particular hi ha l'omissió d'un fragment que no es va recollir en la transcripció en el *Butlletí*, que es refereix als mots que diuen : «sempre que no hagin obtingut el 5% o més dels vots de la comarca».

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Efectivament, el que anava errat era el text del *Butlletí del Parlament de Catalunya*, i faltava aquest afegitó, que jo diria que ve com anell al dit en el tema que estem tractant, és a dir, quins són els sistemes, quins són els mínims i els màxims en aquest sistema electoral, situats dins la lògica del que planteja el grup majoritari. I fixin-se bé els senyors diputats, les senyores diputades, que és un vot particular, que no és una esmena, i és un vot particular subsegüent al debat en Comissió, i és un vot particular per mantenir el text original que va sortir de la Ponència. I fixin-se bé que Convergència i Unió, per via d'esmenes, modifica això en Comissió, i fixem-nos bé que ara, en cas de ser aprovada l'esmena transaccional que se'ns proposa, tornarem a modificar aquest tema. Aquesta és la fotografia més clarivident —un text de Ponència modificat en Comissió, que ara es porta al Ple i es torna a modificar—, de l'intens i seriós i rigorós treball de dotze mesos de la Ponència, encara que només sigui en el tema electoral, senyor Ferran Pont; és l'expressió més palesa que el més calent és a l'aigüera en relació amb aquest rigor en el tractament d'aquest tema.

Què van fer vostès en Comissió? Vostès en Comissió van dir : «aquells partits polítics, agrupacions, coalicions, que no hagin obtingut el 5% de vots en el total de la comarca, no entren en el còmput per anar al consell comarcal; no hi entren.» » Aquí podríem ara fer grans digressions sobre si això és més democràtic, menys democràtic; vostès ens traurien la Llei Electoral General, i dirien : «no l'hem feta nosaltres; l'hem pactada, però no l'hem feta. Aquesta Llei l'han feta uns altres, l'ha feta el Govern de Madrid. Tota la culpa aquesta és de fora.» » No, no, mirin, aquí, una Ponència conjunta diu : no hi ha terres, no hi ha tant per cent mínim per accedir al consell comarcal, i una esmena de vostès, sols, sols, estableix aquest topall en el 5%. Ara se'ns presenta una esmena transaccional que el vol reduir al 3. Bé, nosaltres la podem deixar en el 0, perquè, és clar, si parlem de la representativitat municipal, que hem de portar els municipis al consell comarcal perquè ens ho mana la Llei de Bases, article 43.2, i aquest és l'argument per oposar-nos a les propostes que fan el Grup del PSUC i d'altres grups del sistema electoral, doncs, és clar, amb el 5% dels vots, i lamento no tenir les dades aquí, però vull creure que tampoc amb el 3% de terra un alcalde tan significatiu com el senyor Alcalde de Móra la Nova, d'Esquerra Republicana de Catalunya, que té majoria absoluta en el seu municipi, tindrà tallat l'accés al consell comarcal per no arribar al percentatge de vots en còmput comarcal; amb el 5, segur, i amb el 3, jo crec —i podria equivocar-me, i vull que consti així en el *Diari de Sessions*— que amb el 3, també. Un es pregunta de vegades d'on vénen determinades esmenes transaccionals, entre altres coses perquè, si amb algú s'havia de transaccionar aquest tema, era amb el vot particular del PSUC, que no es transacciona; és a dir, s'introdueix com una via d'esmena, de refiló, en l'esmena transaccional un tema que amb l'únic grup que hi havia la possibilitat reglamentària de transaccionar-lo, era amb el Grup parlamentari del PSUC. Per tant, nosaltres el que plantejem és que aquest límit del 5% quedi abolit de la Llei, i quedi al 0,

perquè es podria donar la curiosa circumstància —cito algun cas, Móra la Nova, que, curiosament, és un alcalde d'Esquerra Republicana, però n'hi podria haver d'altres— de candidatures que es presentessin només en una localitat important de la comarca, que tinguessin majoria absoluta en aquell municipi, i que per aquestes limitacions que li establím per la Llei, no pogués accedir al consell comarcal. Així és com entenen, els senyors de la majoria, la representació dels municipis en el consell comarcal? El senyor Armet parlava d'all i oli, però, és clar, és que el fan amb un oli exclusivament de rebuig, i el fan amb uns alls que estan absolutament secs i passats, aquest all i oli; per tant, molt malament els sortirà.

En conseqüència, nosaltres, que no ens hem oposat a la tramitació de l'esmena transaccional proposada per Esquerra Republicana i per Convergència i Unió, entre altres coses perquè entenem que va en la línia —i no hi arriba—, però va en la línia del que estem demanant nosaltres. Diem : «escolti, no el 5%, el 0%; cap limitació, que tots hi entrin en el còmput». Si després assoleixen, per la Llei d'Hont, suficients vots com per tenir accés al consell comarcal, hi aniran; si no en tenen prou, no hi aniran, però no els posem limitacions d'entrada per entrar en el còmput global per participar en aquest consell comarcal. Home, passem al 3; bé, ja hi arribarem, un dia o un altre, al 0, suposo.

Proposen, de 50.000 residents, 19 consellers comarcals. El text, diu 17; absolutament democràtic, tancat, discutit, plantejat, estudiat, el tema 17 és inamovible, el treball rigorós, dotze mesos... ara passen a 19. Bé, nosaltres en proposem 21, nosaltres en proposem 21; ja hi arribaran, suposo, també, algun dia o altre. Però, és clar, a canvi d'això, deixem pel camí l'única esmena que nosaltres no vam votar en Comissió, que és la que reciclava el coeficient pel qual multiplicar el nombre de regidors i el nombre de vots. És a dir, quan fem aquesta transaccional, el grup que transacciona, el grup majoritari, renuncia al seu posicionament que tingués el mateix coeficient el nombre de regidors que el nombre de vots.

En definitiva, nosaltres entenem que la manera com estem discutint aquest tema és l'expressió més palesa de la manca de treball amb voluntat d'acord que hi ha hagut a l'interior de la Ponència, i volem recordar, per acabar, que això no és quelcom que nosaltres diguem per primera vegada. El President del nostre Grup parlamentari, en el debat sobre l'aplicació de l'Estatut a Catalunya, o la interpretació, segons uns altres, que fèiem des de fora d'aquest Estatut, va dir, textualment, que el consens que havia estat possible quan dibuixàvem el sistema electoral en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, no fórem capaços d'assolir-lo quan discutíssim el primer sistema electoral que discutim en aquesta Cambra, que és el dels consells comarcals. Què ha canviat? Ha canviat que en aquell moment a Catalunya hi havia una majoria d'esquerreres que va fer possible el consens, i en aquest moment hi ha una majoria de dretes, que, naturalment, no el fa possible perquè no el vol; perquè no el vol.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT : Per a un torn en contra del vot particular número 55, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, senyor President?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra del vot particular, sí.

El Sr. PONT : El vot particular del senyor Maties Vives, segons la redacció del *Butlletí* que tinc, parla exactament de suprimir l'adverbi «immediat» abans de «sumar el nombre de vots». Aleshores, senyor...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : He dit, senyor Diputat, que hi havia al començament —i possiblement el senyor Diputat no ho ha advertit—, que en la transcripció en el *Butlletí* havien omès posar-hi el següent : «Sempre que hagin obtingut el 5% o més dels vots de la comarca.» Que això calia afegir-ho; ho dic per al seu coneixement.

El Sr. PONT : Gràcies, senyor President, així ho he sentit, però he sentit bastants coses més en el transcurs d'aquesta intervenció, i no sé si m'hi podia referir o no m'hi podia referir.

En la supressió de l'adverbi «immediatament». Nosaltres creiem que és correcte que es mantingui aquest adverbi, i, per tant, que un cop fetes les eleccions municipals es procedeixi immediatament a sumar el nombre de vots per donar aquesta representació del terç.

Quant al segon punt, que diu que hi havia hagut un problema i no havia estat transcrit, que era el de suprimir el 5%, nosaltres compartim, evidentment parcialment, aquesta inquietud del senyor Maties Vives de posar un sostre massa alt; amb la participació del 5%, no arribem a suprimir-la totalment; hem presentat una esmena transaccional per deixar-la en un 3%, i, evidentment, vull fer avinent a la Cambra que aquest no és el tema més important per determinar la composició del consell comarcal. Com saben, la proposta inicial nostra era fer-ho en funció dels regidors, que hem reduït el 100% de la importància d'aquest a només dues terceres parts, i que, per tant, baixar aquest sostre del 5%, nosaltres creiem que ho podem fer sense traïr l'esperit de composició d'aquest consell comarcal, representant, sobretot, dels municipis de cada comarca; ho repetixo, no traïm aquest esperit de representació primordial dels municipis que han de tenir en el consell comarcal. Votarem en contra, doncs, d'aquesta esmena del PSU.

Gràcies, senyor President.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT : Ara, hem de sotmetre a consideració l'esmena número 56, d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor... Ha decaigut? (Pausa.) Anem, doncs, a la votació (L'I. Sr. Vives demana per parlar.)

El Sr. VIVES (de l'escó estant) : Senyor President, és que el nostre Grup parlamentari voldria saber què ha passat amb l'esmena 56 : es retira o decau? perquè jo no entenc que decaigui. (Remor de veus.)

(El M. H. Sr. Barrera s'aixeca per parlar.)

El Sr. BARRERA (de l'escó estant) : És evident que la transacció es feia sobre la base, per part del Grup que havia establert el Dictamen, que retiréssim totes les esmenes a aquest article.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a sotmetre a votació les esmenes de l'article 21.

L'esmena 51, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya és la que sotmetem a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 37 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Ara pertoca votar l'esmena 52, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i 12 abstencions.

Tenim ara a la vista l'esmena 54, del Grup Socialista. És la que ara sotmetem a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 54 ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 65 en contra i 10 abstencions.

Ara hem de sotmetre a votació el vot particular número 55.

Els qui siguin favorables a aquest vot particular, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El vot particular ha tingut 40 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Ara, l'esmena 58, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 65 en contra i 10 abstencions.

Ara tenim a la vista l'esmena transaccional.

Anem a la votació de l'esmena transaccional.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat acceptada per 71 vots a favor, 42 en contra i cap abstenció.

Amb això hem acabat l'article 21. Per tant... (Pausa.)

No cal votar el text del Dictamen perquè ha estat substituït pel text transaccional.

Bé, aleshores, el senyor Garriga, del Grup Mixt, té la paraula per explicar el vot.

El Sr. GARRIGA (de l'escó estant) : Exacte, per fer una breu explicació de vot, al voltant d'aquesta esmena transaccional, l'«esmena de la salsa», en podríem dir. Jo penso que, si es talla, no serà per culpa nostra, evidentment; serà per culpa del senyor Martín Villa. Jo he votat favorablement aquesta esmena, perquè m'ha semblat que continuem dintre de la normalitat total de procediment. Aquí hi ha hagut un text en Ponència, un text en comissió, i, després, una transacció en el Ple. No crec que s'hagin vulnerat cap mena de principis de funcionament parlamentari. Això, per una banda. Per altres coses que s'han dit, de crear àmbits nous de confrontació dintre dels consells comarcals, no ho veig, no ho veig, i, si aquests àmbits es creen, aquest Parlament, que ha fet aquesta Llei, també pot modificar-la. El que volem fer aquí, simplement, en aprovar

això com ho hem aprovat, és intentar vertebrar Catalunya d'una manera molt clara, d'una manera diferent de com ha estat vertebrada fins ara.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* El Molt Honorable senyor Heribert Barrera té la paraula. *(Remor de veus.)*

El Sr. BARRERA : Senyor President, senyores i senyors diputats, primerament, en prendre la paraula, jo voldria agrair a tots els grups parlamentaris no signants d'aquesta esmena transaccional que hagin volgut acceptar-la a tràmit. Crec que ha estat una prova d'un esperit democràtic, d'un esperit pròpiament parlamentari, i els ho agraeixo profundament.

Dit això voldria dir, voldria precisar també el sentit del nostre vot i de la nostra proposta, i estranyar-me, en certa manera, que, com a referència a aquesta esmena transaccional, s'hagi replantejat un debat que era pròpiament de totalitat. No s'ha parlat de l'esmena en si, sinó que, en referir-se a l'esmena, es posava en qüestió tot l'esperit de la Llei o, almenys, de la forma d'elecció del consell comarcal a través d'aquest text.

La nostra posició, com a partit, és ben clara; va quedar ben clara a través de la Ponència i de la comissió. Nosaltres, en la comissió, vam defensar mantenir el text de la Ponència i vam presentar unes esmenes que tendien, precisament, en el sentit que nosaltres creiem de major fidelitat al pensament dels electors.

Malgrat tot, des del primer moment vam acceptar uns condicionaments que nosaltres no havíem introduït : el condicionament de la Llei de Bases de Règim Local, que diu que hi ha d'haver una representació dels municipis, i aquest és un condicionament que a nosaltres no ens agrada gens ni mica, però hem hagut d'emmotllar-nos-hi, i, a més a més, hem acceptat també, és clar, el condicionament principal, que és el fet d'una existència d'una majoria en aquesta Cambra. Aleshores, a través de la nostra proposta d'esmena transaccional per a la qual hem trobat el bon acolliment del Grup majoritari, el que hem intentat és anar en la línia, en fi, d'aquesta major fidelitat al pensament dels electors, i crec que l'esmena transaccional ho ha obtingut.

És evident que nosaltres érem partidaris del text de la Ponència, que no volia cap mínim, ni de 0, ni de 3, ni de 5%; ara, el 5% consideràvem que era molt perjudicial, no ja per als partits, sinó per als agrupaments d'electors, és a dir, qualsevol forma de minories. En canvi, el 3 ho és molt menys, i jo voldria fer observar que, si s'hagués aprovat l'esmena número 51 del Partit Socialista Unificat, contra la qual nosaltres tampoc no hem votat, el nombre de membres del consell comarcal, essent com a màxim de 31, i establint-se la representació pel nombre de vots, és evident que algun partit o el grup que hagués obtingut menys del 3% de vots, de cap manera podia estar-hi representat, per simple aritmètica. De manera que, en aquest aspecte, la solució finalment adoptada no modificaria la situació.

Nosaltres, evidentment, hauríem desitjat que s'hagués mantingut el coeficient d'un mig, que proposàvem en la nostra esmena, però evidentment hem considerat que els avenços que obteníem amb l'esmena transaccional eren tan importants que valia la pena sacrificar aquesta qüestió. I jo voldria, només, per acabar, recalcar el que considerem més important de tots,

que és el fet que les agrupacions d'electors puguin estar representades als consells comarcals.

Què deia el Dictamen? «En cap cas les agrupacions d'electors que es presenten a les eleccions municipals no es poden associar a l'efecte d'assignar els llocs del consell comarcal respectiu.» Vostès saben, per exemple, la situació actualment a la Diputació provincial de Lleida : hi ha un nombre important de diputats provincials que representen agrupacions d'electors. Si el text del Dictamen s'hagués aprovat, hauríem arribat a aquesta situació paradoxal : que hauríem aprovat nosaltres una llei molt menys democràtica que aquella llei de Martín Villa sobre les diputacions provincials, i que les agrupacions d'electors no haurien pogut ser en cap cas representades.

En canvi, amb l'esmena transaccional —és a dir, amb l'esmena transaccional que ha permès d'introduir el text que nosaltres proposàvem en una esmena—, les agrupacions d'electors, si assoleixen un nombre de vots i de regidors suficients, podran tenir representació, i això ens sembla que és una qüestió important, que va en el sentit autèntic de la democràcia, i per la qual nosaltres hem estat disposats a renunciar, per buscar una sortida a altres punts en què hauríem preferit, evidentment, les solucions de les nostres esmenes primitives o de la Ponència.

Per acabar, voldria dir que el fet que nosaltres hàgim presentat l'esmena transaccional, i que hàgim preferit una solució que no ens agrada del tot, ni de bon tros, però que d'aquesta manera ha estat viable, correspon a la concepció general en la qual nosaltres ens hem situat amb aquestes Lleis d'ordenació territorial i, particularment, amb aquesta Llei d'Organització Comarcal. Per a nosaltres, aquesta Llei d'Organització Comarcal —ho va dir el nostre representant al començament del debat— és especialment important, perquè realment retorna, en certa manera, la situació de Catalunya a abans del Decret de Nova Planta i, naturalment, amb les adaptacions que els segles transcorreguts exigeixen. Però de cap manera considerem que aquesta Llei sigui la darrera paraula i sigui perfecta. Per a nosaltres s'ha obert un procés, el procés de la comarcalització de Catalunya, i, amb aquest procés, creiem que s'ha de procedir pel mètode del *try* i l'*error* dels anglosaxons, és a dir, de la provatura i de l'equivocació. Sembla una primera provatura que, per a nosaltres, segurament conté moltes equivocacions, però que ens permet d'engegar, de posar-nos en marxa, d'establir les comarques i que comencin a funcionar i, després, quan ja funcionin, ja veurem el que caldrà, i segurament caldrà rectificar sobre formes d'elecció de consells comarcals, sobre competències de les comarques, sobre la figura de gerent, etcètera. Hi ha moltes coses que segurament a la pràctica es veurà que han de canviar-se i, possiblement, se n'hauran d'introduir de noves que actualment, en cap dels textos que s'han considerat, no hi figuren, perquè realment estem convençuts que els fets, la realitat ens ensenyarà molt més que totes les nostres possibles previsions.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció per a explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ : Gràcies, senyor President. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres hem votat en contra d'aquesta esmena transaccional per raons de procediment i per raons de contingut.

Com ens ha sorprès la Mesa del Parlament, a alguns grups parlamentaris, si més no al nostre, amb el procediment de presentació de l'esmena transaccional que s'oferia, hi ha hagut algú que ha volgut explicar que eren petits detalls només els que variaven en la Proposició de Llei; fins i tot en la seva explicació s'oblidava —suposem que de forma inconscient— que es passava del 5% al 3%, i no es contemplava el 0%, posem per cas; però al nostre entendre s'oblidava també d'una qüestió que sembla que estem oblidant tots i que s'ha perdut pel camí, i és que Esquerra Republicana, en la seva esmena transaccional, en la seva esmena anterior a la transacció, proposava que un terç, dos terços, vot/regidors fos meitat i meitat, i això en la transacció s'ha perdut, o sigui, possiblement el correctiu més important que hi havia en l'esmena d'Esquerra Republicana a la crítica que es feia des de diversos grups de l'oposició a la distorsió democràtica, aquest és el preu que ha fet pagar el Grup majoritari per acceptar una transaccional: que no es toqués aquesta distorsió de representació democràtica, motiu pel qual nosaltres no hem pogut votar la transaccional.

No podem dir quina és la repercussió de passar de 19 a 21, matemàticament; no podem dir quina és la repercussió de passar de 17 a 19; seria qüestió, com es feia amb gestos des d'algun banc de l'oposició, que haguéssim agafat tots una calculadora, no amb cinc minuts, ni amb els vint que hem tingut, sinó amb bastant més temps, i anar-ho mirant. I això que pot provocar somriures, fins i tot somriures amb mala intenció «és clar, aquells volen mirar aquella comarca o l'altra», és un mínim sentit de responsabilitat parlamentària.

No podem acceptar aquesta esmena transaccional, perquè se'ns digui que continua essent un respecte a l'argument municipal. S'està fent des d'aquesta tribuna un ús manipulat de l'argument de representació municipal.

És, permeti'm que ho digui, un motiu de vergonya política que el Grup majoritari digui que està condicionat per la Llei de Bases del Règim Local; a mi em cauria la cara de vergonya pactar una llei de dalt a baix, votar-la al Congrés, impedir el seu recurs en aquesta Cambra amb temes que afecten el que estem discutint i, al damunt, dir que estem condicionats per la Llei de Bases del Règim Local; és clar, és la vella tàctica que ha donat tanta rendibilitat d'«allà ens fan les lleis, aquí en recollim els fruits»; però és que allà participen a fer les lleis; i ve això reforçat perquè la Llei del Règim Electoral General, Llei orgànica, també va ser pactada de dalt a baix per Minoria Catalana amb el PSOE. I això no són ganes de retreure res, és que són ganes de respondre un argument. «Estem essent condicionats». Senyors de la majoria, o sigui que allà són lliures de fer la llei i aquí estan condicionats per la llei. Però no l'han feta vostès?

Per raons de representació municipal, nosaltres proposàvem una fórmula que tenia en compte els regidors —que suposem que els regidors representen els municipis, i, a més, amb uns trams per als municipis, que tenia en compte el criteri proporcional, recollíem el criteri de representació municipal, i no perquè ho mani la Llei de Bases del Règim Local, solament, sinó perquè creiem que els consells comarcals són uns òrgans de representació proporcional i de representació municipal.

I, per últim, hem votat en contra per una raó senzilla de respecte parlamentari: ara estem en l'enrenou de la batalla, en el ple; aquest és un tema de fons —com molts d'altres—, però,

per a aquest i per als altres, aquí vostès han demostrat estar en total evidència. El senyor Subirà ha pujat aquí a dalt, amb aquesta actitud irònica que ha adoptat en tot aquest debat, demostrant que porta tots els papers: les sentències més calentes del Tribunal Constitucional, que han sortit del forn fa dos minuts, els estudis més aprofundits sobre cada matèria, les lliçons apreses sobre les orientacions jurídiques sobre tal o tal altra qüestió; i el tema electoral l'hem de ventilar a corre-cuita amb una esmena transaccional; una prova claríssima de la improvisació, quan estan argumentant que han estat mesos i mesos treballant en Ponència. Per als que no han estat mai en la Ponència territorial, i per als que no n'estan informats, jo els explicaré que el Grup del PSUC ha proposat dins de la Ponència i fora de la Ponència, manta vegada, que anéssim a veure els estudis que s'han fet sobre aquest tema des de molts llocs de Catalunya, i en primer lloc des de la universitat. Hi ha vora cent fórmules possibles de combinar les representacions. La nostra proposta, no de fa deu minuts abans d'entrar la transaccional, no, no, des de la tardor del 85, fou que analitzéssim, tots els grups parlamentaris, totes les fórmules en Ponència i anéssim mirant quines eren les que més s'aproximaven a la representació municipal i proporcional.

El Grup de Convergència i Unió segurament ho ha fet pel seu compte —en Ponència no s'ha fet—, i si s'ha fet pel seu compte s'ha fet per anar a triar no aquella que s'aproximi més a la representació proporcional i municipal, aquella que s'aproximi més a la distorsió que afavoreixi Convergència i Unió.

Per tant, la improvisació ha saltat, per sorpresa per a alguns, per maquinació per a altres, just en aquest moment del debat. Estem davant d'un tema tan important com l'organització territorial i l'estem treballant posant-hi «parxes», en aquest cas amb una qüestió tan fonamental com és la representació democràtica del vot dels ciutadans.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Una altra intervenció per a explicació de vot? (Pausa.) L'Illustre Diputat senyor Fernández té la paraula.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ: Gràcies, senyor President. També per explicar el nostre vot negatiu a aquesta esmena transaccional que afecta l'article 21.

No vull repetir arguments que s'han fet anteriorment, que bàsicament compartim des d'un punt de vista procedimental, però jo vull afegir dues coses: una, que al llarg de pràcticament un any de treball en la Ponència conjunta no s'havia parlat de mínims a nivell comarcal; no se n'havia parlat, i això és molt greu; és clar, passar-se aquí treballant durant pràcticament dotze mesos en unes lleis de divisió territorial i que al final, en un tema tan important com és la llei electoral, en el darrer moment, colar amagada una iniciativa d'aquestes característiques, trenca el principi de bona fe i de lleialtat recíproca que ens devem tots quan treballem durant tants mesos conjuntament en una iniciativa d'aquest tipus; i ho dic així amb tota claredat des de la tribuna, perquè —hi insisteixo—, per a mi, que he sigut ponent, com d'altres, en aquesta Ponència conjunta, això trenca absolutament no ja la cortesia parlamentària, sinó la bona fe que mútuament ens reconeixem; i ho dic així de clar, perquè és molt greu.

Però és que, a més, és evident que amb la introducció d'aquesta limitació, ara del 3%, que, sens dubte, és millor que no

pas un 5%, estem aplicant claríssimament el principi no del *non bis in idem*, sinó del *bis in idem*. O sigui, hem de pensar que una candidatura municipal, segons la Llei Electoral General, per treure regidors ha de tenir com a mínim el 5% dels vots del corresponent municipi, del corresponent municipi, el 5%; si no arriba al 5% ja sabem que no té regidors aquella llista, després potser tampoc en té, però si no té el 5% té assegurada la no-presència en el respectiu ajuntament. I resulta que després, a més, fem un còmput comarcal, de tal manera que ha de tenir la llista municipal el 3% dels vots a nivell comarcal, que no té sentit en absolut, no té sentit en absolut si partim de la base que estem aquí ponderant regidors, regidors, no té sentit en absolut i que, hi insisteixo, va en contra del principi universalment acceptat del *non bis in idem*, no té sentit en absolut, si no fos perquè hi ha lògicament un interès partidista sota aquesta iniciativa, que crec que no és justificable des de cap tipus de punt de vista.

És una llei electoral, perquè aquest article, en definitiva, és la llei electoral dels consells comarcals, una llei electoral feta per defensar els interessos de la majoria d'aquest moment, i això és impresentable políticament. I ho dic de veritat, ho lamento molt.

Nosaltres, a pesar d'això, votarem a favor de la Llei, votarem a favor de la Llei, però que quedi molt clara la nostra afirmació que això és un exemple del que no ha de ser un treball a nivell de Ponència conjunta que, teòricament, ha de possibilitar el màxim de consens possible en unes lleis que, se suposa que, per tenir un contingut molt institucional i de pervivència en el temps, han de gaudir des del naixement del màxim acord possible entre totes les forces polítiques.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat senyor Pont té la paraula. (Pausa.)

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, nosaltres hem votat (pausa.)

El Sr. CLOTAS : Entenem que no es respecta en aquest cas l'ordre dels grups parlamentaris per fer l'explicació de vot i que, per tant, alterant el que ha sigut una norma habitual, després correspondrà al Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ja sap el senyor Clotas que l'explicació de vot no té un ordre preestablert.

El Sr. CLOTAS : D'acord, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Cal tenir en compte, encara, una altra cosa, que m'agradaria que tinguessin present i que ho consideressin serenament, i és que, en el cas del Grup que representa l'Illustre Diputat, no hi cap l'explicació de vot, perquè segons l'article 82.3 : «no hi cabrà explicació de vot quan la votació haurà estat secreta, o quan tots els grups parlamentaris hauran tingut oportunitat d'intervenir en el debat precedent».

El Sr. CLOTAS : Senyor President, si em permet, i en relació amb l'article 65, en relació amb l'article 82, que vostè mateix ha citat, i per diferents motius, nosaltres estem plenament convençuts que ens correspon l'explicació de vot.

Primer motiu, senyor President, estem parlant de l'explicació de vot...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, ara no hem de discutir-ho, això, ara hem de donar pas al Diputat que estava en ús de la paraula.

El Sr. CLOTAS : D'acord, senyor President, tenint en

compte que immediatament després demanarem l'explicació de vot per al Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT : Bé, llavors en parlarem. (Rialles.)

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, el Grup de Convergència i Unió hem votat i hem proposat aquesta transacció al Grup d'Esquerra Republicana en els tres punts següents : primer, a passar de 17 a 19 el nombre de membres dels consells comarcals en les comarques de menys població; ho demanava el Grup d'Esquerra Republicana i ho demanava també el Partit Socialista Unificat de Catalunya; ens ha ajudat a acceptar aquesta transacció també que fossin aquests dos grups els que volien que els consells comarcals menys nombrosos tinguessin 19 representants.

Quant al segon punt, hem passat d'un 5 a un 3% de sostre mínim per atendre també una major possibilitat de participació en els consells comarcals d'aquells grups, doncs, que no tenen un percentatge important en les eleccions. Sobre aquest tema voldria fer una referència al senyor Fernández, dient-li que aquest tema... recordant-li —que segur que ell ho sap, però em sembla que en aquest moment no ho ha recordat— que aquest tema no surt, no neix aquí, ja neix en el debat de la comissió.

Va ser a la Comissió quan es va incorporar aquest sostre mínim del 5%, i aleshores és aquí, en el Ple, on es redueix, o sigui, aquesta transacció va a favor de la posició del senyor Fernández, quan del 5 passem al 3.

El tercer punt és el de concretar la forma en què les federacions o associacions de veïns poguessin participar en les eleccions.

Un altre tema, en relació amb el que ha estat aquí explicat, només és recordar que nosaltres, el Grup de Convergència i Unió, en cap moment hem dit que haguéssim estat condicionats per la Llei de Bases per fixar la primera composició dels consells comarcals. Nosaltres hem sostingut sempre, i en tots els treballs de la Ponència, que creïem que les comarques havien de ser representació dels municipis i que, per tant, la composició dels consells comarcals havia de ser bàsicament en funció dels regidors d'aquests ajuntaments —Llei de Bases—, i, en aquest sentit, quan nosaltres hi vam donar suport, donem suport a aquest article i res de victimisme en aquest sentit; només he volgut recordar que, això, ho deia la Llei de Bases, que els senyors diputats ho tinguessin : en cap sentit de victimisme ha estat fet abans, i ara no em dol de tornar-ho a dir.

Altres punts, en relació amb aquesta votació, són els motius per què nosaltres hem pres, en la composició dels consells comarcals, aquestes modificacions. Aquí s'ha dit, s'ha fet una gran defensa d'un altre sistema de composicions de consells comarcals, que és concretament la posició que havia defensat el Grup Socialista en la seva esmena 52 : només voldria fer avinent als senyors diputats i senyores diputades de la Cambra el resultat d'aquesta esmena 52, del Grup Socialista, que ha votat exclusivament el Grup Socialista sol; cap més grup d'aquesta Cambra ha donat suport a aquesta fórmula que se'n planteja com a meravellosa per part del Grup Socialista.

Després, quant als temes de més o menys democràcia d'aquest sistema que s'aplica, del terç i dels dos terços, voldria fer avinent també a les senyores i als senyors diputats una altra vegada que el Consell Consultiu ha examinat acuradament aquest sistema i l'ha trobat conforme a la Constitució, conforme a l'Estatut i conforme a totes les altres lleis congruents amb

aquest tema.

I un tercer punt, en aquest, és la forma com se'ns presenta a vegades aquesta nostra voluntat d'ajudar les comarques —com a representació de municipis— com si això fos fet en forma contrària a les capitals de comarques. Això em sembla que és una presentació que no pot ser acceptable per aquesta Cambra, dir : «Vostès, què volen? Volen les capitals de comarques o els municipis?» Nosaltres creiem que s'ha de tenir en compte tot, i així ho fa la Llei, però si en un moment determinat hi ha d'haver una preferència, aquesta ha de ser pels municipis, que són els que més necessitaran dels serveis de les comarques. Tots els municipis importants tindran uns bons serveis d'urbanisme, tindran uns bons serveis d'ensenyament, tindran uns bons serveis de totes les competències que tenen les comarques, però, en canvi, els petits municipis no tenen aquests serveis. Qui més necessita de les comarques són els petits municipis.

Finalment, voldria fer només una referència —en aquesta explicació de vot una mica àmplia—, i és una referència, sí, a la darrera intervenció del senyor Heribert Barrera. Jo he de dir i congratular-me en nom del nostre Grup que aquesta Llei que aprovem ara no és, evidentment, un procés tancat, ni aquest article 21 que hem votat ara ni tota la Llei : és obrir un procés de comarcalitzar Catalunya, de fer-ho de debò, de fer uns consells comarcals, de distribuir unes competències. I no nego en nom del nostre Grup que el futur ens pugui dir que algunes coses hagin de ser modificades —per què no?—, i ho farem en el seu moment, i acatarem sempre les decisions que aquest Parlament prengui sobre aquest tema.

Senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(L'I. Sr. Clotas demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Bé, senyor Clotas, li prego que faci un ús restringit de la seva intervenció.

El Sr. CLOTAS : És per a l'explicació de vot, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : No, no, perdó.

El Sr. CLOTAS : Per una qüestió...

El Sr. PRESIDENT : Aquesta Presidència ja ha dit que no hi havia cas...

El Sr. CLOTAS : Per una qüestió d'ordre, senyor President. És que jo crec...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, perdó, senyor Clotas. No hi ha cap precedent que sigui favorable a aquesta intervenció.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, si em deixa explicar-me, potser li podré ensenyar que sí que hi ha precedents.

El Sr. PRESIDENT : Bé, no...

El Sr. CLOTAS : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : En virtut de quin article, en virtut de quin article? *(Rialles.)*

El Sr. CLOTAS : Senyor President, en virtut de l'article 65 del Reglament, en relació amb el 82.2 del Reglament del Parlament. Senyor President, en virtut d'aquest article, que m'atribueix la facultat de parlar... És que crec que hi ha un error per part de la consideració de la Mesa, i és que he sentit abans com el senyor Vice-president deia : «No correspon al Grup Socialista fer explicació de vot, perquè ha intervingut en el torn en contra de l'esmena transaccional». Senyor President, jo voldria fer avinent que, d'acord amb el que diu, no l'article

82.3, que és al que fa referència el senyor Vice-president, sinó l'article 82.2, s'acaba de fer, per part de tots els grups —i els grups veig que coincideixen en aquesta apreciació meua—, un seguit d'explicacions de vot de sis esmenes que han estat posades successivament a votació; és per tant, i d'acord amb el que diu el Reglament, en funció d'aquestes sis esmenes que s'han estat posant a votació, que el Grup Socialista, amb el mateix dret legítim que tots els altres grups, naturalment demana l'explicació de vot.

(Remor de veus. L'I. Sr. Subirà demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President. També emparant-me en l'article 62, i per una qüestió d'ordre —perdó, 65; moltes gràcies, senyor Armet. És evident —i en relació amb l'article 82, també—, és evident, senyor President, que s'ha de fer una lectura completa de l'article 82, i que en l'article 82.3 ens trobem amb un darrer incís que aclareix perfectament la situació en què ens trobem. Primer, passa que el senyor Vice-president Primer, quan s'ha produït l'esmena transaccional, ha ofert als grups la possibilitat de fer explicació de vot sobre aquella esmena transaccional, que és el que s'ha fet, i llavors, el punt 3 de l'article 82 acaba dient, diu : «No hi cabrà explicació de vot quan la votació haurà estat secreta, o quan tots els grups parlamentaris hauran tingut oportunitat d'intervenir en el debat precedent». I llavors diu : «Malgrat tot, i en aquest darrer cas, el grup parlamentari que haurà intervingut en el debat i que, de resultes d'això, haurà canviat el sentit del seu vot, tindrà dret a explicar-ho» *(Remor de veus.)*

Estic procedint a la lectura del Reglament, que és un dret que té qualsevol diputat, senyor Diputat. *(Remor de veus.)* La lectura del Reglament... *(Remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT : Silenci!

El Sr. SUBIRÀ : És evident, senyor President, que si el Reglament estableix una excepció per al cas que el grup parlamentari que ja s'ha posicionat, i, fruit del debat, canvia de posició, pugui explicar el vot *(remor de veus)* ... Però jo he entès que el sentit de l'explicació del Grup Socialista coincidia amb la seva votació; per tant, senyor President, entenc que no té dret a fer explicació de vot. *(Fora remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT : Silenci!

(L'I. Sr. Lucchetti demana per parlar.)

Digui, senyor...

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Silenci!!

El Sr. LUCCHETTI : Com a grup que se sent ara també alludit per la intervenció del senyor Subirà, voldria aclarir una cosa. A nosaltres ens sembla que hi ha hagut una esmena transaccional que s'ha ofert..., el que hi ha hagut ha estat un posicionament en contra —un torn en contra, per cert, sense un torn a favor, però que ha existit—, i no hi ha hagut posicionament dels grups ni explicació d'aquest vot ni ofert tan sols per la Mesa. El que hi ha hagut després, després d'una sèrie de votacions —sis votacions, referides a aspectes determinats i diferents d'aquest mateix article—, hi ha hagut una demanda d'explicació de vot, que nosaltres entenem que no té a veure, o no té forçosament a veure... hi ha altres motius pels quals explicar el vot, que no l'esmena transaccional. És per això que el nostre Grup, que ja ha fet ús d'aquesta explicació de vot, entén que no és —i dit amb tots els respectes— correcte que no es doni

explicació de vot al Grup Socialista, i el nostre Grup demanaria que se'ls la donés.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, la veritat és que no correspon, eh?... (*Forta remor de veus i rialles.*) ...perquè no hi ha hagut un canvi de sentit del vot, i, per tant, està incurs en la darrera frase d'aquest article. (*Remor de veus. L'I. Sr. Obiols demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Digui, senyor...

El Sr. OBIOLS : Senyor President, per expressar el profund malestar d'aquest Grup, ens permetrà que abandonem la sessió d'aquest Ple. Tornarem aquesta tarda. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, havíem acabat ja aquest article i se suspèn la sessió fins a dos quarts de cinc de la tarda. (*Remor de veus.*)

(*Són les dues del migdia i deu minuts.*)

La sessió es reprèn a les cinc de la tarda i tretze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vicepresidents Primer i Segon, i dels I. Srs. Secretaris Segon, I. Sra. Secretària Tercera i I. Sr. Secretari Quart. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Ferret.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, i de Treball.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Aquesta Presidència, després d'examinar amb tota objectivitat la situació plantejada al final de la nostra reunió d'aquest matí, tenint en compte que les explicacions de vot havien estat fetes no solament sobre l'esmena transaccional de l'article 21, sinó sobre totes, o diverses de les esmenes d'aquest article, creu que l'Honorable senyor Armet, que ja havia anticipat la seva intenció de vot —que ha mantingut incanviada—, sobre l'esmena transaccional, per raons d'equitat ha de poder també manifestar el seu criteri i el del seu Grup sobre les altres esmenes. Per tant, l'Honorable senyor Armet té la paraula. (*Remor de veus.*)

El Sr. ARMET : Senyor President, en primer lloc, em plau agrair a la Mesa del Parlament en aquesta ocasió, ocasió important, el que és una rectificació honorable, que no és una satisfacció per al Grup Socialista, sinó que crec que és una satisfacció per a tota la Cambra.

En aquest torn d'explicació de vot, el Grup Socialista voldria dir exactament el que ha votat i contra què ha votat. Nosaltres hem intentat, en tot moment, que la força de la raó es pogués oposar a la raó de la força, i hem fet tots els esforços de sentit comú per intentar que prevalgués aquest principi.

Nosaltres hem votat en contra de la Llei Electoral més regressiva d'Europa des del punt de vista de la ponderació que s'observa en territoris tan petits com els territoris comarcals. Nosaltres hem votat en contra d'una fórmula que, curiosament, no ha avalat cap tècnic competent de Catalunya al llarg d'aquests mesos. Nosaltres hem votat en contra d'un binomi atípic que combina regidors i vots en proporció dos terços/un terç i que no té, per la seva confusió, cap paral·lisme en cap sistema electoral. És evident que tot és legítim en un Parlament, però, això, realment, és així. Nosaltres hem votat a favor que tots els municipis de Catalunya poguessin col·laborar

amb l'ideal comarcalista. Nosaltres hem votat en contra que cinc-cents municipis de Catalunya restessin exclosos del procés comarcal de Catalunya. Nosaltres hem votat a favor d'un sentiment democràtic profund que fa que el criteri que d'«un home, una dona, un vot», és a dir, el sentit proporcional s'establís en realitats tan petites com són les comarques. Nosaltres hem votat en contra del disbarat que representa que en circumscripcions electorals tan petites hi hagi una alteració, no petita, sinó profundament substancial del sentit del vot.

Nosaltres hem votat a favor del sentiment de concòrdia, de cooperació, de col·laboració entre tots els municipis per endegar el procés comarcal. Nosaltres hem votat en contra de fer de les comarques un terreny de baralles, de tensió política i de capgirament del vot expressat en les eleccions municipals.

Nosaltres hem votat a favor de defensar l'il·lusionat esperit comarcal a Catalunya, expressat per homes i dones, i expressat pels alcaldes de Catalunya; lògicament, hem votat en contra del que és la creació d'un marc de frustració comarcal a Catalunya.

Nosaltres hem votat a favor de la necessitat que s'expressi un sentiment positiu de mancomunar esforços i serveis per a bé del ciutadà de Catalunya; nosaltres hem votat en contra de la indefinició competencial, i que unes minories no democràtiques s'oposin a unes majories votades en la mateixa comarca.

Nosaltres hem votat a favor d'una comarca amb iniciativa, amb visió de futur, en què els grans temes territorials donin lloc a un nou poder polític, descentralitzat, a Catalunya. Nosaltres hem votat en contra d'una comarca limitada, segrestada i controlada per comissaris polítics, és a dir, gerents imposats en el poder polític.

Nosaltres hem votat a favor de la lliure autoorganització de les comarques a través d'un estatut comarcal. Nosaltres hem votat en contra d'una indefinició d'àmbits i d'un condicionament del fet comarcal.

Nosaltres hem votat a favor de la suma d'esforços al marge de criteris polítics; hem entès que el fet comarcal hauria de sorgir d'un esforç col·lectiu, siguin quins siguin els protagonistes d'aquest esforç, que els interessos del territori pesin per damunt dels interessos polítics. Nosaltres hem votat en contra de fer de les comarques un terreny de baralla electoral, de baralla política i de dificultats en el mateix país, perquè això significaria, sens dubte, un fre a les nostres potencialitats territorials.

Nosaltres hem votat a favor del municipalisme a Catalunya; hem votat a favor d'aquest municipalisme que calia que fes un salt endavant per arribar al fet comarcal; hem votat en contra de la marginació municipal, de la marginació dels municipis mitjans i, en última instància, del menysteniment dels municipis petits.

Crec que amb aquesta votació, que és una votació clau d'aquesta Llei, el Grup Socialista el que vol expressar és una única satisfacció... no de la pèrdua de les posicions del Grup Socialista, sinó de la pèrdua d'aquelles posicions que podien permetre arrencar un fet comarcal positiu i amb possibilitats de futur. Aquesta única satisfacció és que, quan grups d'aquesta Cambra —el Grup del PSUC i el Grup Socialista— han fet una proposta de consells comarcals amb vot proporcional, només hi ha hagut el Grup de Convergència Democràtica de Catalunya que s'ha oposat al tema. És a dir, d'una manera o d'una

altra, almenys ens resta l'esperança de pensar que algun dia, molt aviat, al més aviat possible, aquest Parlament tornarà a tenir el sentit comú necessari per situar els interessos del país i els interessos de la comarca per damunt dels interessos del partit de la majoria governamental actual.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, acabat, doncs, tot el relatiu a l'article 21, anem ara a l'article 22, que té dues esmenes : una esmena, la número 61, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula al Molt Honorable Diputat senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*) : Senyor President, nosaltres la considerem decaiguda, aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Decaiguda. Bé.

L'altra esmena, que és a l'apartat 2, esmena número 62, és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el que diu l'apartat 2 de l'article 22 és que «cap partit, coalició, federació o agrupació no pot designar més d'un terç de membres que li corresponen al consell comarcal entre regidors que són del mateix municipi».

Des de l'òptica del PSUC, aquesta afirmació és un simple vernís al sistema electoral que han utilitzat i que han definit i que han votat en l'article 21; que, a partir del no-respecte a la proporcionalitat i el no-respecte a la representació del municipi intenten ara, per aquesta via, garantir la presència dels diferents trams de municipis; que, si volien fer això, el que havien d'haver fet era votar, com a mínim, una part de l'esmena del PSUC, que establia els trams de representació municipal en funció del nombre d'habitants, que garantia la presència de municipis grans i petits en el consell comarcal; i que, per tant, és un amagar l'ou del que realment hem aprovat en l'article 21. Però, en definitiva, com que mantenir l'esmena implicaria ser conseqüents amb la nostra posició, però segurament de poca utilitat, a la vista de la votació que hem fet, nosaltres anunciem la retirada d'aquesta esmena, tot i demanant també a la Mesa que sotmeti a la consideració de la Cambra l'apartat 2 de l'article 22 per separat de la resta de l'article.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació de l'esmena número 60, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 69 en contra i 5 abstencions.

Ara, tenint en compte, doncs, que les altres dues esmenes han estat, l'una decaiguda i l'altra retirada, anem a la votació del text del Dictamen. Pel que s'ha demanat, farem votació a part de l'apartat 2.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen, salvant l'apartat 2, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, salvat l'apartat 2, ha estat aprovat per 78 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

I ara anem a la votació de l'apartat 2.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest apartat 2, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 74 vots a favor, 32 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a l'article següent, número 23. Aquest article té unes esmenes que ja han estat substanciades. La primera que no ha estat substanciada és la número 66, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Sense massa esperança en la seva votació, perquè es tracta de veure què passa quan es produeixen successius empats en l'elecció del president del consell comarcal. El text diu que, si es produeixen tres votacions i en aquesta hi ha novament empat, en la tercera, serà elegit president el candidat de la llista amb més consellers. Plenament coherent amb la filosofia del Grup majoritari de la Cambra. Nosaltres proposem substituir «la llista amb més consellers» per «la llista amb més vots»; d'altra banda, coherent amb el que és la posició del nostre Grup parlamentari, i, algú ha dit des de la tribuna —no hem sigut nosaltres—, en la més antiga tradició democràtica dels països europeus.

Són dues lògiques contraposades; m'imagino que seran dues votacions contraposades. Quedin, en tot cas, per a la història, les posicions dels dos Grups. Demanem que sigui escollit, en cas de tres empats successius, president del consell comarcal aquell que tingui més vots, no aquell que tingui més regidors, encara que tingui una quarta part dels vots del primer que hem dit.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, evidentment, i tal com diu el meu contradictor, nosaltres, en aquest debat de la constitució dels consells comarcals, hem donat primacia a l'efecte dels regidors sobre els vots. Per tant, és perfectament coherent que, en cas de produir-se empat, considerem que el desempat s'ha de fer a favor d'aquell grup que tingui un nombre major de regidors.

Per tant, ens oposarem a l'esmena del Grup del PSU.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara, dintre d'aquest article, hi ha una esmena que voldria, aquesta Presidència, que li aclarissin si realment s'ha de considerar defensada o no, que és l'esmena número 67, del Grup Socialista. S'ha de considerar defensada? (*Pausa.*) Bé. Anem, doncs, ara, a la votació de les esmenes de l'article 23.

Les esmenes socialistes poden votar-se conjuntament? (*Pausa.*) No?

Els qui siguin favorables a l'esmena 63, del Grup Socialista, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 35 vots a favor, 70 en contra i 5 abstencions.

Anem ara a l'esmena número 64, també del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se

se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 31 vots a favor, 72 en contra i 9 abstencions.

Anem ara... (*L'I. Sr. Curto demana per parlar.*)

El Sr. CURTO : Senyor President, demanaria votació separada en l'esmena 65, l'addició de la modificació.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aquesta esmena, anem a procedir a la següent esmena en dues parts : la primera, l'esmena d'addició; la segona, l'esmena de modificació.

Els qui siguin favorables a l'esmena d'addició, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part de l'esmena, la que és d'addició, ha estat refusada per 31 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació de l'esmena de modificació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part de l'esmena ha estat refusada per 44 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació de l'esmena 66... és decaiguda.

Finalment, anirem a la votació de l'esmena 67. També decaiguda?

Els qui siguin favorables a aquesta esmena 67, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 31 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 77 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 24, que té una sola esmena del Grup Socialista que ja ha estat substanciada. Per tant, anem a votar-la.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena 68, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 32 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Aleshores, anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article 24.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 24, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 82 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 25. L'article 25 té dues esmenes, totes

dues defensades i totes dues del Grup Socialista. Anem, doncs, a la votació de... Es poden votar conjuntament? (*Pausa.*) Sí? Doncs, bé, anem a votar conjuntament les esmenes 69 i 70.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat refusades per 32 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Anem ara al text del Dictamen per a aquest article 25.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 82 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 26. L'article 26 té tres esmenes, dues que ja han estat defensades i una del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que és la que ara podem substanciar. Per fer-ho, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Senyor President, defensarem conjuntament l'esmena 71, 77...

El Sr. PRESIDENT : 73?

El Sr. VIVES : ...77, 78, 79, 81, 82, 85 i 86, esperant que aquest fet no creï cap distorsió al senyor Ferran Pont i tingui temps de treure els papers de cadascuna de les esmenes... No passa res.

Bé, estem davant dels articles que configuren, i de les esmenes que configuren la seva alternativa, que fan referència al procés d'assumpció de competències comarcals, és a dir, què podrà fer una comarca? Aquí hi ha sempre dues lectures : la lectura de la gent que creu en les institucions, que creu en un procés de desconcentració, que creu en un procés de descentralització de l'Estat, de les comunitats autònomes, de les diputacions, que normalment acostuma a posar més insistència en el tema de competències, en el tema de coses a poder fer... Hi ha l'altre criteri, que és un criteri, d'altra banda, paral·lel segurament a aquest en alguns casos, que és quants recursos tinc?, d'on surten els diners?, d'on ve el poder real per fer això?

Bé, en aquest tema i en aquesta Llei tractem bàsicament només el tema de les competències, el tema dels recursos queda, si més no, poc dibuixat. En qualsevol cas, el que dibuixa la Proposició de Llei és un procés que atribueix a les comarques una sèrie de competències : ordenació del territori, l'urbanisme, la sanitat, els serveis socials, la cultura, l'esport, l'ensenyament, la salubritat pública i el medi; això és una mica el que li pot passar a les comarques, que quan li preguntin : « escolti, com es diu? », i digui Lluís o Ramon, li diguin « no, no, el número del carnet d'identitat, que és el que val ». Aquí li donem el nom, però no li donem el número del carnet d'identitat; és a dir, no expliquem què podrà fer en sanitat, què podrà fer en cultura, què podrà fer en esport, què podrà fer en ensenyament i, seguint la línia de l'autèntic poder polític per a les comarques, quins recursos tindrà en sanitat, quins recursos econòmics i financers tindrà en cultura, quins tindrà en esports, quins tindrà en ensenyament; és a dir, qui decidirà on va el polisportiu, qui decidirà on va l'hospital o el centre d'assis-

tència primària, qui decidirà quins centres d'ensenyament es remodelen un any i quins uns altres qui decidirà si es construeix un nou centre o no es construeix en tal o en tal localitat. Això, la llei no ho aclareix, és a dir, no diu fins on van aquestes competències genèriques que atribuïm a cada consell comarcal, i, aquest, jo crec que és un dels punts en els quals els consells comarcals giraran la Llei contra els seus autors, contra vostès, contra la majoria, perquè els serà molt difícil d'explicar a un president de consell comarcal de Convergència i Unió —que algun en tindran— que té competències en cultura, en esports, en ensenyament, en medi ambient, en sanitat, però que això vol dir que no té ni una pesseta per fer aquestes competències i que no se sap massa bé per a què serveixen aquestes competències; els serà molt difícil d'explicar —és possible que sigui un xicot o una noia molt obediència, i llavors sí que li podran explicar ràpidament—, però, en qualsevol cas, si és un personatge que creu en la institució comarcal realment els serà molt difícil d'explicar.

Nosaltres entenem que no és aquest el procés que hauria d'haver seguit d'assumpció de competències comarcals, i entenem que les comarques, hauria estat bo —és bo encara, encara hi som a temps— que tinguessin tres nivells competencials: un nivell de competències pròpies, de competències establertes per la comarca en el seu propi estatut comarcal, de competències lliurement assumides, de competències volgudes, que els municipis haguessin estat capaços, a través d'un procés de discussió, de redactar fil per randa quin sostre competencial volien per a aquesta primera fase d'exercici de les comarques, i això hauria volgut dir que determinades comarques, segurament, haurien col·locat en el seu text estatutari competències en matèria forestal; d'altres, segurament, competències en matèria de regs; d'altres, segurament, en matèria de foment industrial; d'altres, segurament, competències en ensenyament; en sanitat, en serveis socials, en medi ambient, però, en qualsevol cas, sostres diferenciats, marc competencial diferenciat per a cadascuna de les comarques, perquè no totes les comarques de Catalunya són iguals. Per tant, primer paquet de competències, competències pròpies de la comarca definides en el seu estatut comarcal.

Segona línia competencial: una línia de competències transferides; des d'on? Bàsicament, des de les diputacions provincials. A això, vostès ja ens hi van contestar ahir i abans-d'ahir; ens van dir: «no, no, aquestes competències de les diputacions, si alguna en passa» —això no ho van dir vostès, això ho vam dir nosaltres—, «si alguna en passa» —van seguir després vostès amb el discurs—, «se'n van a la Generalitat i quan això dels consells comarcals funcioni...», i a mi em va agradar sentir ahir el senyor Ferran Pont quan deia «bé, com que hi ha les municipals entremig i les vacances, això amb una mica de sort es començarà a configurar cap allà el setembre», és clar, això ho deia mentre estava negant, mentre estava negant que el procés definitiu de comarcalització ja no es faria aquesta legislatura. Si el setembre es constitueixen els primers consells comarcals, no es constitueixen, comencem a tenir els resultats d'aquesta enquesta que vostès han de fer, estarà suposat d'acord amb mi que l'octubre, el novembre, desembre —ai las!, altre cop vacances parlamentàries i eleccions autonòmiques, segurament, el mes de març o el mes d'abril—, fa molt difícil realment tancar el procés de comarcalització abans que s'acabi

aquesta legislatura.

Però, en fi, això, el temps serà el millor notari que tindrem el senyor Ferran Pont i jo i, en qualsevol cas, no li penso pas demanar responsabilitats més enllà de les estrictament polítiques.

Per tant, segon paquet: competències transferides de les diputacions. Reiterem el nostre criteri que les competències de les diputacions no poden anar a la Generalitat per tornar després a les comarques; això és amagar l'ou; això és donar gat per llebre, com dèiem ahir, perquè si van a la Generalitat difícilment, coneixent-los a vostès, si és que són al Consell Executiu de la Generalitat, tornaran a les comarques. Per tant, directament de les diputacions cap a les comarques.

I tercer gruix competencial de l'ens comarcal, les competències delegades, d'una banda de la Generalitat, d'altra banda dels mateixos ajuntaments que configuren l'ens comarcal.

I aquest era el nostre disseny competencial per a les comarques. Vostès no han anat per aquí; vostès han fet aquell llistat genèric, que no diu res, que pot ser un cau important de conflictes, que es dibuixen a la Llei, i després parlen —esmena 77 en endavant— d'un programa d'actuació comarcal. És lògic, i, és clar, la Llei diu que tindrà una validesa indefinida. El senyor Ferran Pont sortirà i m'explicarà: «Escolti, la Llei diu que això val per sempre, que això no es pot modificar, etcètera». El que succeeix, senyor Ferran Pont, és que si els municipis canvien cada quatre anys, no em negarà vostè que és possible —i més enllà del possible, probable—, que un canvi de correlació de forces municipals, que un canvi, fins i tot, de persones, sense canvi en la correlació de forces polítiques, doni com a resultat la voluntat de canviar el programa d'actuació comarcal. I, és clar, en la mesura que aquest programa d'actuació comarcal que vostè em deia en Comissió: «Això és el vostre Estatut». Ni parlar-ne, ni parlar-ne! Això és una cosa que fan els seus ajuntaments, els de la comarca, i que poden modificar en qualsevol moment. No és una llei votada per aquest Parlament de Catalunya, que dona un estatut competencial a cadascuna de les comarques de Catalunya; és quelcom molt diferent. I, naturalment, si hi ha canvis en aquesta majoria, o en les majories diferents dels municipis, i si no és una llei aprovada pel Parlament de Catalunya, sinó que és quelcom que poden desfer i tornar a fer els mateixos ajuntaments de la comarca, el programa d'actuació comarcal queda, encara que la Llei digui «de vigència indefinida», a l'arbitri del que puguin decidir en cada moment els ajuntaments d'aquella comarca. I això només és admissible si aquest programa d'actuació comarcal no és un marc competencial; si és un pla d'obres i serveis comarcal, que és el que acabarà essent aquest programa en moltes comarques de Catalunya, bàsicament en les que tingui majoria el Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Per tant, doncs, entenem que això és configurar unes comarques, en el seu nivell competencial i en la mesura que no queda clar quins recursos serviran per afrontar aquestes competències, suposa una clara burla a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que no són aquestes les comarques que dibuixa. Això són unes comarques sense cap mena de poder polític, sense cap mena de contingut, i unes comarques que —com veurem més endavant, en aquesta mateixa Llei i en la Llei Municipal i de Govern Local de Catalunya— xuclen competències als ajuntaments i, com a molt, van a l'elaboració d'un pla d'obres a modificar cada quatre anys.

En conseqüència, el que demanem és que es modifiqui el sistema d'establiment de competències comarcals, que es vagi a aquells tres blocs als quals jo abans feia referència, i que es modifiqui el criteri d'un programa d'actuació comarcal de validesa teòricament indefinida —pràcticament, cada quatre anys—, per un autèntic estatut comarcal que doni garanties d'estabilitat a aquest ens, que el configuri com un ens local amb autèntic poder polític i que no quedi sotmesa la comarca a l'arbitri, als capricis que pugui representar en cada moment una determinada correlació de forces a nivell municipal, sinó que sigui per llei aprovada per aquest Parlament de Catalunya el seu marc competencial, les seves fonts de finançament, i que la comarca sigui allò que els municipis realment desitgin i serveixi per tirar endavant aquelles competències que els municipis lliurement i voluntàriament hagin assumit.

El seu article 26 és una absoluta volada de coloms, i jo tinc la confiança —i vull deixar-la escrita en el *Diari de Sessions*— que moltes de les comarques de Catalunya giraran aquest article 26 contra el Govern de Convergència i Unió.

El Sr. PRESIDENT : Feta ja la presentació d'aquesta esmena, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Pont per al torn en contra.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, parlarem altra vegada de les competències que corresponen a les comarques del programa d'actuació previst en l'article 28 i de les competències municipals que poden passar a comarcals segons diu l'article 31.

En primer lloc, em sembla que val la pena que ràpidament llegeixi la introducció de l'article 26 de la Proposició de Llei, que diu exactament : «La comarca exerceix les competències que li atribueixen les lleis del Parlament.» O sigui, qui decidirà les competències que exerceixen les comarques seran les lleis del Parlament; s'entén les lleis sectorials sobre les diferents matèries que es puguin fer —després les explicita—, com és l'ordenació del territori i urbanisme, sanitat, serveis socials, cultura, esport, ensenyament, salubritat pública i medi. Quan aquest Parlament legisli sobre aquests temes, decidirà quines competències han de ser exercides a nivell comarcal. Seran, doncs, les futures lleis del Parlament de Catalunya qui decidiran aquest tema. Evidentment, a la vegada que decidiran sobre les competències, hauran de decidir sobre els recursos, perquè em sembla que també ha estat un tema constantment explicitat per part del nostre Grup, des d'aquesta tribuna, que atribuir competències sense donar recursos no serveix pràcticament per a res, que cal sempre que vagin competències i recursos conjuntament.

És clar, les esmenes que ha defensat el Diputat del PSU, senyor Maties Vives, ens diu que creu que haurien de tenir, les comarques, unes competències pròpies que el seu estatut comarcal els hauria de donar. Això és cert en part. Ha previst el Grup del PSU que es formulin unes propostes d'estatuts comarcals, amb les competències que volen cadascuna de les comarques, però aquests estatuts, evidentment, no els han d'aprovar els ajuntaments ni el consell comarcal sinó que els ha d'aprovar aquest Parlament. És evidentment una altra via, però que acaba amb una decisió d'aquest Parlament sobre quines competències i quins recursos han d'anar a les comarques.

Ha tornat a sortir també, una vegada més, el tema de les co-

mpetències que les diputacions puguin passar a les comarques o puguin passar a la Generalitat. Ha estat llegit diverses vegades l'article corresponent de la Llei de diputacions que diu que aquestes competències passaran de les diputacions a les comarques, i, llevat del cas que aquestes competències exigeixin un tractament conjunt podran passar a la Generalitat. És clar, ja no sé quina vegada és, si és la segona, tercera o quarta, que expliquem una vegada més tot això. A mi em sap molt de greu, però ho haig de fer, perquè si ho deixés sense contestar a algun senyor diputat li podria semblar que hem canviat d'opinió. Està ja la Llei de diputacions feta i queda claríssim que hi ha una voluntat de transferir competències i recursos des de les diputacions a les comarques directament, sempre que això sigui possible perquè no exigeixi un planejament conjunt.

És clar, un altre tema : el de quan es farà tota aquesta posada en marxa del procediment comarcal. Certament; li vaig parlar al senyor Maties Vives d'unes eleccions municipals que tenim en portes el mes de juny, d'una constitució dels nous ajuntaments, d'unes vacances, i que, previsiblement, la consulta es pogués fer entre els mesos de setembre i d'octubre. Ho reconec : això ho vaig dir jo. El que no vaig dir jo després, de cap manera, és que els mesos d'octubre, novembre, desembre i gener, com que hi ha vacances parlamentàries... No!, això, senyor Maties Vives, jo no ho vaig dir, i ja potser ens agradaria, i més en aquests moments de cansament, de tenir unes vacances llargues, tots les desitjariem, però, octubre, novembre, desembre i gener, vacances parlamentàries, no. Si hi ha hagut un malentès, quedi constància que, feta la consulta en el mes de setembre o en el mes d'octubre, pot immediatament iniciar-se el procés de posada en marxa definitiva de les comarques.

Tornem també a parlar un moment del programa d'actuació definit en el nostre article 28, en la proposta que va fer de la Proposició de Llei la Ponència, i, és clar, un programa d'actuació que tindrà vigència indefinida mentre no sigui modificat per acord del consell comarcal o no sigui revisat en els períodes que prevegi en el moment de la seva aprovació. Ho vaig explicar ahir també : és lògic que el consell comarcal, quan aprovi un programa d'actuació, a la vista de quan es produirà una regulació del consistori, en prevegi ja d'una forma obligatòria la revisió. Això passa en tots els plans que es fan, i no entenc que una vegada més es vulgui pretendre explicar a aquest Parlament que això no funcionarà perquè, quan canviï l'ajuntament, tot el programa se n'anirà enlaire; amb tots els programes d'ordenació d'urbanisme, segons aquestes teories, passaria el mateix : només es podrien fer programes d'ordenació urbanística per al període de vigència dels ajuntaments, i, per experiència de les senyores i els senyors diputats en temes municipals, saben que això no és així. Això no vol dir que, en canviar unes majories, en un moment determinat es facin unes modificacions. Perfectament previst en el nostre article 28.

Un darrer tema és aquest de xuclar competències municipals, que ha estat dit des d'aquesta tribuna. També hi vaig fer una referència. Cert que l'article 31 preveu la conversió de competències municipals en comarcals en uns casos molt determinats i molt limitats. Si no era prou, de resultes del Dictamen del Consell Consultiu s'han presentat unes esmenes que encara ho limiten més, i obliguen que cada vegada que es faci això de passar competències des dels municipis a les comarques sigui fet per llei, obligatòriament per llei. Per tant, aquesta ex-

pressió de «xuclear competències dels municipis» em sembla que ja no és admissible amb la versió actual de l'article 31, però menys ho és encara tenint en compte aquesta modificació que introduïrem.

És per tots aquests motius que nosaltres ens oposem a aquestes esmenes globals del PSU. En aquest moment demanaria uns instants més d'atenció per part dels senyors diputats per poder repassar totes les esmenes que ha acumulat el Grup del PSU, i, a part d'aquesta defensa global, veure si d'alguna, específicament, cal fer-ne una defensa..., d'una exclusivament. *(Pausa.)* 77, 78, 79, 81, 82, 85 i 86. Bé, totes aquestes esmenes han estat contradites en la defensa general que he fet fa un moment.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Havent ja debatut les esmenes corresponents a l'article 26, hem de passar a la seva votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena 71, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 71 bis, del Grup Socialista. Preguntaria si es pot votar conjuntament amb la 72. Es pot votar conjuntament la 71 bis i la 72? *(Ll. Sr. Curto demana per parlar.)*

El Sr. CURTO : Senyor President, votació separada.

El Sr. PRESIDENT : Votació separada. Bé.

Els qui siguin favorables a l'esmena 71 bis, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

I ara, l'esmena 72. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 33 vots a favor, 60 en contra i 5 abstencions.

Passem ara al text del Dictamen. El text del Dictamen per a aquest article 26.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 68 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

Ara passem a l'article 27, que té una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya que no ha estat defensada; tres del Partit Socialista que sí que han estat defensades.

Per tant, per defensar la del Partit Socialista Unificat, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Bé, al nostre criteri, aquest article 27 és el que representa, en principi, deixar la porta oberta per a la intromissió de l'ens comarcal en competències d'estricta obediència municipal. Què diu aquest article? Diu el següent : «En relació amb les activitats i els ser-

veis», i ho subratllem nosaltres, «de competència municipal, » de competència municipal —coma—, «correspon a la comarca : » hi ha un llistat, que no els el llegiré tot sencer, només alguns aspectes que em semblen els més significatius. Què li correspon a la comarca dintre de les activitats i serveis de competència municipal? Doncs, per exemple, establir i prestar serveis supramunicipals, complementaris dels municipis —fins aquí hi estariem d'acord— i realitzar obres d'infraestructura general o complementàries per a l'establiment o la prestació dels serveis municipals —porta oberta, al nostre criteri, per a la intromissió clara de l'ens comarcal en competències d'estricta obediència municipal.

Un altre apartat : disposar la conversió de competències municipals en comarcals, en els termes establerts per l'article 31, i cal estar a l'espera de què succeeix amb aquest article després del Dictamen del Consell Consultiu que el declara no ajustat a la Constitució i a l'Estatut; esperem que es rectifiqui. Però, naturalment, abans de la rectificació, el que indica els vots, els textos de Convergència i Unió, tant del projecte originari com els que arriben a aquest Ple, és la voluntat clara, que ha estat fins i tot negada pel Consell Consultiu, d'intromissió de l'ens comarcal en competències locals en la forma de sostreure'ls aquestes competències.

Una altra activitat, una altra competència municipal, en la qual la comarca envaeix el camp d'actuació del municipi : coordinar els serveis municipals entre ells per raons d'interès comarcal, que són una mica allò de deixar la porta a la intervenció «por el interés general de España»; és a dir, la comarca determinarà què és l'interès comarcal, i a partir d'aquí pot coordinar els serveis municipals —i «coordinar» és una expressió que vol dir «imposar determinats tipus d'actuacions als ens estrictament municipals, en funció d'un interès que no està determinat per la mateixa Llei».

Per altra banda, diu : «Si, d'acord amb el que es determina a l'apartat primer», això que els acabo de llegir, «correspon a la comarca d'exercir competències municipals, li correspon també la potestat d'organitzar els serveis corresponents, és a dir : «T'envaeixo les teves competències, defineixo vies per intervenir en el que són competències municipals i després estableixo que, una vegada fet això, jo, comarca, et podré organitzar la prestació d'aquests serveis». Si això no és un «feta la llei, feta la trampa», si això no és una intromissió de l'ens comarcal en les competències municipals, espero que el senyor Ferran Pont intenti explicar-nos... I li asseguro ja, de bell antuvi, no perquè no creiem en la seva paraula ni en les seves explicacions, sinó perquè el que ens val és el text escrit, i no les declaracions d'intencions fetes des de la tribuna, que, per a nosaltres, això és estrictament el que hem dit : la porta oberta perquè la comarca xucli, intervingui, distorsioni la prestació de serveis que, com diu la introducció, punt 1 de l'article 27, són serveis i activitats d'estricta competència municipal.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, l'article 27, que en aquest moment és el que estem debatent, diu, realment, el que el senyor Maties Vives ha comentat davant d'aquesta Cambra, i és que, en relació amb les activitats i els serveis de competència municipal, la comarca pot fer tot un conjunt de coses. El que passa és que tot aquest conjunt de

coses són fetes per acord entre els municipis i les comarques, i només unes de molt determinades poden ser fetes sense l'acord per la comarca, i aquestes són les que després s'explicitaran en l'article 31 de la conversió de competències municipals en comarcals.

Vegem les de l'article 27. Què pot fer la comarca, o què creiem, segons el text de la Proposició de Llei, que hauria de fer la comarca? Establir i prestar els serveis públics mínims en cas de dispensa, quant als supòsits especials establerts pel regidor de règim local. «Dispensa» vol dir quan un ajuntament ho demana —i després ho podrem veure—, creu que no pot prestar un servei, demana a la Generalitat de Catalunya que el dispensi de fer aquell servei; aleshores, aquest servei, que és evidentment municipal, nosaltres diem que el pot fer la comarca. És que això és una lesió, d'alguna manera, als interessos municipals? En el cas b) diu: «Exercir les competències municipals per delegació o per conveni». Exercir competències municipals per delegació o conveni pressuposa l'acord, vol dir que els municipis deleguin la comarca que els presti aquell servei, o que facin un conveni; un conveni vol dir tractar-ho i convenir-ho; etcètera, etcètera. És cert que hi ha uns temes que no, que aquesta conversió pot ser feta forçosament, i són els de l'article 31 —que ja hi arribarem; quan arribem a l'article 31 veurem les limitacions que ens hi ha posat el Consell Consultiu i la forma com nosaltres estem disposats a acceptar les limitacions del Consell Consultiu. Per aquests motius, senyor President, nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes del PSU.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Anem ara a la votació de les esmenes corresponents a l'article 27, començant per aquesta 73 que acaba d'ésser substanciada.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 31 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'esmena 74, del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 31 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

Continuem ara amb l'esmena 75.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 31 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

Finalment, l'esmena 76.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara anem a la votació del Dictamen per a l'article 27.

Els qui siguin favorables a aquest Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El Dictamen ha estat aprovat per 73 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Ara entrem a l'article 28.

L'article 28..., totes les seves esmenes han estat debatudes. Per tant, anem a votar-les.

Els qui siguin favorables a l'esmena 77, el Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 5 vots a favor, 73 en contra i 27 abstencions.

Passem ara a l'esmena 78, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Podem votar-les conjuntament, la 78 i la 79? *(Pausa.)* Ningú s'hi oposa? Bé, anem a votar, doncs, conjuntament, aquestes dues esmenes.

Els qui siguin favorables... La 81 també?

(Ll. Sr. Clotas s'aixeca per parlar.)

El Sr. CLOTAS: No, no, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. CLOTAS: Votació separada de la 81.

El Sr. PRESIDENT: Anem a votar, doncs, la 78 i 79.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 32 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

Ara anem a l'esmena 80, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

L'esmena 81, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, és la que ara anem a votar.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 8 vots a favor, 70 en contra i 28 abstencions.

Amb això hem acabat les votacions de les esmenes de l'article 28. Per tant, anem ara a votar el Dictamen de l'article 28.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest article, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 73 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'article 29, que té tres esmenes, que totes han estat ja substanciades. Per tant, podem passar a votar-les.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 82, del Partit Socialista Unificat, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 33 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'esmena 83, del Grup Socialista. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena 83 ha estat refusada per 33 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Finalment, l'esmena 84, també del Grup Socialista. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 33 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació del text del Dictamen. Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 29, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text del Dictamen per a l'article 29 ha estat aprovat per 72 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'article 30, que només té una esmena que ja ha estat substanciada, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Anem a votar-la, doncs.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 72 en contra i 28 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a l'article 30.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 73 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció.

Ara som a l'article 31. L'article 31 té una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya que ja ha estat defensada, una altra del mateix Grup que caldrà defensar ara i, per fer-ho, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, per defensar conjuntament amb l'esmena 87 les esmenes 89, 90, 91, 92, 94, 95 i 96.

El Sr. PRESIDENT : I 96?

El Sr. VIVES : «Sis». Molt breument, es tracta de modificar un concepte que apareix en el text d'aquesta Proposició de Llei, que parla, reiterades vegades, de la conversió de competències municipals en comarcals. El nostre Grup parlamentari no sap què vol dir «conversió de competències»; no ho sap. Què vol dir això? Vol dir que una competència que té un ens,

naturalment, per definició pura i simple gramatical, es converteix en una competència d'un altre ens. És clar, un està allunyat de determinades concepcions metafísiques, però creiem que ni per aquesta via és explicable com es pot convertir una competència que té atribuïda un ens —local, municipal, en aquest cas— en una competència comarcal.

Jo suposo que el senyor Ferran Pont ens farà el favor, en aquesta ocasió, de no cansar-se en la lectura, és a dir, ell sempre surt i diu : «apartat 1, lletra a) », diu això, i punt, i després no llegeix ni la b), ni la c), ni la d), ni la e), ni la f), ni la g), que són les que realment són —en algun cas— clara intromissió de les comarques en les competències locals i, en aquest cas, les moltes vegades que apareix al llarg del text l'expressió «la conversió de competències municipals en comarcals».

Nosaltres entenem que una competència no es «converteix », una competència es pot transferir, una competència es pot delegar, però mai «convertir», mai «convertir». Una competència municipal es pot delegar en la comarca, mai «convertir la competència»; però si es pot «delegar» i no es pot «convertir», com creiem nosaltres, és obvi que la delegació parteix d'un acte de sobirania del municipi, que delega, lliure i voluntàriament, aquesta competència en la comarca. És difícil entendre com es materialitzarà una conversió competencial; és fàcil d'entendre com es pot delegar una competència a partir d'un procés de voluntariat.

Nosaltres entenem que aquesta expressió, «conversió», lluny ja de la seva estricta literatura, de la seva estricta gramàtica, el que implica és, coherentment amb tota aquesta Proposició de Llei, la voluntat de crear unes comarques des de dalt, buides de contingut, i que l'únic que han de permetre és rascar, xuclar competències dels ajuntaments; que estem dibuixant unes comarques absolutament intervencionistes, sense cap mena de contrapartida municipal, i, en conseqüència, el que plantegem amb aquest seguit d'esmenes, vuit en total, és la modificació d'aquest concepte estrany, tant des d'un punt de vista gramatical com absolutament, jo volia dir que «irresponsable» des del punt de vista polític, de «conversió de competències» municipals en comarcals, per una delegació de competències, lliure i voluntària, decidida pels ajuntaments.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, ara sembla que sí que hem arribat al moll de l'os de la conversió de competències municipals en comarcals, que queden regulades en aquest article 35. El senyor Maties Vives deia que no comprenia què volia dir la conversió de competències municipals en comarcals; vol dir, exactament, això; que unes competències que són municipals, en casos determinats poden passar a ser comarcals. He de dir, en honor a la veritat, que ens passava una mica el mateix en relació amb la proposta que feia el PSUC en aquests temes, i que vam estudiar atentament. El PSUC tenia una expressió, en principi simpàtica en aquest cas, que deia, parlava de «la delegació de la gestió de competències municipals a la comarca». Al principi també ens va agradar, ho vam estar estudiant molt atentament, però vam arribar a la conclu-

sió que això de «delegar la gestió de competències municipals a la comarca» tampoc sabíem ben bé què volia dir; perquè les competències, si les tenia la comarca, les tenia la comarca, i si les tenia el municipi, les tenia el municipi; delegar-los la gestió i mantenir les competències, realment, era una cosa molt complexa, i, tot i la voluntat d'estudiar aquesta proposta del PSU, no la vam poder acceptar.

Tornem al text inicial que té la Proposició de Llei, que creiem que és adequat i que em sembla que és un moment, encara que sigui avançar una mica esdeveniments, que parlem de l'esmena de què hem parlat nosaltres, la número 2 de Convergència i Unió, en tant que introdueix un nou apartat en aquest article 31, conseqüència del Dictamen del Consell Consultiu, i que diu, senzillament, que aquesta cosa que el senyor Maties Vives no entén, que li crea molts prejudicis, que no sap què pot passar, tot això, exactament, en el seu punt a la lletra a), diu que aquesta cosa tan estranya només es podrà fer «quan una llei ho prevegi expressament o atribueixi la competència de manera alternativa al municipi o a la comarca», és a dir, sempre s'haurà de fer per llei. Per tant, haurà de ser aquest Parlament, o també el Consell Consultiu, de dir que pots fer una llei per a unes competències que vinguin de l'Estat, que siguin les Corts Generals de Madrid que ho facin. Hem de suposar que, quan les Corts Generals de Madrid o quan aquest Parlament de Catalunya prevegin aquesta possibilitat de conversió de competències municipals globals, sabran ben bé què es fan, i és en aquest sentit que nosaltres no estem d'acord a acceptar l'esmena del PSU.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara, no sé si l'Il·lustre Diputat vol fer-ho, l'esmena número 2, precisament, a la qual s'ha referit ara, fer el torn de defensa.

El Sr. PONT : Sí, senyor President, la innovació que introdueix aquesta esmena ha estat ja llegida per la meua part fa un moment, el que passa és que hi ha tres limitacions més que em sembla que val la pena que les senyores i els senyors diputats també coneguin. Aquesta conversió de competències municipals en comarcals no solament està limitada per la lletra a), que obliga que sempre això es faci per llei, expressament; hi ha també unes limitacions, que és la b), que diu : «quan ho acordi per majoria absoluta el ple del consell comarcal», demana majoria absoluta en l'acord del ple comarcal; la c) diu : «quan no hi formulin oposició la majoria dels municipis afectats, els quals han de representar, ensems, la meitat de la població afectada, com a mínim. O sigui, dues limitacions : oposició per part de la majoria i també que representin la meitat de la població afectada. Aquí anunciem que votarem una esmena del Grup Socialista que diu que les dues condicions no es produeixin a la vegada, sinó separatament, o sigui, dues limitacions més. I una darrera limitació —i molt important— és que aquesta conversió de competències municipals en comarcals no es pot fer quan es tracti de competències municipals... Perdó, al revés, llegeixo, exactament, l'article d) : «quan es tracti de competències municipals no qualificades de mínimes, d'acord amb l'article 26 de Llei de Bases de Règim Local». O sigui, aquesta conversió és extraordinàriament limitada a aquestes quatre lletres, i em sembla que són garanties més que suficients, començant per la de la Llei, per la dels acords en els

consells comarcals i que no es tracti mai de competències locals, per poder acceptar que en aquests casos i en totes aquestes limitacions hi hagi una possibilitat que les competències municipals puguin passar a ser competències comarcals.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, algun torn en contra? El senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President, és a dir, efectivament, quan jo li demanava amb signes des del meu escó al senyor Ferran Pont, que em digués on era aquesta modificació era perquè aquesta és una modificació que ve amb una esmena de Convergència, ara, que no és en el text, i ell ha utilitzat aquesta esmena per fer el torn en contra d'una esmena anterior meua al text original, i això, evidentment, en el lliure joc parlamentari no val.

De totes maneres, aquesta esmena que ens proposa el nostre Grup parlamentari no la votarà; perquè, què diu? És evident que intenta aclarir què és el concepte de «conversió de competències municipals», i com ho fa? diu : una competència que té un ajuntament d'una comarca —fem aquesta hipòtesi—, que no és competència mínima d'acord amb el 26 de la Llei de Bases de Règim Local, es convertirà en comarcal quan succeeixin una sèrie d'esdeveniments.

Primer : quan una llei ho prevegi expressament o atribueixi la competència de manera alternativa al municipi o a la comarca; doncs bé, fem la llei i diem : aquesta competència pot anar o al municipi o a la comarca; ens és igual, al Parlament de Catalunya li és igual que ho faci un o que ho faci un altre; ja estem en aquesta hipòtesi —vostè, segurament, perdria, si votés, també (*rialles*). Segon : què més s'ha de produir? S'ha de produir que ho acordi per majoria absoluta el ple del consell comarcal; molt bé, amb el seu sistema electoral aquest municipi que té aquesta competència, imaginem-nos o que no està representat en el consell comarcal, amb la qual cosa no pren part en aquesta decisió, o si està representat queda en minoria. Tercer : s'ha de donar també un altre requisit, que no hi formulin oposició la majoria dels municipis afectats, els quals han de representar, ensems, la meitat de la població afectada, com a mínim. Aquest municipi diu : «vull aquesta competència», vota en contra que vagi a parar a la comarca, però com que la resta de municipis hi estan d'acord passa a la comarca. És evident que un municipi que està en contra de perdre una competència que, per llei, atribuïm tant a la comarca com al municipi, no pot defensar aquesta competència per a ús de l'ajuntament, per tirar-la endavant des de l'ajuntament, i contra la seva voluntat passa a un ens diferent.

Aquest és el motiu de disconformitat del nostre Grup parlamentari, tal com defensàvem abans en les esmenes, i en la lectura de tot el text, senyor Ferran Pont, no d'una part, de tot el text d'aquesta esmena que vostès plantegen, naturalment, hi hem de votar en contra.

El Sr. VICE-PRESIDENT : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara l'esmena número 3, subsegüent al text del Dictamen del Consell Consultiu. Si hi ha torn a favor? (*Pausa.*) Torn en contra, per tant, no correspon. Podem passar ja a la votació d'aquestes esmenes corresponents a l'article 31.

La primera d'elles, és l'esmena 86 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 87, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Esmena número 88 —al final ja votarem les esmenes subsegüents—; l'esmena 88, del Grup parlamentari del Partit Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 88 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Esmena 89, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 89 ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Esmena número 90, també del mateix Grup.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 90 ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Correspon ara l'esmena número 2, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 62 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Esmena número 3, també corresponent a l'esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 67 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Correspon votar ara, si no s'indica el contrari, el text del Dictamen conjuntament.

Vots a favor del text del Dictamen, es posin drets (*Ll. Sr. Pont demana per parlar.*) Perdó?

El Sr. PONT (*de l'escó estant*) : Perdó, senyor President, em sembla que l'esmena que hem aprovat modifica...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La número 2...

El Sr. PONT : És tot el text, no n'estic segur en aquest moment, si ho volgués comprovar la Mesa, si us plau, i, si no, fem la votació.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Un moment, senyor... El senyor Lletrat, per favor? (*Pausa.*) El 4 ha estat votat, l'1 també ha estat votat, però el 2 i el 3 aquesta Presidència no

té consciència que hagin estat votats. Per tant, en tot cas, correspon votar tot allò que no ha estat acceptat per les esmenes corresponents. Per tant, votariem el text del Dictamen en allò que no ha estat subsanat.

Vots a favor del text del Dictamen d'allò que no ha estat subsanat, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen en allò que no havia estat esmenat, ha estat aprovat per 62 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Correspon ara sotmetre a votació les esmenes corresponents a l'article 32, la primera de les quals és l'esmena 91, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada, l'esmena 91, per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Esmena 92.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 92 ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Esmena 93, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 93 ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Esmena 94, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 94 ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

La darrera esmena, la 95, també del mateix Grup parlamentari.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 95 ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 32.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 32 ha estat aprovat per 62 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Correspon, ara, la votació de les esmenes corresponents a l'article 33, que ja han estat defensades, la primera de les quals és l'esmena 96, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 96 ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Esmena, ara, 97, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Text del Dictamen; votació a favor del text del Dictamen en allò que no ha estat esmenat.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 33 ha estat aprovat per 62 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

L'article 34 té una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President; és una esmena de supressió de l'article 34, de la totalitat d'aquest article.

Per què l'hem presentada? I voldria explicar-ho perquè no sigui mal interpretat el sentit d'aquesta esmena. L'article 34, diu que : «sens perjudici de les competències que en aquest àmbit corresponen també a les diputacions provincials, la comarca podrà fer servei de cooperació, assistència...», etcètera. Per què el nostre vot contrari a aquest article?, Per què volem suprimir-lo? Volem suprimir-lo precisament per aquest incís, perquè diu «sens perjudici de les competències que corresponen en aquest camp a les diputacions provincials.» I perquè si es diu això, vol dir que les diputacions provincials tenen també aquest tipus de competències, article 36.1.b) de la Llei de Bases de Règim Local.

Llavors, vostès, que no han volgut suprimir les quatre províncies ni les quatre diputacions, ara estableixen sobre cada àmbit territorial de cada comarca de Catalunya dos serveis d'assistència i cooperació als municipis : un, de comarcal, l'altre, de les diputacions. És a dir, no eliminen les diputacions, i vostès diran : «home! és que aquesta competència no la podem eliminar perquè ve determinada per la Llei de Bases», —molt bé, jo no faré aquí el recurs fàcil de dir : «escolta, aquesta és una llei que van pactar», no; no hi entrarem, no hi entrarem, però ho van fer, ho van fer. Però, és clar, més enllà d'això, el que fan ara amb aquest article és aquella frase que es va fer famosa, de «col·loqui vostè una diputació a cada comarca», és a dir, les diputacions tenen aquesta competència, no eliminem les quatre diputacions, les deixem, i encara que sigui una de les poques competències que la Llei de Bases reserva al conjunt de les diputacions provincials de l'Estat, ara, nosaltres, a cada comarca, anem a reproduir també un servei estrictament idèntic al d'aquesta diputació. Això tindria una lògica si haguessin desaparegut les quatre diputacions, si féssim la província única. Si no la fem, no en té cap : és col·locar una diputació a cada comarca, i, naturalment, podria tenir encara una altra lògica, que és que aquesta tasca vostès l'atribuïssin a les regions, a les vegueries, a l'ens de desconcentració de la Generalitat, però, és clar, com que això no ho creen, llavors resulta que continuem en aquella confusió que jo anunciava ahir en la presentació de l'esmena a la totalitat : què són les comarques? Uns ens operadors del minifundisme municipal? Són diputacions petites? Són ens de desconcentració de la Generalitat? Perquè vostès, al llarg del text, van defensant coses diverses,

segons cada cas. Primer li donen unes competències, que diuen : «no, no», quan un repassa el llistat de competències, són competències típiques de la Generalitat de Catalunya. Després, diuen : «ara, farem un procés de conversió de competències municipals en comarcals, i encara que el municipi no hi estigui d'acord, si va per la via del 31, cap a la comarca», per tant, la configuren com un ens que intenta superar el minifundisme municipal, i, ara, en aquest article 34 li donen unes competències que són típiques de les diputacions provincials.

És a dir, jo tinc la sensació que vostès no saben per què servirán les comarques; tinc aquesta sensació. No ho saben. I tinc una altra sensació, que és que ja els està bé no saber-ho, que és el més greu, que ja els està bé no saber per a què els servirán aquestes comarques. En conseqüència, nosaltres, que no sabem com quedarà aquesta competència de les diputacions si també l'han de fer les comarques, que no sabem què faran les regions el dia de demà en relació amb aquest tema, que veiem com no desapareix un servei de les diputacions, i, en canvi, en creen, sota cada diputació, deu o dotze més exactament iguals. Naturalment, a nosaltres, que ens agradaria que aquests tipus de competència estiguessin en qualsevol cas a mans de les regions, a mans de les vegueries, en qualsevol cas en aquestes mans i en aquesta diputació única que quedés a Catalunya, com a aixopluc d'aquest desenvolupament regional, naturalment el que no podem acceptar, en nom de l'eficàcia de recursos, en nom de l'abaratiment del cost d'aquest servei, en nom, en definitiva, del que representa la més estricta racionalitat administrativa, acceptar que ara vostès col·loquin, a mans de les comarques, competències que per Llei de Bases corresponen a les diputacions, unes diputacions que vostès no han volgut eliminar en la primera de les Lleis que hem aprovat en relació amb aquest tema.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Ferran Pont té la paraula.

El Sr. PONT : Sí, senyor President. Nosaltres, sí que sabem quines competències volem que transfereixin des de la Generalitat i des de les diputacions a les comarques. Nosaltres pensem que la comarca és un ens local, capaç de portar endavant aquestes tasques de cooperació i d'assistència municipal en la seva gran majoria. Gairebé totes les tasques de cooperació i d'assistència municipal han de ser fetes per les comarques; ara bé, hi hauran unes tasques de nivell superior, que nosaltres estariem d'acord amb el senyor Maties Vives, que ens agradaria molt que les poguéssim fer des de la Generalitat, exercides a nivell de regions, perquè la Generalitat també hi té a dir, en aquests temes, i, aleshores, seria molt bo que es pogués exercir des d'un nivell de vegueria o de regió, i que no haguessin de ser exercides directament per la Generalitat.

Però, el que succeeix és el tema de la Llei d'ahir, que ens trobem amb unes diputacions que la Constitució exigeix de mantenir, que l'Estatut ens reafirma, i que, per tant, ens trobem nosaltres amb l'existència d'aquestes diputacions. I aquestes diputacions, quin nucli essencial tenen? Llavors, el que diu aquest article 34. Nosaltres creiem que no podem prescindir d'aquesta menció a les diputacions, tot i que —ho repeteixo—, des de Convergència i Unió, tenim molt clares quines són les competències que, de la Generalitat, volem que passin a les comarques, quines de les diputacions a les comar-

ques, i, també, quines —molt poques, d'estricta competència, d'estricta sentit municipal— poden anar a les comarques. Ja hem definit, fa un moment que n'hem parlat, que aquestes són mínimes, que tenen unes profundes limitacions —quatre apartats, ho hem repetit, però ho tornarem a dir ara, si ho vol el senyor Maties Vives : dels municipis a les comarques només hi poden anar si una llei ho preveu, si hi ha un acord amb majoria absoluta del consell comarcal, si no s'hi oposen la meitat de municipis, si no s'hi oposa la meitat de la població, i si no són competències mínimes dels municipis.

Per tant, competències que dels municipis puguin anar a les comarques, les mínimes, perfectament reglamentades, senyor Maties Vives; tornaré a repetir-ho tantes vegades com faci falta en aquest debat, però són mínimes i perfectament reglamentades, les municipals que puguin anar a les comarques. En canvi, a l'inrevés, no : les comarques, des de Generalitat i des de diputacions, han de rebre moltes competències, i aquestes de cooperació i d'assistència municipals, creiem que són fonamentals perquè les comarques puguin donar uns serveis a tots els municipis de la comarca i, sobretot, als municipis petits. I aquí faré èmfasi en aquella discussió que diverses vegades també surt aquí : si hem de potenciar més les capitals o més els municipis de les comarques. Sobretot aquests serveis de cooperació i d'assistència són per als petits municipis, perquè les capitals de les comarques, normalment, tenen ja uns serveis per atendre la gran majoria d'aquests temes.

És per aquests motius que nosaltres no podem donar suport a aquesta esmena del PSU.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, l'Illustre senyor Diputat.

Posem a votació aquesta esmena, esmena 98.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 98 ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 34.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 34 ha estat aprovat per 62 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Passem ja a defensar l'esmena 99, que presenta el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per fer-ho, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Senyor President, sentint contradir-lo, per anunciar la retirada de les esmenes 99, 101 i 102.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Sotmetem a votació, per tant, havent estat retirada aquesta esmena, l'esmena número 100, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 100 ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 35.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 35 del text del Dictamen ha estat aprovat per 59 vots a favor, 32 en contra i 4 abstencions.

Correspon ara votar el text del Dictamen... (Pausa.) Rectifico, per tant. Havia pres nota equivocada de la votació, que correspondria de la següent manera : hauria estat aprovat per 59 vots a favor, 28 en contra i 8 abstencions. Aleshores, sí. Havia pres nota que m'havien dit 32 i 4. Per tant, són 59, 28 i 8.

Correspon ara votar el text del Dictamen de l'article 36, ja que l'esmena 101 ha estat retirada.

Vots a favor del text del Dictamen, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent a l'article 36 ha estat aprovat per 62 vots a favor, 28 en contra i 5 abstencions.

Correspon ara la defensa de l'esmena, si procedeix, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, 103. Per fer-ho, té la paraula el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President. Aquesta és una esmena d'addició a la lletra c) de l'apartat primer de l'article 37, que diu el següent. Diu : «Correspon a la comarca, en relació amb els plans territorials parcials, a) exercir el dret d'iniciativa per elaborar-los». D'acord. «b) recollir i coordinar les propostes fetes pels municipis». D'acord. I «c) executar-ne les determinacions». Nosaltres volem, simplement, que s'hi afegeixi «executar-ne les determinacions, sempre que no afectin competències municipals», que s'entén, lògicament, que en aquest cas, a qui correspondria executar les determinacions del pla territorial parcial fóra a l'ajuntament, no a la comarca.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, no es tracta d'un torn en contra del fons de la qüestió, sinó de la forma. Nosaltres creiem que no podem donar suport a aquesta esmena del PSU, perquè aquesta preocupació que ell expressa queda perfectament recollida en la Llei de Política Territorial, en el seu article 20, paràgraf segon —llegeixo íntegrament—, quan diu, exactament : «Les entitats locals han de portar a terme les inversions i les actuacions corresponents en l'àmbit de les seves competències.»

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per tant, posem a votació aquesta esmena 103.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 37.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 37 ha estat aprovat per 57 vots a favor, 33 en contra i 5 abstencions.

Correspon ara la defensa de l'esmena 104, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per fer-ho,

té la paraula l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. 104 i 105.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. VIVES : Aquest Diputat voldria donar a les seves paraules en aquest tema la força que donava ahir, en moltes de les seves afirmacions, l'Illustre Diputat senyor Joan Ganyet, del Grup Socialista.

Són dos articles que jo els llegiré; per evitar la temptació que el senyor Ferran Pont, després, me'n llegeixi només un tros, els llegiré sencers. I si els senyors diputats, sobretot aquells que són diputats que viuen, que resideixen en zones de muntanya o en zones de les anomenades «deprimides» de Catalunya, no tenen una certa... (*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

El Sr. VIVES : ...no tenen una certa sensació de vergonya, doncs, almenys voldrà dir que tenim sentiments no compartits, o que algú té la raó —per no dir el cor— endurida en relació amb aquesta qüestió. Diu el següent : «Article 38. Les comarques qualificades de muntanya per la Llei» tal —la nostra— «han d'exercir les funcions de planificació i de gestió que els atribueix la legislació específica que els afecta, sens perjudici de les altres competències que resulten del règim general establert per aquesta Llei. D'acord amb el que disposa la damunt dita legislació, els correspon també la funció de programar i gestionar les actuacions especials per a la muntanya establertes per la Comunitat Econòmica Europea. En la resta de matèries, s'han de regir pel règim comarcal general.» «Article 39. Les comarques que comprenen zones deprimides, d'acord amb el que estableixen els plans territorials definits per la Llei 23/83, del 21 de novembre, de Política Territorial, han de ser objecte de les actuacions prioritàries específiques fixades en els dits plans, sens perjudici dels altres ajuts que estableixi també aquesta Llei.»

Que quatre anys després de l'aprovació d'aquestes lleis el Parlament de Catalunya reiteri aquests criteris en una nova llei, sense que, fins a la data, res del que diem aquí i del que vam dir ja fa quatre anys s'hagi portat a la pràctica és quelcom que, senyores i senyors diputats, almenys per a mi, que sóc fill d'una d'aquestes comarques deprimides, em fa sentir un xic de vergonya del que ha estat l'Administració de la Generalitat, el Consell Executiu, des de l'any 83 fins a la data.

És absolutament vergonyós que en la Llei que estem aprovat de nou tornin a aparèixer aquests conceptes, si més no pel que signifiquen de recordatori, a allò que sovint tots ens omplim la boca dient que hauríem de fer i que vostès, Govern, durant aquests quatre anys no han fet.

Jo crec que són dos exemples paradigmàtics del que les comarques haurien de ser, i que no són, en aquesta Llei, perquè és que una reflexió interessada sobre el tema ens podria portar a la consideració que les comarques de muntanya no la volen, aquesta competència. Ens podria portar fins aquí, i, per tant, segurament, el millor fóra no tornar-los a dir que això ho han de fer, i que ja els ajudarem a fer-ho, sinó que el millor fóra que elles mateixes diguessin si realment ho volen o no ho volen fer, a partir d'un procés d'elaboració de les pròpies competències.

I, és clar, quan, més endavant, en la llei municipal, establim regims especials per a determinats municipis industrials i turístics, etcètera, etcètera, la reflexió va en línia amb aquesta

que els estic fent : les comarques deprimides volen unes competències, i no en volen unes altres, perquè ni els resolen cap dels seus problemes, ni tenen capacitat suficient per abordar-les, ni creuen que els arribin els recursos necessaris per tal de dur-les a terme.

Les comarques de muntanya, segurament, en volen unes altres, i aquesta Llei no resol això, no resol això. I, per a nosaltres, aquests dos articles, si m'ho permeten, senyores i senyors diputats, són dos articles de posar la cara en un decorat que està preestablert, i que servia igual l'any 83, com el 84, com el 85, com el 86, com el 87, i que, si continuen vostès amb la política que estan duent a terme, servirà igual per a dintre de cinc anys, en els quals jo confio que ja no tinguem la dissort de continuar-los recriminant això, perquè siguin unes altres les majories que governin en aquesta Cambra. Però, en qualsevol cas, aquest Diputat, de la lectura atenta d'aquests dos articles, contestant-los amb allò que vostès han fet amb llei aprovada pel Parlament de Catalunya, tant a les comarques de muntanya com a les comarques deprimides, no podia més que sentir absoluta vergonya, pel que representa aquesta actuació de govern, un xic de tristor, a partir de reiterar de nou aquests conceptes en aquests dos articles, i, en definitiva, la voluntat clara d'anar a la seva eliminació i, naturalment, no de votar en contra del que diu l'article, perquè amb el que diu hi estem d'acord, però tampoc de votar-hi a favor, perquè això fóra tant com intentar tapar, amb qualsevol tipus d'objecte aquesta sensació vergonyant que sentim en funció de l'actuació del Consell Executiu, ara un cop més reiterada en dos articles d'aquesta Llei.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, nosaltres pensem que aquests dos articles han de mantenir-se, en la Llei : la referència a les comarques de muntanya i la referència a les zones deprimides.

Podria tenir un principi d'acord amb el senyor Maties Vives, que no s'ha fet tot el que les comarques de muntanya haurien volgut o no s'ha fet tot el que les zones deprimides també haurien volgut i, segurament, que es mereixen; ara bé, la referència hi ha de ser i s'han fet coses. Per a les comarques de muntanya, la Llei preveia la redacció d'uns plans de muntanya que estan en curs, amb una sèrie de tramitacions, formació d'enquestes, preparació del pla, sortida a la informació pública... Alguns més endavant, els altres menys; el procés va seguint, estic d'acord que no a la velocitat que voldrien les comarques de muntanya, però aquest procés és en marxa.

I, quant a les zones deprimides, és cert que no hi ha hagut una actuació, a conseqüència del Pla General Territorial de Catalunya, que s'està elaborant, i, per tant, no s'ha pogut fer, però és cert també que per part del Govern de la Generalitat hi ha hagut una actuació prioritària en moltes d'aquestes comarques més deprimides i que acostumen a coincidir amb les de menys població de Catalunya i amb les que tenen un fort component de sector primari. Aquesta actuació hi ha sigut, i manta vegada en aquest Parlament ha estat acusat el Grup de Convergència i Unió de destinar unes inversions *per capita* superiors a aquestes comarques deprimides i no a les altres.

No s'ha fet tot el que aquestes comarques mereixen; s'han fet coses en aquest camí, i, per tant, creiem que aquests dos ar-

ticles han de continuar i, per tant, anunciem que no votarem les esmenes del PSU.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Posem a votació aquesta esmena 104.

Vots a favor, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 72 en contra i 22 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 38.

Vots a favor, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 38 ha estat aprovat per 73 vots a favor, 22 en contra i 5 abstencions.

Passem ja a l'article 39. L'esmena 105 ja ha estat defensada. Correspon a l'esmena 106, addició de nous títols... *(Pausa.)* Votariem primer l'esmena, el text del Dictamen i després fariem l'addició de nous títols, que potser correspondria millor.

Per tant, votariem primer l'esmena 105, que ha estat defensada anteriorment.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 105 ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 74 en contra i 22 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 39.

Vots a favor, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 39 ha estat aprovat per 74 a favor, 22 en contra i 4 abstencions.

Ara l'esmena 106, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Marc Aureli Vila.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Moltes gràcies, President. Illustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, el nostre Grup parlamentari té el convenciment que els altres grups d'aquesta Cambra hauran llegit amb interès el contingut d'aquesta esmena d'addició, que ve —així ho creiem— a omplir un buit de la Llei que estem ací per aprovar.

Es tracta d'una esmena que respon a una filosofia político-administrativa certament ben simple, simplicitat que no implica que no tingui una ingent importància. Si els municipis són autònoms i es poden associar en mancomunitats, prou sembla pertinent i lògic que les comarques que estan integrades precisament per municipis, i, com ells, són autònomes, també ho puguin fer? Allò que és permès a uns membres integrants, en aquest cas els municipis, prou us sembla que no pot ésser negat a l'entitat que els integra, en aquest cas, la comarca, i ens preguntem : per què no ha de preveure aquesta Llei la possible mancomunitat per a determinats fins de les comarques d'alta muntanya —de què ara es parlava—, o bé de les comarques del litoral marítim, o de les comarques que bàsicament depenen d'un corrent fluvial?

És més, encara, quan mirem els textos legals que en certa forma ens comprometen, per dir-ho així —per exemple, la Constitució de l'Estat espanyol—, trobem que les comunitats

autònomes poden, si bé no s'emptra el terme «mancomunar-se», poden arribar a acord de col·laboració en determinats camps, per què les comarques a Catalunya no han de tenir un dret semblant amb el nom de «mancomunitat de comarques»? Si veiem que en el món, a Europa, tenim una Comunitat Econòmica Europea que, al cap i a la fi, també mancomuna una sèrie d'accions que corresponen a diversos Estats que la integren... I així podríem seguir.

Però, el curiós del cas és que quan defensem aquesta esmena amb una forma d'un nou títol de la Llei, ho fem, al cap i a la fi, quasi diria que seguint una guia que ens va donar el primer material de treball que el Govern va presentar a la Ponència, en la qual s'acceptava —millor dit, figurava— la possible federació de comarques.

Per tant, nosaltres, atenent-nos a tots aquests aspectes i atenent-nos que la idiosincràcia del nostre poble, a través de mancomunar —doneu-li el nom que vulgueu, però, de fet, és mancomunar— entitats diverses, com poden ser excursionistes, com poden ser esportives, com poden ser cooperatives, etcètera, aquest sentit que nosaltres tenim de mancomunar esforços, per què l'hem de negar a les comarques, quan estiguin constituïdes?

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, nosaltres ens oposarem a l'aprovació d'aquesta esmena del Grup d'Esquerra sobre la base dels següents arguments : la possibilitat d'establir una mancomunitat de comarques representaria la creació d'una nova entitat local que, d'alguna manera, complicaria l'estructura del règim local del nostre país.

Aquesta entitat local no és prevista ni a la Constitució, ni a l'Estatut, ni a la Llei de Bases. Caldria també tenir en compte que es tractaria d'una entitat local de tercer grau : de les eleccions municipals haurien sortit a un segon grau els consells comarcals i d'aquests consells comarcals, anant a un tercer grau, sortirien els òrgans de govern d'aquestes mancomunitats. No cal dir que —això, a tothom se li fa evident— podrien produir-se molts problemes de distorsió representativa anar a aquest tercer nivell.

Un altre tema és que nosaltres veiem la necessitat de donar una sortida al problema que planteja el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, és a dir, per què no aquelles comarques de muntanya o aquelles comarques que donin totes al mar no poden establir uns acords o un convenis per a uns temes o unes obres d'interès comú? Nosaltres pensem que és possible que per a aquests casos concrets ho facin, però sense crear una nova estructura de govern a nivell local. I és cert, i el senyor Vila ho ha dit, que inicialment nosaltres havíem pensat també en aquesta possibilitat, però en anar avançant els treballs de Ponència, en anar tenint aquesta qüestió, aquesta problemàtica de crear aquest nou nivell d'entitat local vam considerar que era excessiu i per això hem optat per no donar suport a la creació de la mancomunitat de comarques; sí, per això, que nosaltres intentarem, per la via d'aprovació d'alguna altra esmena —i també hem estudiat la possibilitat de fer-ho amb la d'Esquerra Republicana de Catalunya, el que passa és que no hem trobat la fórmula—, perquè les comarques, entre elles, puguin

establir acords o convenis per tractar d'aquells temes concrets d'interès comú. Nosaltres volem que aquesta via d'acords o convenis quedi recollida en la Llei, però no la creació d'una nova entitat local, que, entenem, que podria complicar extraordinàriament el funcionament de l'organització territorial de Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara la defensa de l'esmena número 107, del Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ganyet.

El Sr. GANYET : Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, amb la vènia del senyor President, agruparé per a la defensa les esmenes 107, 108, 109, 110 i 111.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. GANYET : No temin els senyors diputats de la majoria. No es tracta de llançar el mot d'ordre de «comarques de Catalunya, ajunteu-vos!»; no es tracta d'ajuntar les comarques de Catalunya per perpetuar l'espècie, una espècie dissortadament marcada per l'estigma del seu naixement. No temin; no volem afavorir amb aquesta esmena l'infantament de noves comarques.

Què diuen aquestes esmenes, sota el títol de «la cooperació intercomarcal, les mancomunitats de comarques»? L'esmena 108 afirma el següent : «Les comarques articulen les seves relacions mútues sobre la base de les tècniques de cooperació i col·laboració en projectes comuns del seu interès. A tal fi, poden fer ús de les formes previstes en aquesta i altres lleis, de manera especial, dels consorcis o convenis administratius, i d'altres tècniques d'articulació de la participació conjunta de diferents comarques en unitats comunes d'actuació o de gestió.»

A l'esmena 109 es diu : «Primer. Les comarques tenen el dret a associar-se amb d'altres en mancomunitats, per a l'execució en comú d'obres o la gestió de serveis de la seva competència. Les mancomunitats són entitats locals, amb personalitat i capacitats jurídiques per al compliment dels seus fins.» i, punt segon : «Els fins de la mancomunitat han de ser concrets i específics, limitats a la gestió d'obres o serveis determinats de la competència comarcal.»

I, després, es parla d'una sèrie de normes que regulen l'establiment i aprovació dels estatuts, etcètera.

Jo hauré de convergir amb molts dels arguments que brillament ha exposat el senyor Vila. Defensaré el que sembla de tot punt elemental : la possibilitat de mancomunació de les comarques de Catalunya. Si les persones individuals poden associar-se, si els municipis es mancomunen repetidament, si les comunitats autònomes —Euskadi i Navarra, per exemple— fan passos per signar acords de cooperació, i Catalunya estic segur que ho voldrà fer amb la Comunitat Valenciana i amb la Comunitat Balear, si els Estats europeus s'associen en les Comunitats Europees, les comarques també han de poder associar-se, o, si no, voldria dir que es vol mantenir l'esmicolament i l'autarquia de les trenta-vuit comarques de l'any 36? Per quin motiu? Per dominar-les millor? Per què no creuen en la seva pròpia dinàmica interna? A mi em sembla que es tracta d'una rigidesa excessiva i d'una —diguem-ho així— miopia doblada de malfiança.

Cal fer una constatació, que també és ben elemental : l'existència a Catalunya de territoris homogenis d'àmbit supracom-

marcal : les comarques de l'Ebre —un exemple palpable—, la voluntat manifestada per molts ajuntaments, entre ells les capitals —Vilafranca del Penedès, Vilanova i la Geltrú i el Vendrell— de mancomunar-se en un Penedès únic; les comarques de l'Alt Pirineu, que necessiten associar-se per gestionar conjuntament l'aprofitament del recurs neu o la política forestal; el Baix Camp, el Priorat i la Ribera d'Ebre han manifestat la seva voluntat d'avançar plegades; àrees supracomarcales amb interessos i necessitats compartits amb problemàtiques presidides per l'homogeneïtat, per la continuïtat territorial i pels projectes comuns; comarques, en definitiva, que volen anar plegades. Es tracta d'àrees, moltes vegades, plurinuclears, amb diversos centres de serveis, però amb consciència de pertànyer a una entitat superior; comarques que volen avançar en la línia positiva, constructiva i, àdhuc, necessària de vertebració del país en grans blocs homogenis.

Els demano, senyores i senyors de Convergència i Unió, malgrat el que ha exposat abans el senyor ponent, que votin afirmativament aquestes esmenes, que tenen un contingut i un fons inequívocament funcional, que no ideològic. Crec, francament, que poden encara demostrar que els resta un racó, un pòsit, un petit vel del més elemental sentit comú i de confiança en la vitalitat del país, de les comarques reals o de les comarques formals.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, tornem a parlar del tema de la possibilitat d'establir mancomunitats de comarques.

En primer lloc, jo voldria manifestar una altra vegada —ho he fet abans en contestar l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, i ho torno a fer ara, contestant al senyor Ganyet, del Grup Socialista— el nostre convenciment que hi ha uns interessos comuns en coses concretes entre comarques, i, per tant, s'han d'arbitrar uns mecanismes per facilitar aquesta relació, i, en aquest sentit, ja he llegit una part de la seva esmena 108, que a mi em sembla perfectament correcta, que diu, quan diu, cito textualment, obrir cometes : «Les comarques articulen les seves relacions mútues sobre la base de les tècniques de cooperació i col·laboració en projectes comuns del seu interès.» aquí acabo i tanco cometes; la seva esmena segueix, però jo, ja ho dic, totalment d'acord amb aquesta part de la seva esmena.

Ara bé, a part d'aquesta evident necessitat de regular les relacions mútues, aleshores, el senyor Ganyet ens presenta aquí la possibilitat que en el futur algunes comarques vulguin treballar més estretament.

Nosaltres no hem volgut mai defensar que Catalunya hagi d'acabar amb aquestes trenta-vuit comarques que ara pretenem instaurar; en el futur haurem de veure aquestes comarques com funcionen i quins canvis s'hi poden fer. Ho repetim, i em sembla que aquest matí també ho hem dit, es tracta, amb aquesta Llei que avui volem que aquest Parlament aprovi, de posar en marxa aquest procés d'organització comarcal de Catalunya, però una experiència sobre aquest funcionament no la tenim i és el temps el que ens ha de dir com això funciona.

És possible que hi hagi comarques de Catalunya, en el futur,

que es vulguin agrupar. Per què no? Ell ha citat dos casos, ha citat el de les terres de l'Ebre, ha citat les del Penedès, molt bé, i el Vallès, per què no també unificar-lo? Ja ens ho dirà el temps. De moment, el que hem de fer, em sembla, és anar a l'establiment de les trenta-vuit comarques, a aprovar aquesta Llei; després, el futur ho dirà.

El que succeeix és que aquí entremig el senyor Ganyet ens ha dit : «Bé, doncs, aquesta possibilitat d'aquestes comarques que volen treballar en comú, potser la mancomunitat seria la solució». Nosaltres pensem que no; la mancomunitat sempre es fa per a una obra i un servei en concret; no es fa mai amb aquest esperit que, d'alguna manera, algunes persones en el Penedès han dit, o en el Baix Ebre hi pot haver una sensació, o en el Vallès algú pugui dir... Aquestes comarques, les persones que ho defensen, volen anar a més, i, per tant, no seria mai el camí de les comarques. Almenys és aquesta la nostra opinió.

Ara per ara, anem a restablir les trenta-vuit comarques; després, el futur veurem què diu, i, mentrestant, per interessos comuns, que les comarques puguin establir relacions mútues per a projectes comuns del seu interès.

És en aquest sentit que anunciem que votarem gairebé totes les esmenes del Partit Socialista negativament, però que recollirem aquesta expressió que abans he posat entre cometes.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Sotmetem ja..., posarem a votació primer l'esmena 106, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Vots a favor, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 106 ha estat refusada per 30 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions.

Correspon ara votar potser el conjunt d'esmenes, llevat de... Si em volgués especificar el senyor Ferran...

El Sr. PONT : Senyor President, només nosaltres demanaríem que fos votada separatament l'esmena 108, del Grup Socialista.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Tota?

El Sr. PONT : No, en dues parts. Hi ha un punt i seguit...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Fins «del seu interès», no?

El Sr. PONT : ...fins «del seu interès». Exactament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Aleshores, podem votar totes les esmenes, llevat el primer paràgraf de la 108. Per tant, si no es demanés una altra votació, votariem en primer lloc totes les esmenes... *(Pausa.) (L'H. Sr. Armet s'aixeca per parlar.)* Vol també una votació separada, senyor Armet? És que des d'aquí no...

El Sr. ARMET : Si us plau, votació separada, no. Si hi ha algun petit afegitó que el volen votar el votem primer, i després la resta d'esmenes, com és lògic, no?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perfecte. Votarem primer, de l'esmena 108, el paràgraf aquest de «Les comarques» fins «del seu interès».

Vots a favor d'aquest paràgraf, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest primer paràgraf de l'esmena 108 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

La resta de les esmenes presentades, és a dir, fins a la 111.

Vots a favor, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest conjunt d'esmenes ha estat rebutjat per 31 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions.

Passem ja a l'article 40. La primera esmena a l'article 40 és l'esmena 112, que presenta el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar aquesta esmena, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, bé, són dues esmenes : l'una de modificació, l'altra de supressió d'un apartat de l'article 40.

L'article 40 és el que parla, és el primer dels tres que parlen de l'exercici de la iniciativa legislativa comarcal. Aquest és un tema en el qual també hi havia, jo diria, un extens consens en la necessitat que les comarques tinguessin capacitat d'iniciativa legislativa davant d'aquesta Cambra.

Amb el que nosaltres no estem d'acord és amb els mínims que estableix aquesta Proposició de Llei per exercir aquesta iniciativa, que és el mínim d'una cinquena part dels consells comarcals. Partint de la hipòtesi que fos possible la creació d'alguna comarca nova a Catalunya, que quedessin en quaranta, això voldria dir que hauríem de posar d'acord vuit comarques, vuit consells comarcals, per tirar endavant una iniciativa legislativa en aquesta Cambra.

Si no es produís aquesta modificació de comarques ens podríem trobar que en algun cas fes falta posar d'acord més consells comarcals sobre la base de l'àmbit territorial del que avui representa una província; és a dir que, tindrien menys capacitat d'iniciativa legislativa les comarques integrades dins d'un territori avui provincial que el que pot representar avui una estricta província.

En conseqüència, el Grup parlamentari del PSUC el que planteja és que un sol consell comarcal tingui capacitat d'iniciativa legislativa sobre aquesta Cambra, que aquesta sigui una Cambra viva, que el Parlament de Catalunya reculli el que hi ha de participació i de voluntat de participació en el conjunt de la ciutadania d'aquest país, que no faci por rebre iniciatives que vinguin del conjunt dels ciutadans, en aquest cas, a través d'un consell comarcal —és clar que, segurament, al grup de la majoria, que jo voldria recordar de passada que té encara pendent de regulació el tema de la iniciativa legislativa popular, segurament li fan por aquest tipus d'iniciatives.

El Grup parlamentari del PSUC, coherent amb el que va ser la seva proposta del gener del 85, de Proposta de Proposició de Llei per tal de tirar endavant el tema de la iniciativa legislativa popular sobre la base de cinquanta mil signatures, coherent amb aquella posició, intenta establir ara amb aquestes esmenes que un sol consell comarcal pugui presentar en aquesta Cambra iniciatives legislatives que, en qualsevol cas, després el Parlament debatrà, tirarà o no tirarà endavant.

Hi estem d'acord, amb el contingut de l'article 41, és a dir, que determinades matèries —les que s'especifiquen en aquell article— quedin fora de l'àmbit de possibilitats d'intervenció dels consells comarcals per via d'iniciativa legislativa. Però, coherents amb la nostra posició de dotar de poder polític real les comarques, de dotar-los de capacitat de proposta, de considerar-los ens absolutament vertebradors del que és l'orga-

nigrama institucional de Catalunya i amb voluntat que hi hagi el més ample lligam Parlament de Catalunya-consells comarcals, entenem que limitar-ho a una cinquena part dels consells com a mínim, és a dir, pel cap baix set o més consells comarcals que s'hauran de posar d'acord per tirar endavant una iniciativa de caràcter general, que no sigui el que estableix després l'excepció de l'article 40, en temes que afectin un àmbit territorial concret, iniciatives de caràcter general vàlides per al conjunt de Catalunya, nosaltres entenem que n'hi ha d'haver prou amb un sol consell comarcal, i aquest és el sentit de les nostres esmenes, 112 i 113, que hem defensat conjuntament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, l'Illustre Diputat senyor Ferran Pont té la paraula.

El Sr. PONT : Gràcies, senyor President. Penso que a la part final del torn que ha fet a favor de les seves esmenes el Diputat senyor Maties Vives ja ha fet una part de la defensa del text del Dictamen.

És evident que hi ha unes temes específics que per a una sola comarca ha de poder tenir capacitat d'iniciativa legislativa per portar-los a aquest Parlament, i així es recull en la Llei : un sol consell comarcal, per un tema d'interès específic d'aquella comarca el pot portar a aquest Parlament.

Del que es tracta és de quan són temes d'interès general. En aquest cas, nosaltres creiem que val la pena que aquelles comarques que tinguin una inquietud per un tema d'interès general, intentin buscar un mínim consens amb altres comarques per poder fer la presentació conjunta en el Parlament de Catalunya. Sembla que és lògica aquesta posició : abans de venir al Parlament de Catalunya, quan una comarca creu que un tema d'interès general hauria de ser motiu de nova legislació, que busqui altres comarques que estiguin d'acord amb aquesta proposta seva, fins a una cinquena part; és un vint per cent de comarques, tampoc és molt alta la xifra de buscar aquest consens. Amb posicions intermèdies entre aquesta d'una sola comarca i les vuit comarques, quan un tema sigui específicament de dues o de tres comarques, d'acord amb la redacció de l'article 40, això també és possible, quan siguin temes específics d'interès de menys nombre de comarques. Nosaltres, en aquest sentit, hem volgut fer una posició intermèdia, en aquesta matèria, entre la que proposava el Grup Socialista, que demanava encara major nombre de comarques per poder fer la iniciativa, la del PSUC de totes, i em sembla que hem obtingut un bon resultat en el que és la Proposició de Llei, que no ha de ser mai limitativa per a cap comarca que tingui un interès específic, i per als interessos generals, en canvi, sí que ha de buscar consens entre d'altres comarques. És per aquests motius que nosaltres no votarem les esmenes del PSU.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. No havent-hi més esmenes a aquest article, posem a votació, si no s'indica el contrari, les dues esmenes, la 112 i la 113.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes, la 112 i la 113, han estat rebutjades per 5 vots a favor, 66 en contra i 19 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 40.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 40 ha estat aprovat per 66 vots a favor, 19 en contra i 5 abstencions.

Votarem ara el text del Dictamen de l'article 41 i 42, ja que no tenen esmenes.

Vots a favor del text del Dictamen de l'article 41 i 42, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Els articles 41 i 42 han estat aprovats per 71 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Correspon ara l'article 43. La primera esmena és la 114, del Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Senyor President, per indicar-li que defensaré conjuntament l'esmena 114, 116, 117, 118, 120 i 121, totes elles referides al finançament de les hisendes comarcals.

Bé, jo penso que el debat que estem tenint va marcant un interès, que és veure com realment aquesta Llei ni organitza una estructura comarcal, ni aquesta Llei descentralitza cap administració, ni aquesta Llei resol les esperances comarcals que bona part del poble de Catalunya tenia dipositades en elles per resoldre els problemes històrics.

Així, hem vist com abans es rebutjaven esmenes —la 71, 72, 7 bis, etcètera— en les quals les úniques competències comarcals que podien rebre eren aquelles que fossin atribuïdes per lleis del Parlament; i es rebutjava que les comarques poguessin rebre per delegació l'exercici, o la gestió, de les competències municipals o d'altres ens de caràcter local.

De manera fosca, per cobrir l'expedient, a la Llei de diputacions es deia que, en algun cas, aquelles competències de les diputacions passarien a les comarques. I ara hem vist clar que no passa a les comarques. No passa cap competència dels ens locals intermedis a les comarques. Però és clar, a més a més, allò : «obras son amores y no buenas razones», resulta que : qui paga aquests serveis que hauran de fer les comarques? Aquí veiem l'operació : l'Administració de la Generalitat vol les competències i els recursos de les diputacions, i se'ls queda; es queda els recursos i les competències; aleshores, proclama, via la Llei, que aquelles obres i serveis poden ser de caràcter comarcal, que seran de competència comarcal; i si són de competència comarcal no es paga amb fons de la Generalitat, es paga a través de les contribucions dels ciutadans que viuen en aquesta comarca; o sigui, que ens trobem davant la paradoxa que ara, una obra o un servei que paga el municipi, o que el sustenta amb la subvenció o amb l'aportació d'altres ens intermedis —les diputacions—, en el moment que aquesta competència sigui rescabada, i després la mateixa Administració de la Generalitat digui que és una competència comarcal, l'haurà de pagar el ciutadà, a través d'una figura tan lletja com són les contribucions especials.

Resulta que la Generalitat de Catalunya no paga les comarques. Com es financen, senyores i senyors diputats, les comarques de Catalunya? Es financen a través de les taxes que han de posar, de les contribucions especials, de les participacions en impostos de l'Estat i de la Generalitat que essent laxos

podem dir que són els que ara reben altres ens i que, per tant, s'hauran de distribuir en més ens locals —per tant, no s'incrementa la massa monetària—; a través de les subvencions i de les multes i de les operacions de crèdit que efectuïn les mateixes comarques.

Nosaltres entenem que això no és seriós; que si estem creant un ens local nou, al qual volem donar competències, i volem que aquest ens local serveixi com a figura de reequilibri territorial de Catalunya, com a prestació dels serveis, sumant els esforços dels municipis, la Generalitat, amb un ens que és propi, un ens català, exclusiu, únic, figura catalana típicament catalana, ha de garantir l'efectivitat del principi de la suficiència financera en aquestes hisendes locals.

I per això, nosaltres estem en contra de com s'estableix en l'articulat el finançament d'aquestes comarques.

Nosaltres creiem que a través d'aquest projecte el que queda clar és que segurament Convergència i Unió fa un gran negoci amb aquesta Llei, però els catalans hi perdrem amb el sistema com s'estableix el finançament dels ens territorials de caràcter comarcal.

Per això nosaltres —ja ho vam fer en l'esmena a la totalitat, amb el text alternatiu— reclamem aquest principi. I reclamem, a través d'una esmena específica, que una part petita, però significativa, dels pressupostos de la Generalitat vagin a parar al finançament dels ens comarcals. Un 2% —un 2% que després, ja, a través d'una llei de caràcter de distribució financera, aprovaríem en aquest Parlament— que signifiqués el finançament d'aquest nou ens local que volem crear aquí a Catalunya. Per això nosaltres hem presentat aquest conjunt d'esmenes, en el qual demanem, en primer lloc, que se suprimeixi el sistema de finançament a través de contribucions especials a esmena dels contribuents, que s'admetin aportacions econòmiques d'altres administracions en el conjunt de les hisendes locals, que es presenti i que s'aprovi aquesta participació percentual dels pressupostos cap a les hisendes locals, i que es canviï, que es capgiri aquesta lògica per la qual es vol que els municipis siguin els que paguin aquestes obres o serveis comarcals, a més a més dels contribuents, amb una figura, a més a més, molt graciosa, que resulta que els consells comarcals són indirectament proporcionals a la població de cada municipi i, en canvi, a l'hora de cotitzar, a l'hora d'aportar els recursos monetaris per al finançament de les comarques, són directament proporcionals als seus habitants.

Sincerament, senyores i senyors diputats, la manera com es planteja el finançament de les corporacions locals, no és més ni menys que una burla a una esperança al poble de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT : Senyor President, senyores i senyors diputats, per fer un torn en contra en nom del Grup de Convergència i Unió d'aquest conjunt d'esmenes del Grup Socialista.

Primera esmena, és la 114. El Grup Socialista vol que se suprimeixi la lletra c) de l'article 43, que fa referència a les contribucions especials que es puguin imposar per a l'establiment, l'ampliació o la millora dels serveis de competència comarcal. Si la comarca estableix un nou servei, no veiem per què en la part que correspongui no es pugui imposar una contribució es-

pecial, tal com es fa en els municipis. Em sembla que és perfectament coherent amb el que sempre s'ha fet en el camp de l'Administració local.

Segona esmena del Grup Socialista, esmena 116. L'esmena 116 ens parla d'una nova redacció en les participacions en els Pressupostos de la Generalitat i les que puguin establir «altres administracions». Nosaltres pensem que és molt millor la redacció que donem nosaltres tractant d'aquestes comarques : quines participacions han de rebre? Doncs, d'impostos de l'Estat i de la Generalitat; esmentar explícitament les dues administracions, perquè ambdues hi tenen les seves obligacions, en el finançament de les comarques. Aquesta esmena socialista, la 116, ens sembla que el que pretén és parlar sí de la de la Generalitat, i deixar les altres en un segon terme d'«altres administracions».

Tercera esmena, la 117. Demana de suprimir tot l'apartat segon, que és el que fa referència a les participacions de les comarques en els ingressos provincials. Aquí no m'ha semblat coherent una posició del Grup Socialista en aquest tema. Ahir quan discutíem diputacions, se'ns deia, doncs, que sí, que passarien competències, que els recursos... Ara se'ns diu que la Generalitat farà un gran negoci amb aquests recursos que vinguin de les diputacions. Res de res, en aquest sentit. Nosaltres entenem —i així ho diu exactament l'article 43.2— que per lleis del Parlament de Catalunya es fa una redistribució de competències, i aquelles que de les diputacions vagin a les comarques, hauran d'anar-hi amb el seu finançament, sense que hi hagi d'intervenir, en aquest cas, un ens intermedi per poder disposar dels diners i retornar-los; no, no : directament, competències que vagin de diputacions a comarques, competències o recursos, directament a les comarques.

Després hi ha l'esmena 118, en la qual, aquí sí, hi ha una precisió que deia —el text de la Proposició de Llei— que la Generalitat podria establir en els seus Pressupostos —i ho pot establir— un percentatge de participació a favor dels consells comarcals en el Fons de Cooperació Local de Catalunya. Deia, la Proposició de Llei, «pot establir». El Grup Socialista demana que digui : «ha d'establir»; nosaltres hi estem d'acord i votarem a favor d'aquesta obligatorietat d'establir un percentatge en favor de les comarques.

Esmena 120. Ens diu el Grup Socialista d'assignar, des d'aquest moment, un 2% dels pressupostos de la Generalitat en aquesta funció. Segurament que aquesta esmena, en un sentit estricte de reglament, podria passar, però, és clar, succeiria allò amb què sempre ens trobem en discutir la Llei de Pressupostos, que és que, quan treiem recursos d'algun..., volem aplicar recursos nous a un lloc, els hem de treure d'algun altre lloc; aleshores aquest 2% que el Grup Socialista ens demana de passar a les comarques, i que nosaltres a primera vista hi podríem estar d'acord, amb un 2%, ens sembla bé, però l'hem de treure d'alguns departaments; d'on?, de Sanitat?, d'Ensenyament?, de Governació? D'on volen que traguem aquests recursos? Nosaltres pensem que és molt millor que les comarques es financin, tal com s'ha pensat en la Proposició de Llei, en una part per les despeses d'implementació per la via d'una participació en el Fons de Cooperació Local de Catalunya —només despeses d'implementació— i, quant a les altres despeses, per exercici de competències, sigui perquè li vinguin de les diputacions, sigui perquè li vinguin de la Generalitat, l'altra

administració que traspassi aquestes competències a les comarques ha de fer traspàs de competències i traspàs de recursos —això ho hem sostingut tot al llarg d'aquests debats d'aquesta Llei de Comarques. Pretendre fer altra cosa : traspassar només competències i no traspassar recursos, això sí que seria una burla a l'interès de tot el poble de Catalunya de poder gaudir d'una organització comarcal propera als ciutadans i amb capacitat de decisió.

Queda, finalment, una darrera esmena del Grup Socialista. I aquí sí que estic segur que, sense cap mala intenció, el senyor Esteve Tomàs només n'ha llegit una part : ha dit que quan la comarca prestés algun servei als municipis, nosaltres només ho volíem fer pagar, doncs, proporcionalment als habitants.

Jo voldria llegir ara aquest article 45, tota la referència que fa en la seva part final i que diu que : «s'han de tenir en compte com a paràmetres de proporcionalitat, el nombre d'habitants» —en això, el senyor Esteve Tomàs ha estat encertat i ho ha recordat molt bé—, però, a continuació diu : «i l'aprofitament dels serveis prestats a la comarca», que és, exactament, el que ell ens demana.

Aleshores, en aquest sentit, la segona part, podríem aprovar l'esmena del Grup Socialista, però entenem que no és suficient gaudir, és a dir, que hi hagi un servei efectivament prestat per contribuir, sinó que per la possibilitat que, en un moment determinat, el municipi pugui gaudir d'aquests serveis, és lògic que també contribueixi a pagar-los. És el cas de tots els altres serveis públics, seria el subministrament d'electricitat, de gas, de telèfon, que tenen una part de quota, encara que no es facin servir, per la possibilitat de tenir-los al seu abast, i una altra per l'ús que en facin.

És per tots aquests motius que nosaltres, convençuts que el sistema de finançament de les comarques que proposem és un sistema que pot ser eficaç, que pot ajudar que aquestes comarques trobin una realitat de funcionament —i vull repetir-ho encara una vegada més—, amb despeses d'implantació per la via d'un percentatge de participació en el Fons de Cooperació Local de Catalunya i, després, per l'exercici de les competències realment traspassades siguin de Generalitat, sigui de diputacions, traspàs de competències amb els seus corresponents recursos.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara la defensa de l'esmena 115, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per fer-ho té la paraula l'Il·lustre diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Defensariem, conjuntament, les esmenes 115, 119 i 122, que són les que fan referència a aquest apartat del finançament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. VIVES : L'esmena 119 és una simple puntualització a la Llei; allà on parla de : «Fons de Cooperació Local de Catalunya», nosaltres hi afegim : «que es nodrirà de recursos procedents de l'Estat i de la Generalitat». Segurament se'ns dirà : home, això és obvi, això és clar. La nostra voluntat, la nostra convicció és que és bo que això es digui, perquè hi podria haver la temptació, per part d'algú, de creure que el Fons de Cooperació és només del Fons de Cooperació que ja tenim en aquest moment. Entenem que això no ha de ser així, que hi ha

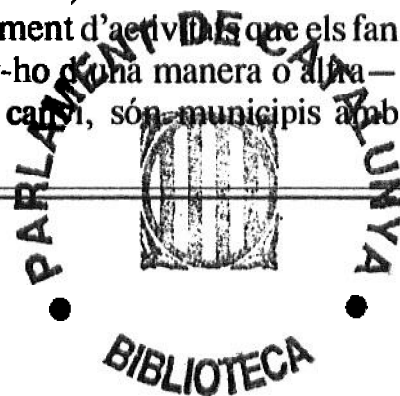
un acord general sobre aquest tema. Jo, almenys, he escoltat, en diverses ocasions, en assemblees de la Federació de Municipis, consellers de l'actual Consell Executiu que afirmaven que també creien que havia de ser així i, per tant, crec que és una puntualització important.

En relació amb l'esmena 115, el que es tractava d'evitar, amb aquesta supressió de la lletra b), de l'article 43, és que aquest concepte de les participacions en impostos de l'Estat i de la Generalitat establerts a favor de les comarques es pogués interpretar, per algú, com la possibilitat d'establiment de recàrrecs sobre determinats tipus d'impostos de tributs, tant de l'Estat com de la Generalitat.

Entenem que no és aquesta la voluntat de la Llei, i si proposàvem la supressió era, precisament, perquè quedés clar, perquè s'aclarís, per via de Comissió, que això no anava per aquí. No es va voler fer així i, en qualsevol cas, com que l'esmena 116 del Grup Socialista resol aquesta qüestió i evita, en qualsevol cas, que algú pogués pensar que aquesta lletra fa referència a aquest establiment de recàrrecs, anunciem, senyor President, la retirada de la nostra esmena 115, en benefici de la nostra votació, que serà favorable a l'esmena 116, del Grup parlamentari Socialista.

I, finalment, l'esmena 122 fa referència a l'article 45, on s'estableixen els paràmetres en funció dels quals cada municipi ha de col·laborar amb la comarca. S'estableixen, per base de la Proposició de Llei, uns paràmetres de proporcionalitat, de nombre d'habitants, bàsicament d'aprofitament del servei. Nosaltres creiem que s'hi ha d'acompanyar un altre element important, que és afegir, en tots aquests paràmetres que abans he esmentat, el paràmetre de la riquesa imposable d'urbana i d'activitats dels diversos municipis. Que la comarca ha de tenir, com una de les peces claus del seu propi funcionament, la voluntat reequilibradora, tant en el conjunt de Catalunya a través de l'ens comarcal com dins de la mateixa comarca, a través d'un cert mecanisme de redistribució de rendes intern de la mateixa comarca, jo crec que estava en aquelles conclusions que llegíem ahir a l'esmena a la totalitat del Congrés de Cultura Catalana. I, per tant, fóra bo, no solament per allò, sinó perquè és evident que estaria bé, que fóra bo, que és desitjable que la comarca jugués aquest paper reequilibrador intern que han de pagar més a l'interior de la comarca, també aquells que més tenen i que, consegüentment, aquest criteri no és garantit ni per la proporcionalitat, ni pel nombre d'habitants ni pel criteri d'aprofitament de serveis, i, en canvi, sí que ho garanteix la riquesa imposable, d'urbana i d'activitat, de cadascun dels municipis, en la mesura que poden haver-hi municipis grans amb bosses de marginació importants, hi poden haver municipis grans amb poques activitats al seu interior, i, en canvi, hi poden haver municipis petits que, per la raó que sigui, poden tenir, una gran quantitat, una quantitat important de riquesa imposable, d'urbana; de riquesa a base d'activitats.

Abans aquí s'esmentava el cas de les comarques del Baix Camp o de la Ribera d'Ebre. Bé, en el cas concret de la Ribera hi poden haver determinats municipis que, sobre la base de la ubicació de determinades instal·lacions de producció d'energia elèctrica —llegeixi's centrals nuclears—, tenen una determinada riquesa sobre la base del procediment d'activitats que els fan ser ajuntaments més rics —per dir-ho d'una manera o altra— que la resta de la comarca, i, en canvi, són municipis amb

molts pocs habitants, són municipis molt petits, que, evidentment, el fet que tinguin aquest nivell d'ingressos a les seves arques municipals és una compensació, que nosaltres no hem compartit mai, però que, en qualsevol cas és així, com a conseqüència de suportar, en el seu terme municipal, aquest tipus d'instal·lació. Però, és clar, és que el municipi de Vinebre, de la Torre de l'Espanyol o de Flix, que són al costat, suporten també aquest tipus d'instal·lacions i, en canvi, no gaudeixen d'aquest mecanisme que és determinat pels paràmetres de la riquesa imposable sobre la base de les activitats realitzades en el municipi.

Per tant, entenem que fóra bo acompanyar aquest paràmetre, que permetria —en cas de ser aprovat— aquest element reequilibrador intern de la mateixa comarca, de redistribució de rendes, que és una de les condicions, una de les activitats que, sens dubte, ha de tirar endavant aquest ens comarcal que estem creant.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Havent estat ja defensades totes les esmenes corresponents a aquest article 43, posem a votació...

(*Ll. Sr. Pont s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PONT (*de l'escó estant*) : Senyor President, si em permet...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni, perdoni, té raó, té raó.

El Sr. PONT : M'agradaria de fer un curt torn en contra...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : En relació amb les esmenes 119 a 122...

El Sr. PONT : No, no, exactament de la darrera... la 115 ha estat retirada, a la 119 no hi ha torn en contra, i quant a la 122 sí que hi ha torn en contra.

Nosaltres creiem que, tot i atenent alguns dels raonaments que ha fet el senyor Maties Vives tindrien, com sempre que ell exposa algun tema aquí, en aquest Parlament, una part de raó, però, realment, fóra difícilment defensable que la prestació per part de la comarca d'uns mateixos serveis en un municipi igual al costat de l'altre que tinguessin el mateix nombre d'habitants, que gaudissin exactament d'aquests mateixos serveis, poguessin aplicar-li uns preus molt diferents en funció, exclusivament, d'aquesta situació d'una possible ubicació d'unes instal·lacions industrials molt importants. El tema que anuncia, ens sembla que pot ser per altres mitjans establerta, aquesta redistribució, però que en aquest cas concret, d'aquests serveis possibles que presti la comarca als municipis, i que entenem que serà més en funció d'aquells municipis petits de Catalunya que no pas pensant en aquells municipis que puguin ja tenir una riquesa important com poden ser aquests, que difícilment acudirán als serveis comarcals, és per aquests motius que, tot i comprenent una part de raó que té aquesta proposta del PSU, el nostre Grup no la votarà.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Ara sí que correspon la votació. En primer lloc podríem votar l'esmena 114 —si no hi hagués inconvenient—, les esmenes 116 i 117, del Grup Socialista. Votaríem aquestes tres esmenes : 114, 116 i 117, si no hi ha inconvenient, del Grup parlamentari Socialista... 114, 116... Separades? Així, separades.

La 114. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 114 ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 60 en contra i 8 abstencions.

Passem a l'esmena 116, ja que la 115 ha estat retirada.

116. Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 60 en contra i 4 abstencions.

Esmena 117. Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 43.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen a l'article 43 ha estat aprovat per 60 vots a favor, 20 en contra i 8 abstencions.

Correspon ara votar les esmenes corresponents a l'article 44. La primera és la 118.

Vots a favor de l'esmena 118, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

L'esmena 119.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena també ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

El text del Dictamen en allò que no ha estat esmenat. Després votaríem la 120, que és l'addició d'un nou article.

Text del Dictamen, vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen en allò que no havia estat esmenat a l'article 44 ha estat aprovat per 68 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció.

Esmena 120. Vots a favor? És una esmena del Grup Socialista.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 120 ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Correspon ara votar l'esmena 121, corresponent a l'article 45.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 121 ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 57 en contra i 2 abstencions.

L'esmena 122, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 122 ha estat aprovada per 24 vots a favor, 62 en contra i 2 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 45.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 45 ha estat aprovat per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT : Ens toca ara votar el text del Dictamen dels articles 46 i 47 que no tenen cap mena... *(Pausa.)*

Bé, anem, doncs, a la votació del Dictamen per als articles 46 i 47, que no tenen esmenes.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos articles 46 i 47, segons el text del Dictamen, han estat aprovats per 65 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Ara tenim les esmenes 123, 124 i 125, que es refereixen a l'addició d'un nou títol; aquestes tres esmenes són del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-les, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Senyor President, el nostre Grup parlamentari entén que amb la votació de l'esmena número 7, aquestes tres esmenes estan decaigudes.

El Sr. PRESIDENT : Estan decaigudes; bé. *(Pausa.)*

Entrem a les Disposicions Addicionals. La Primera i la Segona no tenen esmenes, per tant, podem passar ja a la votació del text del Dictamen per a aquestes dues Disposicions.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les Disposicions Addicionals Primera i Segona han estat aprovades per 71 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció.

I, ara, anem a l'addició d'una nova Disposició Addicional, que és l'esmena 126, proposada pel Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat

senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Sí, senyor President, senyores i senyors diputats, molt breument, és una Disposició Addicional molt clara, molt contundent, en el sentit d'afirmar que el règim d'aquesta Llei només és d'aplicació a les comarques, per anomenar-les amb algun nom, generals de Catalunya, i que, en tot cas, si s'han d'establir règims comarcals específics o especials, aquests règims es facin per una llei específica, també.

Voldria recordar que això podia sorgir al llarg del procés constituent comarcal de Catalunya, però que tenim un cas molt concret, molt clar, que és que la comarca de la Vall d'Aran, en funció del que ja contempla l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i en funció de la voluntat de molts de les senyores i senyors diputats que són presents aquí a l'hemicle, que aquesta comarca disposi d'un règim especial, i en aquest sentit, que aquesta Llei no afectés la Llei que ha de constituir la comarca de la Vall d'Aran.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat...

El Sr. PONT *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President; nosaltres creiem que aquesta Addicional no cal que sigui incorporada. Nosaltres també entenem que la Vall d'Aran, doncs, en el marc específic d'aquests temes, té dret a un altre tractament, i així ho recollim quan correspon.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a la votació, doncs, d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Com que és una Disposició Addicional, una nova Disposició Addicional, no hi ha text del Dictamen.

Amb això acabem la nostra feina per avui, i la reprendrem demà, a dos quarts de deu del matí... a les deu del matí.

Se suspèn la sessió.

(Són les vuit del vespre i cinc minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

desitja subscriure's al { ☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ { BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir/xe al portador)

....., de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona